

60. međunarodno vojno hodočašće u Lurd

Među više oko 14 tisuća hodočasnika sudjelovali su i hrvatski vojnici i policajci predvođeni vojnim ordinarijem Jurom Bogdanom – Sudionike iz Bosne i Hercegovine predvodio je vojni biskup Tomo Vukšić

Papina poruka za Svjetski dan misija 2018.

U dokumentu se Papa usredotočio na četiri točke: život kao poslanje; naviještanje Isusa Krista; prenošenje vjere do nakraj svijeta i svjedočenje ljubavi

Potpuni oprost u prigodi Svjetskoga susreta obitelji u Dublinu

I oni koji će putem medija pratiti Svjetski susret obitelji, koji će se, u Papinoj nazočnosti, održati u kolovozu ove godine u Dublinu, moći će dobiti djelomični ili potpuni oprost

Uručene nagrade i priznanja Hrvatskoga društva katoličkih novinara

Nagradu za životno djelo dobio je fra Bono Zvonimir Šagi - Godišnju nagradu dobio je Marin Miletić - Predavanje „Novinarstvo pred izazovima lažnih vijesti“ održala je doc. dr. Jelena Jurišić

Domovinske vijesti

Primopredaja službi na Hrvatskome katoličkom radiju

Otvoren biskupijski postupak za proglašenje blaženima s. Žarke Ivasić i šest susestara

Studijski dan za svećenike na području Dubrovačke biskupije

Održan XIII. dies theologicus

Imenovanja u Hvarskoj biskupiji

Biskup Šaško slavio misu zahvalnicu za sportaše grada Karlovca i sportaše s invaliditetom

Susret biskupa Škvorčevića s ministricom Žalac

Pismo biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine o 10. obljetnici njezina utemeljenja

Nadbiskup Barišić predvodio misu za volontere Hoda za život

Svećeničko ređenje u Rijeci

18. nadbiskupijski susret osoba s invaliditetom i njihovih obitelji

Svetkovina Duhova u katedrali Sv. Stošije

Peta obljetnica smrti prof. dr. fra Špire Marasovića

Crkva u Hrvata

Biskup Škvorčević posjetio Hrvate u Starinu u Mađarskoj

Tradicionalno hodočašće Hrvata katolika u Marienthal

Inozemne vijesti

Završeni susreti pape Franje sa čileanskim biskupima

Čileanski biskupi ponudili ostavke

Prilog dokumenti

Duh Sveti je izvor svetosti

Domovinske vijesti

Trideseta obljetnica biskupskog posvećenja mons. Srećka Badurine

Lun, 12.5.2018. (IKA) - Na blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića, 12. svibnja župa Lun na otoku Pagu proslavila je tridesetu obljetnicu posvećenja pokojnog šibenskog biskupa fra Srećka Badurine kao i osamdesetosmu godišnjicu njegova rođenja u tom mjestu i župi na taj dan 1930.g.

Fra Srećko Badurina imenovan je za biskupa šibenskog 7. prosinca 1987. Biskupsko posvećenje primio je od pape Ivana Pavla II. u Vatikanu 6. siječnja 1988.

Središnje misno slavlje predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak u koncelecijaciji s drugim svećenicima, posebno fra Ivanom i fra Antonom Badurina rođenom braćom biskupa Srećka. Veselje za župu bila je prisutnost ss. benediktinski s. Antonije i s. Bernardice, rođenih sestara biskupa Srećka koje su za ovu prigodu došle iz Paga u pratnji s. Gabrijele.

U uvodnom dijelu propovijedi biskup Ivica istaknuo je kako se sveći ne imitiraju, već nasljeđuju. Sveti Leopold Bogdan Mandić, kao i biskup Srećko Badurina koji je živio i umro na glasu svetosti, dokaz su da nijedno vrijeme i okolnosti u kojima živimo nisu lišeni mogućnosti da svoj život posvetimo, da sveto živimo, nastavlja biskup. Izlažući pojedinosti iz života svetoga Leopolda, biskup je rekao da se Leopoldu u životu dogodilo sve suprotno od onoga što je on htio. Želio je biti propovjednik i ekumenski djelovati u svojoj domovini, a na kraju je završio kao ispovjednik pomirujući ljude s Bogom. Biskup Srećko bježao je od velikih uloga i isticanja u skrovitost i intimnost svoga odnosa s Bogom u krugu braće fratara i samostanskih zidova. Međutim, i njemu se kao i Leopoldu dogodilo suprotno njegovu htijenju. Postao je biskup Šibenske biskupije koju je ubrzo zahvatio vihor rata. U takvom okruženju bio je i ostao svjetlo nade, ispružena ruka pomirenja i razumna dijaloga kad je to bilo najteže. Leopold i Srećko bili su ljudi, ali ljudi Božjega milosrđa.

Na koncu mise župnik Saša Ilijić zahvalio je svima koji su pomogli u pripremanju slavlja te je pročitao pozdrave i poruke uzvanika koji nisu mogli doći na slavlje. Među pozdravima pročitala se čestitka mons. Tomislava Rogića, šibenskog biskupa.

Usljedilo je kratko predstavljanje 3. knjige u nizu Poznati Lunjani i Lunjke posvećene biskupu Srećku Badurini koju je predstavio fra Anton Badurina.

Želeći ovim slavljem povezati rodno mjesto biskupa Srećka i njegovu šibensku biskupiju u goste su pozvani Pivači sv. Jakova iz Šibenika, koji su u večernjim satima u dvorištu crkve Sv. Jeronima upriličili koncert. Pivači sv. Jakova su muška vokalna skupina koja izvodi crkvenu i domoljubnu glazbu. Uz potporu Šibenske biskupije Pivače sv. Jakova su osnovali sami članovi 2013. godine. Mnogi od njih su dugogodišnjim iskustvom u klapskom pjevanju, a osnovani su sa ciljem da pjevaju Bogu na slavu i to prije svega na misama i crkvenim slavljinama, ali i u drugim prikladnim prigodama. Zanimljivo je bilo čuti kako je nekima od njih biskup Srećko podijelio sakrament potvrde. Među pjevačima je i mons. Marinko Mlakić, generalni vikar šibenske biskupije kojega je za svećenika zaređio biskup Badurina.

Kolaž liturgijskih pjesama u obradi voditeljice Pivača Ane Gović Blaće, bio je isprepleten mislima iz govora i propovijedi biskupa Badurine. Za ovu prigodu ih je priredio mons. Mlakić, a čitao župnik Ilijić.

Hodočašće svećenika Gospičko-senjske biskupije na Krasno

Gospić, 14.5.2018. (IKA) - Krasno, 14.5.2018. (IKA) - Svećenici Gospičko-senjske biskupije, u ponedjeljak 14. svibnja okupili su se na hodočasničkom susretu u svetištu Majke Božje od Krasna, zaštitnice biskupije. Susret, na koji se odazvala velika većina svećenika, započeo je koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je predvodio ordinarij mons. Zdenko Križić. Uvodeći u misno slavlje naveo je dvostruki razlog toga susreta – zajednička i osobna zahvalnost Majci Božjoj za sve isprošene milosti tijekom "punoljetnosti" Gospičko-senjske biskupije te preporuka za pomoć u hođu prema 20. obljetnici osnutka biskupije.

U prigodnoj propovijedi biskup je učinio povijesni pregled Marijina štovanja u Crkvi, napomenuvši na samom početku kako je u nemoguće u jednom nagovoru iscrpno obraditi tu temu, nego samo u kratkim crtama odnosno u natuknicama predstaviti hod Crkve s obzirom na marijanski kult.

Rekavši najprije da Evandelja ne govore mnogo o Mariji, jer je sve usredotočeno na Isusa, tj. na njegov navještaj i njegovo djelo, biskup je istaknuo da ipak u Evandeljinama nalazimo dovoljno sadržaja o Mariji da možemo jasno otkriti njezinu ulogu u Isusovom djelu spasenja. Nakon Isusova uzašašća Marija je prisutna u zajednici učenika s kojima iščekuje dar odozgor, tj. Duha Svetoga. Poslije toga događaja, o Mariji nema nikakva spomena odnosno ne navodi se kako je Marija živjela i djelovala u tom vremenu prve Crkve do svoje smrti, koja se čak niti ne spominje.

"No ubrzo se javljaju hereze koje prisiljavaju Crkvu da se vrati i Mariji. Tu je prije svega hereza docetskog tipa koja je predstavljala Krista kao neku fantazmu, koji je sišao s neba kao odrastao, kao novi Adam, pa Crkva naglašava da je Isus rođen od Marije, rođen od žene. Prvi crkveni oci Justin i Irinej predstavljaju jedan paralelizam između Marije i Eve, njihove poslušnosti odnosno neposlušnosti Bogu, njihove vjere odnosno nevjere, grijeha i smrti te spasenja i života", istaknuo je mons. Križić te naveo primjere određene crkvene "bojažljivosti" u svojim počecima u odnosu na Mariju, kako ju se ne bi, po uzoru na poganske narode, smatralo nekom božicom pa su stoga neki crkveni oci stajali naglasak na Marijine nedostatke, a bilo je i pomalo negativnih interpretacija nekih događaja iz Marijina života.

Tako se o Mariji na određeno vrijeme zašutjelo i njezino štovanje je malo splasnulo, ali ga je obični puk ubrzo vratio. Međutim, sa štovanjem koje nije kontrolirano zdravim naukom, lako se ode u nastranost, istaknuo je biskup te učinio svojevrstan "hod kroz stoljeća", navodeći primjere iskivljenih tumačenja Marijine uloge u povijesti spasenja, da bi XIV. i XV. st. donijelo "dekadenciju Marijanskog štovanja, kao da je došlo do određenog zasićenja Marijom. Umjesto autentične pobožnosti naglasak se stavljao na nebitno: Marijine suze, plač, jecaje, patnje, viđenja..., ali ništa se nije govorilo o Marijinoj vjeri i hrabrosti."

Potom, kao svojevrstna prekretnica, "u XVI. stoljeću dolazi Luther koji, kako je sam rekao, želi zbog zloupotrebe isključiti Mariju iz štovanja. On je osobno još imao određenu pobožnost prema Mariji, ali će se protestantizam poslije posve distancirati od Marije. Katolička teologija i duhovnost su iz reakcije prema protestantizmu počele na različite načine glorificirati Mariju preko najrazličitijih publikacija, osnivanja Marijanskih kongregacija i udruga, procesija te hodočašća u Marijanska svetišta, Marijanskih pobožnosti i večernjica itd. Sve to često nije doticalo ono bitno, nego više

ono izvanjsko", podsjetio je biskup navevši kako se stoga se već u drugoj polovici XVII. st. ponovno osjeća određeno zasićenje Marijanskim pobožnostima. "To je razdoblje kada se teologija vraća na pitanje Marijinog bezgrješnog začeca i diskusijama o tome, jer je već prije Inkvizicija to pitanje stavila na listu zabranjenih. Tako se moglo govoriti o 'Začecu Djevice bezgrješne', ali ne o 'Bezgrješnom začecu Djevice'. Tim se tvrdilo da je Marija bila bezgrješno začeta, ali ne da je ona bezgrješno začeta. No vjera puka u Bezgrješno začecu Djevice bivala je sve jača pa je Crkva 1854. to proglasila dogmom. Potom 'dolazi' Lourd koji postaje novi jaki izvor Marijanske pobožnosti i Marijanskog zanosa. Mnogi se natječu tko će više i bolje reći o Mariji", naveo je biskup, podsjetivši dalje kako "zatim XX. stoljeće donosi određeni pomak. Otvara se razdoblje Marijanskih međunarodnih kongresa. Ali oni su opet 'žedni' dogmi i vanjskih manifestacija. Prvi Kongres održan je u Lionu 1900. i stvara pokret za proglašenje dogme Marijina uznesenja. Skupljaju se potpisi za to – više od osam milijuna – i to se šalje papi. U svemu nedostaje određeno teološko produbljanje, manjka autentična mariologija, a sve se bazira na nekim vanjskim manifestacijama. No, znademo, pokreti se lako rode, ali i brzo zamru", istaknuo je biskup i naveo neke primjere za to.

Novi veliki zamah svemu dao je Drugi vatikanski sabor, posebno s pitanjem u koji dokument uvrstiti Mariju - u Dogmatsku konstituciju o Crkvi ili u neki drugi koncilski dokument, pri čemu su i koncilski oci bili podijeljeni, a problem je bio u tome što je nedostajala solidna Marijanska teologija, odnosno mariologija. "Dakle, nije bilo jačih studija o Mariji na temelju biblijskih tekstova koji govore o Mariji (bilo je više onih negativnih, kako sam već spomenuo); nije bilo niti jačih studija crkvenih otaca i njihovih marijanskih tekstova; nije postojalo niti je produbljeno Marijino mjesto u liturgiji; uz to na sceni je bio jači ekumenski zamah pa se Mariju nije toliko 'diralo' jer je ona bila vrlo delikatna tema", naglasio je mons. Križić, dodavši kako su se na Drugom vatikanskom saboru ipak složili da Marija treba ući u Konstituciju o Crkvi u sebi (Lumen gentium), a Mariju se definiralo kao "Majku Crkve". Ipak, rekao je biskup, Koncil je u mnogo čemu ostao nedorečen i nije pojasnio mnoge aspekte Marijine uloge u povijesti spasenja pa je nakon Koncila Marija je opet ostala u određenoj sjeni kada je riječ o marijanskim teološkim studijama i autentičnoj marijanskoj pobožnosti. Stoga je u svojoj homiliji na Marijanskom i Mariološkom kongresu u Zagrebu i Mariji Bistrici 1971., kardinal Šeper rekao: "Nekada se govorilo: 'O Mariji nikad dosta.', a danas se govori: 'O Mariji, dosta!'" A veliki belgijski kardinal Suenens pitao je Karla Rahnera kako objašnjava taj regres s obzirom na Marijansku pobožnost, na što je on odgovorio: "Previše je kršćana danas koji od kršćanstva žele stvoriti ideologiju, apstrakciju, a znamo da ni jedna apstrakcija nema majku."

"Jasno se uočava kroz cijelu povijest Crkve da kada zataji teologija, onda se to nadomješta različitim pokretima pobožnosti, koji nemaju dobrog teološkog usmjerenja. Kada postoji kvalitetna teologija i uz nju pokreti, onda je to najbolje rješenje", naglasio je na koncu homilije biskup Križić, navodeći umjesto zaključka riječi iz pobudnice pape Pavao VI. "Marialis cultus" kojima upozorava na devijacije u Marijanskoj pobožnosti i traži od teologa da se više zauzmu za studij mariologije.

"Pošto smo iznijeli te smjernice, određene da prospješu skladan razvitak štovanja koje se iskazuje Majci Gospodinovoj, držimo korisnim svratiti pozornost na neke pogrešne aspekte toga štovanja. Drugi je vatikanski koncil već autoritativno ukorio, kako pretjerivanje u sadržaju ili u

oblicima, koji vode u krivotvorenja nauka, tako i duhovnu tjesnogradnost koja zatamnjuje lik i poslanje Marijino. Koncil je isto tako ukorio neka zastranjenja u štovanju, kao što su: površna lakovjernost, koja ozbiljno zalaganje nadomještava lakoumnim povjerenjem u čisto izvanjske pobožne čine, te također jalov i časovit sentimentalizam, tako tuđ stilu Evanđelja, koje nasuprot tome zahtijeva ustrajan i konkretan rad.

Mi sa svoje strane ponavljamo to upozorenje: takvi oblici pobožnosti nisu u skladu s katoličkom vjerom, pa onda, dosljedno, nemaju mjesta u kultu. Budna obrana protiv tih zabluda i tih zastranjenja učinit će Djevičino štovanje snažnijim i autentičnijim, to jest solidnim u svome temelju; proučavanje objavljenih vrela i dokumenata Učiteljstva pretegnut će nad pretjeranim traženjem novosti i senzacionalnosti. Djevičino će štovanje postati objektivno u svome povijesnom kontekstu: morat će se dakle ukloniti sve što je očito lažno i legendarno. Zatim, postat će adekvatno svome doktrinarnom sadržaju: znači, bit će potrebno da se izbjegnu jednostrana prikazivanja Marijina lika, koja prekomjerno naglašavaju jedan sastavni dio, tako da stavljaju u pogibelj cjelokupnost njezine evanđeoske slike. To će štovanje napokon postati čisto u svojim motivacijama: upotrijebit će se velika brigda da se onemoguću svako nisko traženje dobitka u svetištima."

Nakon misnoga slavlja svećenici su se okupili u dvorani pastoralnog doma uz Svetište, gdje je biskup Zdenko iznio nekoliko najvažnijih točaka s nedavno održane sjednice Prezbiterskoga vijeća u Gospiću, nakon čega se poveo razgovor o nekim aktualnostima u Crkvi i društvu, kao i o predstojećim pastoralnim događajima u biskupiji.

Biskup Palić na sastanku svećenika Hvarškoga i Viškoga dekanata

Gospodin nas ne želi uniformirane i nije svakome dao iste darove. Ali sam uvjeren, da nam je svaki dar koji nam je dao, dao da ga upotrijebimo za izgradnju njegova tijela – Crkve i to ove konkretne hvarske Crkve, rekao biskup, istaknuvši važnost borbe protiv zavisti u svećeničkom životu Vrisnik, 15.5.2018. (IKA) - Redoviti mjesečni susret svećenika Hvarškoga i Viškoga dekanata održan je u utorak 15. svibnja u župi Vrisnik na otoku Hvaru. Susret je počeo u župnoj crkvi molitvom Jutarnje. Potom je nedavno zaređeni hvarski biskup Petar Palić predvodio misno slavlje, a koncelebrirali su svi svećenici oba dekanata.

Biskup je u homiliji spomenuo da je to njegov prvi radni susret sa svećenicima spomenutih dekanata. Istaknuo je kako svećenici trebaju služiti Gospodinu sa svom poniznošću koja korijenski u latinskom jeziku znači zemljani, tj. maleni, ponizni (humilitas – humus) Svijest o prolaznosti pomaže nam da u novome i drugačijemu svjetlu gledamo na svoj odnos prema Bogu, prema bližnjemu i prema sebi. Sv. Pavao je bio svjestan suza i kušnja, zbog raznih zasjeda. S onim izvanjskim zasjedama nekako se lakše nosimo, jer smo svjesni da smo „u svijetu" i da „nismo od svijeta" te da nas svijet mrzi. Ali, postoji ona stara i, nažalost, trajnovažeća „invidia", zavist, koja nekako najžešće do izražaja dolazi u našem svećeničkom životu, protiv koje se treba boriti. A najbolja borba protiv nje je radost. Radost što me je Gospodin pozvao, dao mi svoje poslanje; što mi daje plodnost moga rada, ali i radost što i moj brat uspijeva i što naša zajednička, biskupijska stvar uspijeva.

Gospodin nas ne želi uniformirane i nije svakome dao iste darove. Ali sam uvjeren, da nam je svaki dar koji nam je dao, dao da ga upotrijebimo za izgradnju njegova tijela – Crkve i to ove konkretne hvarske Crkve, rekao je biskup.

Unatoč tome, nastojat ću naviještati i naučiti vas: uvijek i iznova obraćenju i da iz dana u dan sve čvršće vjerujemo u Gospodina našega Isusa. Sv. Pavao odlazi u Jeruzalem i ne zna što ga čeka, osim okova i nevolja. Dolazeći ovamo nisam znao što me čeka. Ali, znam da mi je povjereno poslanje upravljanja, naučavanja i posvećivanja. I nastojat ću to svoje poslanje obaviti kako Gospodin po Crkvi i Papi očekuje od mene, rekao je.

Potom se biskup osvrnuo na dio Isusove velikosvećeničke molitve u Ivanovu Evanđelju. U prvom dijelu Isus moli za sebe i svoju proslavu, u drugom dijelu moli za svoje učenike te u trećem dijelu za zajednicu. Glavna tema ove molitve je proslava. Ono zašto je Sin došao na svijet je dati život vječni, a taj život vječni opisan je u Evanđelju riječima „da upoznaju tebe, jedinoga istinskoga Boga i koga si poslao – Isusa Krista“. Važna je spoznaja istinskoga Boga, za razliku od „lažnih bogova“. Ovdje se radi o spoznaji koja raste, a ne zaustavlja se. Spoznaja i vjera u Isusa Krista obilježene su određenim dinamizmom. Biskup je istaknuo problematiku govora danas o Isusu. Naveo je knjigu austrijskog teologa Gottfrieda Bachla „Teški Isus“ gdje kaže kako o Isusu govorimo kao o Hanibalu ili Kleopatri i ostalim povijesnim ličnostima, a On je tamo u svetohraništu crkve kao hostija. Isus ne smije biti samo objekt razmišljanja. S njim se treba boraviti, da bi ga se bolje upoznao. Moj govor o njemu postaje i moj govor njemu, ako doista tim govorom želim postići i iskusiti njegovu nazočnost. Učvršćeni ovom Isusovom velikosvećeničkom molitvom u kojoj moli i za nas, slavimo ovu euharistiju. Želimo ga u ovom slavlju posebno prepoznati među nama u lomljenju kruha. Neka nam bude izvor radosti i ustrajnosti u našem postojanju, rekao je biskup Palić.

U radnom dijelu susreta u župnoj kući središnja tema bila je suradnja župnika i vjeroučitelja. Hvarski dekan don Emil Pavišić pročitao je izlaganje Božidara Cindorija na ovogodišnjem 58. teološko-pastoralnom tjednu o unutarcrkvenom dijalogu, suradnji i suodgovornosti pod naslovom „Očekivanja i mogućnosti suradnje vjeroučitelja i župnika“.

U razmatranju te teme rečeno je kako suradnja ponajprije ovisi o župniku koji bi se trebao upitati je li i koliko je puta pozvao vjeroučitelja na susret. Preporučeno je da župnici ne daju olako preporuke za vjeroučitelje i da se za vjeroučitelja ne imenuju oni koji ne zadovoljavaju uvjete za tu službu. Unatoč tomu, župnici ne mogu biti njihovi inspektori. To je stvar ravnateljstva škole. Spomenuto je da ima vjeroučitelja u Hrvatskoj koji ne pohađaju nedjeljnu misu i da ima pojedinačnih doktrinarnih i drugih zastranjenja. Istaknuto je da je najvažnije da župnik i vjeroučitelj svoju suradnju izgrađuju oko neke platforme ili programa. Navedeno je kako u nekim biskupijama vjeroučitelji imaju duhovne vježbe. Poželjno je da vjeroučitelji budu, ako je moguće, uključeni i u razne župne poslove. Ipak, ako vjeroučitelj odradi punu satnicu i to kvalitetno, sve ostalo je manje važno.

Biskup Palić spomenuo je kako je bio predstojnik Katehetskoga ureda i da ovu tematiku i problematiku dobro poznaje. Rekao je da ima želju susresti se s vjeroučiteljima. Istaknuo je da oni trebaju biti svjesni kako katehetski uredi vode brigu o njima. Vjeroučitelje treba naučiti institucionalnom ponašanju posvjedećujući im da su službenici i škole i Crkve. Stoga moraju biti odgovorni za ono za što su dobili mandat i za što su plaćeni. Od njih želim tražiti odgovornost kako prema školi tako i prema Crkvi, rekao je. Biskup se slaže s prijedlogom kako je najbolje da se suradnja župnika i vjeroučitelja događa oko nekoga zajedničkoga programa ili platforme. Napomenuo je kako

zna za slučajeve kad župnik govori da vjeroučitelji ne surađuju, a ovi odgovaraju kako župnici ne žele suradnju. Uz to je spomenuo da ima vjeroučitelja koji vjeroučiteljsku službu bolje obavljaju od svećenika. Kao što su svećenici dužni, tako su i vjeroučitelji dužni na trajno obrazovanje. Stoga se od njih traži da budu na stručnim susretima usavršavanja koji se događaju četiri puta godišnje, zaključio je biskup Palić.

Primopredaja službi na Hrvatskome katoličkom radiju

Dosadašnji ravnatelj i glavni urednik Zvonimir Ancić u nazočnosti predsjednika Odbora HBK za medije riječkog nadbiskupa Ivana Devčića predao je službe mons. Fabijanu Svalini, ravnatelju i Siniši Kovačiću, glavnom uredniku Hrvatske katoličke mreže

Zagreb, 16.5.2018. (IKA) - Hrvatski katolički radio danas 16. svibnja i službeno je dobio novu upravu. Ravnateljstvo je preuzeo mons. Fabijan Svalina, ravnatelj i Siniša Kovačić, glavni urednik Hrvatske katoličke mreže. Čelni ljudi Hrvatske katoličke mreže imenovani su krajem siječnja na zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije. U viziji nove evangelizacije kroz medije, ovom primopredajom Hrvatski katolički radio postaje dio Hrvatske katoličke mreže.

Dosadašnji ravnatelj i glavni urednik Zvonimir Ancić upravu HKR-a predao je u nazočnosti predsjednika Odbora HBK za medije riječkog nadbiskupa Ivana Devčića koji je rekao: "Kao Crkva u Hrvatskoj radujemo se ovome događaju, mi biskupi posebno zbog toga što je naš glavni medij sada doista na suvremeni način opremljen. Nadamo se da će to biti mreža cijele Crkve u Hrvatskoj, da će svi krajevi naše domovinske Crkve tu biti zastupljeni na primjeren način, u tome smislu da će nas ovaj medij sve umrežavati, a to znači zblizavati, povezivati, pa da se svi osjetimo kao dio jedne Crkve, da dijelimo radosti i nade, žalosti i tjeskobe svih, i na istoku, zapadu, sjeveru i jugu naše domovine i u samome središtu. S druge strane, nadamo se da će se preko ovoga medija moći organizirati da i iseljeni dijelovi našega naroda dođu do riječi, na primjer naše misije koje su u Europi ili drugim krajevima, i naši misionari. Vjerujem da je to jedan medij koji će doista pridonijeti jednoj suvremenijoj evangelizaciji naše Crkve".

Nadbiskup Devčić zahvalio je svima koji su proteklih 21 godinu stvarali Hrvatski katolički radio. Integracija HKR-a u sustav Hrvatske katoličke mreže dogodila se uoči njegova 21. rođendana, te znači i modernizaciju rada. "Raduje nas da će to sve biti u puno boljim uvjetima i s puno boljom tehnikom. Evo i s ovakvom tehnikom kakva jeste i uvjetima koji jesu vi ste činili čuda, vi ste doista informirali i povezivali našu Crkvu i preko vas su i oni koji su izvan Crkve znali što se događa u samoj Crkvi. Čestitam u tome smislu i 21. rođendan Hrvatskoga katoličkog radija, mnogi se od nas sjećaju njegovih početaka, i kakva je to bila velika radost kada smo takvo nešto dobili", rekao je nadbiskup Devčić.

Nakon primopredaje uprave, novi ravnatelj HKR-a, ujedno ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Svalina istaknuo je „da se nastavlja kontinuitet našega evangelizacijskog poslanja u hrvatskom medijskom prostoru“. "Hrvatski katolički radio je jedan od najznačajnijih medijskih ustanova u Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj, i s ovim današnjim danom ne započinje nešto revolucionarno novo, nego nastavljamo jednu novu stranicu u kontinuitetu rada dosadašnjih ravnatelja i svih djelatnika koji su uložili svoj veliki trud i ljubav kroz cijelo ovo razdoblje, evo punih 21 godinu, na čemu ovom prigodom svim djelatnicima i svima u sustavu od srca čestitam ovaj znameniti događaj. Kažu da je to jedan

znak punoljetnosti, pa se nadam da ćemo i kroz ove nove korake pokušati dati značajniji doprinos Crkvi u Hrvatskoj, kroz jedan evangelizacijski segment u smislu da Hrvatski katolički radio zaista bude na tragu onoga što bi on i trebao biti – u hodu evangelizirati ljude prema većem rastu, prema zrelijoj vjeri, prema odgovorima u društvu koji se od nas na neki način očekuju da dajemo putokaze i da budemo jedno svjetlo u ovim trenucima u kojima i Crkva i društvo u Hrvatskoj se nalazi i živi. Nadam se da ćemo u tome uspjeti", rekao je.

Mons. Svalina pojasnio je i novi položaj HKR-a u kontekstu Hrvatske katoličke mreže. "Hrvatski katolički radio je samo jedan od čimbenika ili sastavnica unutar toga sustava. U njemu se ugrađuju i druge sastavnice kao što je Informativna katolička agencija i novi mediji. Nadamo se da ćemo kroz sadržaje vijesti i kroz sve ono što budemo pružali našim slušateljima, nadam se uskoro i dijelom i gledateljima i drugim, uvjetno rečeno, potrošačima, moći ponuditi ono što će njima biti zanimljivo na njima prihvatljiv način upijanja vijesti i na taj način pridonijeti formaciji svih onih koji nas budu slušali i pratili putem bilo HKR-a, web portala ili nekih drugih segmenata koji će biti uključeni u tu našu sastavnicu".

Predstavljanje knjige mons. dr. Mile Bogovića u Rijeci

Rijeka, 16.5.2018. (IKA) - U Velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Rijeci u srijedu 16. svibnja predstavljena je knjiga gospičko-senjskog biskupa u miru mons. dr. Mile Bogovića "Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u Hrvatskoj u prošlosti i sadašnjosti". O djelu su govorili Božidar Petrač, urednik biblioteke Duh vremena, Ante Bežen, priređivač, Goran Crnković, predsjednik riječkog ogranka MH te autor mons. dr. Mile Bogović. Djelo je izašlo u nakladi Alfe d.d., a predstavljanje su organizirali Ured za odnose s javnošću Riječke nadbiskupija i Matica hrvatska – ogranak Rijeka.

Govoreći o razlozima predstavljanja ovog djela Crnković je istaknuo da se autor bavi problemom zbog kojega danas, između ostaloga, postoji genocidom stvorena Republika Srpska te kritički sagledava hrvatsku prošlost i otvoreno osvjetljava odnose između pravoslavaca i katolika, odnosno srpsko-hrvatska kretanja. Urednik Božidar Petrač poručio je da se nerijetko u javnosti manipuliralo izjavama biskupa Bogovića. Zato je knjiga "Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u hrvatskoj u prošlosti i sadašnjosti" od iznimne važnosti jer obrađuje osjetljivo područje u kojemu se nastoji objasniti podrijetlo i oblici djelovanja Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj tijekom prošlosti i u sadašnjem vremenu. Ona je pokušaj upućivanja kako svladati povijesni labirint i kako iz njega izaći sa što manje ožiljaka i rana, a sa što većom vjerom i nadom u bolje sutra jednom i drugom narodu, jednoj i drugoj Crkvi, kazao je Petrač. Istaknuo je da kultura dijaloga može donijeti velikoga ploda kako u hrvatsko-srpskim odnosima, tako i u odnosu dviju država, dvaju naroda i dviju Crkava samo ako se srpske politike što prije oslobode fascinacije teritorijem velike srpske države i kulture laži koje su njihovi glavni predstavnici neumorno širili i koju nastavljaju njegovati. Na kraju je istaknuo da knjiga mons. dr. Bogovića ne odgovara na sva pitanja koja se tiču katolika i pravoslavaca Hrvata i Srba, ali daje jasne uvide u povijesni kontekst tih odnosa iz kojega se vuku teška nasljeđa sve do naših dana. Ona otvara i nove obzore unutar kojih bi se promjenom, katarzom i oslobađanjem od lažnih mitova i nametnutih istina i poluistina mogli stvoriti novi temelji dijaloga i iskrenoga uzajamnoga poštovanja, zaključio je Petrač.

Priređivač knjige prof. dr. Ante Bežen se osvrnuo na sam

sadržaj te istaknuo da je knjiga pisana dobronamjerno i objektivno. Autor vjeruje da i srpsko-pravoslavna i hrvatsko-katolička strana mogu iz povijesti naučiti dobru lekciju kako treba rješavati međusobne sporove. Na osobit način istaknuo je poglavlja posvećena bl. Alojziju Stepincu i radu Mješovite komisije, kao izazovu za približavanje katolika i pravoslavaca. Mons. dr. Bogović iznosi činjenice o tome kako su Srbi prihvatili rad tog Povjerenstva, rekao je Bežen te između ostaloga istaknuo i poglavlje o 'hrvatskoj šutnji'. U njemu autor zamjera političkim i crkvenim tijelima zbog šutnje u pitanjima zaštite hrvatskih nacionalnih pitanja, kazao je Bežen.

Na kraju predstavljanja okupljenima se obratio mons. dr. Mile Bogović. Govoreći o zanimanju za ovu temu istaknuo je kraj u kojemu je rođen, a u kojem žive katolici i srpski pravoslavci, uz jasnu granicu između pravoslavnih i katoličkih naselja, osim u Slunju. Stoga, imajući pred očima taj prostor gdje je odrastao i bio svjedokom stradanja u Drugom svjetskom ratu i Domovinskom ratu krenuo je u izučavanje ove problematike. Njegov diplomski i doktorski rad vezani su uz odnose Katoličke i Pravoslavne Crkve. Kao profesor predavao je ekumenizam i istočno bogoslužje. Tijekom Domovinskoga rata bio je uključen u rad brojnih skupova i povjerenstva na kojima se razmatrao problem sukoba Hrvata i Srba, katolika i pravoslavaca na području bivše Jugoslavije, a nerijetko svjedočio susretima na mnogim razinama. Istaknuo je da knjiga ne ukazuje na konfrontacije s pravoslavljem, jer pravoslavci žive svoju vjeru, nego sa svetosavljem koje karakterizira etnički srpski karakter, nasuprot univerzalnom pravoslavnom. Objasnio je to ukazujući na naslovnici knjige na kojoj se nalazi Crkva hrvatskih mučenika s kipom sv. Ivana Pavla II. koji u ruci drži križ, te Hrama svetog Save u Beogradu ispred kojega je kip Karađorđa koji u ruci drži – mač! Mi želimo spasenje po križu, ne po maču, poručio je mons. dr. Bogović dodajući da se ta ideja 'svetosavlja' provlačila kroz povijest i naš narod ju je osjetio. Nije laikat stvorio tu ideju, nego Garašanin i Vuk kojima je cilj bio stvaranje Velike Srbije i Srpska pravoslavna crkva stavljena je u tu službu. U raspravi koja je uslijedila i otvorila mnoga pitanja, između ostaloga je istaknuto da je bl. Stepincu suđeno jer je rekao da Hrvati imaju pravo na svoju državu. To je magnum crimen koji je Srpska pravoslavna crkva uzela kao svoj vademekum i predala Svetom Ocu. Na kraju predstavljanja predsjednik Udruge hrvatskih domobrana RH Nikola Matičić je mons. Bogoviću darovao prigodan dar, a okupljene upoznao s radom ove Udruge.

Otvoren biskupijski postupak za proglašenje blaženima s. Žarke Ivasić i šest susestara

Sestre su stradale od komunističkog režima iz mržnje prema vjeri

Gospić, 16.5.2018. (IKA) - U Gospiću je 16. svibnja na 72. godišnjicu mučeničke smrti sestre Žarke Ivasić, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić svečano otvorio postupak beatifikacije ili proglašenja mučeništva službenica Božjih sestre Žarke Ivasić i šest susestara mučenica (s. M. Kornelije Horvat, s. Lipharde Horvat, s. Geralde Jakob, s. Konstantine Mesar, s. Trofime Miloslavić i s. Blande Stipetić) iz Družbe sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskoga – Zagreb, koje su stradale od komunističkog režima iz mržnje prema vjeri.

Otvaranju postupka prethodio je molitveni pohod grobu s. Žarke Ivasić, koji se nalazi na gospićkom gradskom groblju u blizini kapelice Svete Marije Magdalene. Upravo je prije 72 godine strijeljana uza zid spomenute grobljanske kapelice, podnijevši smrt čvrstom vjerom u Gospodina i

ostavivši mnogima sliku hrabre i predane kršćanke – redovnice. Nakon molitve na grobu krenula je povorka sestara milosrdnica, predvođenih vrhovnom poglavaricom s. Miroslavom Bradica, nekoliko članova rodbine s. Žarke te brojnih štovatelja ovih sedam službenica Božjih.

Euharistijsko slavlje u gospičkoj katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije predslavio je gospičko-senjski biskup u koncelebraciji s dr. Zvonimirom Kurečićem, postulatorom, preč. Mišelom Grgurićem, kancelarom biskupije i zapisničarom Prve sjednice, dr. fra Ratkom Radišićem, delegiranim sucem, mr. Vjekoslavom Đapićem, promicateljem pravde, vlč. Marijom Vazgečom, župnikom katedralne župe, vlč. Ivanom Vučakom, župnikom Župe Presvetog Trojstva u Krašiću, o. Jozom Milanovićem te devetoricom svećenika gospičko-senjske biskupije. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao zbor sestara milosrdnica pod ravnanjem orguljašice s. M. Elizabete Peršić i dirigentice s. M. Vlaste Tkalec.

Na kraju mise, nakon blagoslova, himnom O, dođi, Stvorče, Duše Svet otvorena je Prva sjednica biskupijskog postupka za proglašenje blaženima spomenutih sedam službenica Božjih. Postulator kauze dr. Zvonimir Kurečić najprije je pročitao Prvu molbu za postupak s. Žarke Julijane Ivasić, za koju je započet postupak još 2010. godine, a koji se sada, čitanjem Druge molbe od 2. ožujka ove godine proširuje postupak na još šest njezinih susestara, žrtava partizansko-komunističke mržnje krajem Drugog svjetskog rata i poraća prema katoličkim redovnicama i Crkvi općenito.

Nakon što su biskup, delegirani sudac i promicatelj pravde izjavili ispravnost pročitana, a biskup ih prihvatio kao zakonite isprave, Kancelar biskupije pročitao je tri važna dokumenta Kongregacije za kauze svetaca (Nihil obstat za kauzu s. Žarke, Nihil obstat za objedinjenje kauze te Nihil obstat za objedinjenu kauzu) te Biskupove dekrete (Proglas o proširenom Postupku od 9. travnja 2018., Dekret o otvaranju postupka beatifikacije ili proglašenja mučeništva službenica Božjih Žarke Ivasić i šest susestara od 11. svibnja 2018., Dekret ustrojstva suda, imenovanje službenika suda i članova Povjerenstva stručnjaka za povijest i arhivistiku od 15. svibnja 2018.).

Prema protokolu, uslijedilo je prihvaćanje imenovanih službi, polaganje prisega svih članova Postupka, Prisega mjerodavnog Biskupa, službenika suda, (fra Ratko Radišić, delegirani sudac, mr. Vjekoslav Đapić, promicatelj pravde, dr. Ana Volarić Mršić, bilježničarka i arhivistkinja, s. M. Vlasta Gabrijela Tkalec, pridodana bilježničarka i arhivistkinja) te članova Povjerenstva za povijest i arhivistiku (s. Veronika Mila Popić, predsjednik Povjerenstva, dr. Josip Jurčević i dr. Stjepan Razum, članovi Povjerenstva), postulatora i vicepostulatorice s. M. Tee Ane Juratović. Zatim je Postulator predao Biskupu popis svjedoka, koji je on prihvatio riječima „Odobravam popis svjedoka uz navedene zadržke.“ Nakon što je i Delegirani sudac od Biskupa primio popis svjedoka odmah je najavio i sljedeću sjednicu na koju će svi članovi biti službeno pozvani.

Po završetku prve sjednice s. Veronika Popić, predsjednica Povjerenstva za povijest i arhivistiku, iznijela je sažeti prikaz početka i dosad učinjenoga u pokretanju postupka proglašenja blaženom s. Žarke Ivasić a vrhovna poglavarica Družbe s. Miroslava Bradica je uz riječ zahvale predala biskupu na dar spomen-sliku službenica Božjih sestara mučenica.

Riječima postulatora mons. Zvonimira Kurečića zaključeno je to svečano slavlje otvaranja postupka.

Drugi dio Redovitoga provincijskog kapitula Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca

Predstavljena knjiga „Nadbiskup Stepinac i franjevci konventualci“ - Za glavnoga urednika Veritasa izabran je fra Vladimir Vidović

Zagreb, 16.5.2018. (IKA) - Drugi dio Redovitoga provincijskog kapitula Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca započeo je 14. svibnja. Sudionici su se najprije okupili oko euharistijskoga stola u slavlju koje je predvodio tajnik Provincije fra Ljudevit Maračić. Uslijedio je radni dio i rad u skupinama u kojemu se razgovaralo o budućnosti Provincije te prisutnostima; istoga dana prihvaćen je i Četverogodišnji plan i program od 2018. do 2022. godine sa svojim točkama: „Božje prvenstvo i franjevački identitet“, „Promicanje zvanja“, „Formacija – početna i trajna“, „Bratski život“ te „Apostolat“. U večernjim satima predstavljena je knjiga „Nadbiskup Stepinac i franjevci konventualci“ u izdanju Hrvatske provincije franjevaca konventualaca, o kojoj su govorili fra Ljudevit A. Maračić i Ivan Armanda, autor knjige.

U utorak 15. svibnja raspravljalo se o mjestima dvostruke prisutnosti te suspenziji samostana Bezgrešnoga Srca Marijina u Vinkovcima te sv. Ivana Krstitelja u Puli; ove propozicije usvojene su glasovanjem. U nastavku rada izabrani su novi gvardijani. Za gvardijana Samostana sv. Frane u Cresu izabran je fra Vitomir Glavaš, za gvardijana Samostana sv. Frane u Puli izabran je fra Đuro Hontić, za gvardijana Samostana sv. Frane u Šibeniku izabran je fra Ivan Bradarić, za gvardijana Samostana sv. Frane u Splitu izabran je fra Martin Jaković, za gvardijana Samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima izabran je fra Željko Klarić, za gvardijana Samostana sv. Antuna Padovanskoga u Sisku izabran je fra Michael Pavić, za gvardijana Samostana sv. Antuna Padovanskoga u Novom Marofu izabran je fra Nikola Šantek, za gvardijana Samostana Uznesenja Blažene Djevice Marije u Molvama izabran je fra Zdravko Tuba i za gvardijana Samostana Svetoga Duha u Zagrebu izabran je fra Tomislav Glavnik. Večernju misu u sklopu pobožnosti „13 utoraka“ pred blagdan sv. Antuna Padovanskoga predslavio je fra Miljenko Hontić, generalni asistent, u zajedništvu sa svim sudionicima Kapitula. U večernjim satima predstavljen je film „Dvije krune“, dokumentarno-igrani film o životu sv. Maksimilijana Kolbea.

U srijedu 16. svibnja u prijepodnevnim satima braća su posjetila zagrebačku prvostolnicu u kojoj su na grobu bl. Alojzija Stepinca izmolili molitvu srednjega časa te molitvu za njegovo proglašenje svetim. Nakon izleta na Sljeme nastavilo se radnim dijelom na kojemu je za magistra bogoslova i sjemeništara u narednom četverogodištu izabran je fra Stjepan Brčina, za magistra postulanata izabran je fra Josip Petonjić; za provincijskoga upravitelja Vojske Bezgrešne izabran je fra Zdravko Tuba; za predsjednika Komisije za ekonomiju i gradnju u narednom četverogodištu izabran je fra Vitomir Glavaš, a za glavnoga urednika Veritasa fra Vladimir Vidović. Kapitul je završio molitvom večernjih pohvala koju je predmolio provincijalni ministar fra Josip Blažević i za vrijeme kojih su novoizabrani gvardijani izrekli ispovijest vjere, spomenom pokojne braće prošloga četverogodišta te pjevanjem Tebe Boga hvalimo. U večernjim satima prikazan je dokumentarno-igrani film o 50 godina župe sv. Josipa Radnika u Sisku.

Studijski dan za svećenike na području Dubrovačke biskupije

Dubrovnik, 16.5.2018. (IKA) - Studijski dan za svećenike na području Dubrovačke biskupije održan je u srijedu 16. svibnja u Biskupskom sjemeništu u Dubrovniku. Na studijskom danu predavanje „Izazov svetosti danas: Apostolska pobudnica Pape Franje Gaudete et exsultate. Teološko-pastoralni osvrt" održao je mr. don Mario Popović, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije, doktorand patristike u Rimu, dok je dubrovački biskup Mate Uzinić predstavio pismo Kongregacije za nauk vjere "Placuit Deo", biskupima Katoličke Crkve o nekim aspektima kršćanskog spasenja.

Govoreći o novoj, trećoj apostolskoj pobudnici pape Franje objavljenoj uz petu obljetnicu pontifikata, predavač Popović je kazao kako ona ima svrhu, kako joj govori i njezin podnaslov, „pozvati na svetost sve ljude u današnjemu svijetu". „Papa tako želi odaslati sasvim jednostavnu, ogoljenu poruku, želi prikazati samo ono što je važno, to jest, značenje kršćanskoga života i poziva. Ono se ostvaruje po onome što je i sv. Ignacije naveo kao temelj kršćanskoga posvećivanja: 'curet primo Deum', tražiti i nalaziti Boga u svim stvarima. To je ujedno srce svake reforme, bilo osobne ili crkvene: Boga staviti u središte", kazao je i nastavio: „Pobudnica ne želi biti jedan suhi traktat o svetosti, s mnogim definicijama i razlikovanjima koji bi mogli produbiti i obogatiti ovu temu važnu za život Crkve. Ne želi niti stavljati kojekakve analize pred nas, koji bi nas upućivali koji su to najuobičajeniji putovi svetosti danas. Ponizni Papin cilj, kako sam navodi, jest taj da odzvoni još jednom u srcima ljudi poziv na svetost, pokušavajući je ostvarivati u našoj zbilji, zajedno s njezinim rizicima, izazovima i mogućnostima. U tome se i nada sam Papa da će ove stranice biti korisne kako bi se čitava Crkva posvećivala želji za svetošću". Ta Papina želja ostvaruje se u „razlučivanju" koje je „poput motora pokretača cijeloga teksta".

Mr. Popović je dalje kazao kako se apostolska pobudnica sastoji od pet poglavlja, te je predstavio glavne misli i poruke svakog poglavlja. Početak je zamišljen kao „poziv svima na svetost", zatim se razmatraju dva „neprijatelja svetosti", koje papa naziva neo-gnosticizam i neo-pelagijanizam. Središnji dio govori o Blaženstvima, pozitivnom modelu svetosti koji se sastoji u nasljedovanju puta „u Učiteljevom svjetlu", navode se neke karakteristike svetosti u današnjemu svijetu, a zaključuje se s jednim poglavljem posvećenim duhovnome životu, u vidu ustrajnog pokušavanja, budnosti i prosuđivanja.

U pobudnici koja se može promatrati i kako papin životni manifest papa Franjo se možda najviše otkriva svijetu pričajući svoju duhovnu povijest koju je proživljavao kao redovnik, svećenik i biskup, rekao je predavač te svećenicima pročitao neke dijelove pobudnice koji to potvrđuju. Papa svetost vidi u svakodnevnoj svetosti naroda Božjega, u tzv. „srednjoj klasi svetosti" što je „svetost koja stoji vrata do nas" odnosno svetost svih onih koji su nam blizu i koji su na svoj način odsjaj Božje prisutnosti. Ne postoje idealni modeli svetosti ili oni apstraktni, gotovo neljudski, nego je put svetosti jednostavan: ne vraćati se natrag nego uvijek ići naprijed i to odlučno, kazao je, uz ostalo, predavač.

Papa u pobudnici izlaže pet karakteristika svetosti koje naziva velikim pokazateljima ljubavi prema Bogu i bližnjemu, a to su: strpljivost, podnošljivost i blagost; radost i osjećaj za humor; odvažnost i žar; zajednički hod te ustrajna molitva. S obzirom na to da je kršćanski život trajna borba dar razlikovanja pomaže u toj duhovnoj borbi jer pomaže razaznati je li neki čin dolazi od Duha Svetoga ili od

duha svijeta ili od Sotone. Taj dar je važan „jer nam dopušta biti sposobnima prepoznati Božje vrijeme i njegovu milost, da ne ostanemo gluhi na njegov poziv da rastemo. Dar je to koji nije rezerviran samo za učene i inteligentne", kazao je predavač, dodavši da je riječ o karizmi koja ne traži posebne sposobnosti niti je rezervirana samo za odabrane, jer se Bog Otac očituje poniznima.

„Različite poveznice Gaudete et exsultate s tekstovima u kojima Papa govori o svetosti pokazuju nam kako je ovaj tekst plod zreloga razmišljanja i kontemplacije koju on dugo nosi sa sobom", rekao je mr. Popović i nastavio: „Ona izražava na gotovo programatski način njegovu viziju svetosti umreženu u Crkvi današnjega vremena kao njezin esencijalni, neodvojivi dio, kao ono od čega ona crpi svoju snagu u radosnome naviještanju Kristove poruke svim narodima".

Predstavljajući pismo Kongregacije za nauk vjere „Placuit Deo", biskup je kazao kako ono počinje blagoslovom kojim je sv. Pavao započeo poslanicu Efežanima, ali ne u doslovnom citatu nego onako kako ju je preuzela konstitucija Drugog vatikanskog sabora „Dei Verbum", čime se želi reći kako je ono na tragu katoličke vjere. Ono je također nastavak na jedno drugo pismo koje je bilo izazvalo prilične reakcije kad je bilo objavljeno, a riječ je o pismu „Dominus Iesus" koje govori o pitanju spasenja.

Srž ovog pisma prepoznaje su u drugom poglavlju apostolske pobudnice Gaudete et exsultate gdje se govori o herezama neo-gnosticizma i neo-pelagijanizma, učenju pape Franje koje je potaknulo Kongregaciju da objavi i pošalje ovo pismo prvo biskupima a preko njih i svima drugima kojima se oni obraćaju. Njime se želi otkriti ljepota i privlačnost pripadanja Kristu i Crkvi izbjegavajući istovremeno neke opasnosti za vjeru i produbiti neke aspekte kršćanskog spasenja koje danas zbog novih kulturnih promjena mogu biti teško razumljivi.

Kako je na studijskom danu bilo više govora o tim dvjema herezama, biskup je dao kratki pregled toga kako su se one kroz povijest razvijale i na što su sve utjecaje te je protumačio suvremene inačice tih dviju drevnih hereza.

„U pismu se sažimaju osnovne biblijske postavke kršćanske vjere i ističe središnje mjesto Isusa Krista u povijesti spasenja. Jasno se želi podsjetiti i podcrtati da je naše spasenje započelo prihvaćanjem Isusa Krista i da radosna vijest spasenja ima njegovo ime i njegovo lice. To se čini zato da bismo shvatili da biti kršćanin nije rezultat neke etičke odluke već je to susret s događajem, s osobom Isusa Krista, koja životu daje novi obzor i zajedno s time konačan pravac. (usp. papa Benedikt XVI., Deus caritas est)".

Tumačeći dalje pismo „Placuit Deo", biskup Uzinić je izdvojio neke misli kojima se ističe središnja uloga Isusa Krista u spasenju, te dodao kako se često događa da u Isusu vidimo neki uzor kojeg trebamo nasljedovati a on to nije, to je redukcija Isusa. On nije onaj koji je došao da nam pokaže put nego je on sam put. On nije uzor nego je Spasitelj. Spasenje se sastoji u tome da se pridružimo njegovom životu primajući njegovog duha, on je istodobno Spasitelj i spasenje. Ili, kako bi to rekao sv. Leopold Bogdan Mandić, on je „i liječnik i lijek". Biskup Uzinić je dalje govorio o spasenjskom posredovanju Crkve i nekim drugim naglascima pisma.

Studijski dan je započeo molitvom srednjeg časa, a nakon predavanja svećenici su imali prigodu razgovarati o temama studijskog dana i dobiti dodatna objašnjenja. Moderator susreta bio je generalni vikar don Hrvoje Katušić.

Uručene nagrade i priznanja Hrvatskoga društva katoličkih novinara

Nagradu za životno djelo dobio je fra Bono Zvonimir Šagi - godišnju nagradu Marin Miletić - Predavanje „Novinarstvo pred izazovima lažnih vijesti“ održala je doc. dr. Jelena Jurišić

Zagreb, 16.5.2018. (IKA) – U prigodi proslave 52. Svjetskog dana sredstava društvene komunikacije, Hrvatsko društvo katoličkih novinara je u srijedu 16. svibnja u „Plavoj dvorani“ Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu održalo prigodni susret i dodijelilo nagrade i priznanja.

Pozdravljajući okupljene, predsjednik Odbora HBK za sredstva društvenih komunikacija riječki nadbiskup Ivan Devčić je u ime biskupa i svih crkvenih djelatnika zahvalio novinarima za njihovo djelovanje koje se poklapa s poslanjem Crkve. Nadbiskup je ohrabrio sve novinare katolike u promicanju istine, ljubavi, dijaloga, sloge, nasuprot lažnih vijesti koje su preplavile medije i društvo a o kojima u svojoj ovogodišnjoj poruci piše i papa Franjo. Potaknuo ih je da budu graditelji zajedništva u Crkvi i u društvu. „Isus je rekao da će nas samo istina osloboditi, a mediji služe, kako to ističu dokumenti, da čovjeka oslobađaju, ali to mogu samo u onoj mjeri u kojoj služe istini i prenose istinu“, rekao je nadbiskup Devčić te spomenuo i Hrvatsku katoličku mrežu izrazivši nadu da će i ona doprinijeti medijskome umrežavanju i povezivanju Crkve u Hrvatskoj.

Predsjednica HDKN-a dr. sc. Suzana Peran je podsjetila kako, društvo želi povezani ono što je staro i novo da bi nastalo nešto dobro, a u tom smislu je i nagrada za životno djelo kojom se vrednuje sve ono što su pojedinci utkali u djelovanje medija i Crkve. Podsjetila je da Hrvatsko društvo katoličkih novinara koje svoje začetke ima u 1989. godini želi biti mjesto okupljanja i zajedništva novinara, urednika, izdavača, onih koji proučavaju medije i onih koji o njima poučavaju. Vjerujem da će i ovaj susret, na kojem ćemo promišljati temu lažnih vijesti, ali i podijeliti nagrade i pokazati što sve imamo unutar Crkve na području komunikacija, biti prilog tomu zajedništvu, boljem razumijevanju i suradnji, rekla je Peran.

Predavanje „Novinarstvo pred izazovima lažnih vijesti“ u duhu ovogodišnje poruke pape Franje za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije održala je doc. dr. sc. Jelena Jurišić s Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Na početku je podsjetila upravo na lažnu vijest vezanu uz papu Franju iz 2016. godine, kada je u američkim medijima objavljeno da je Papa podržao kandidaturu Donalda Trumpa. Ta je „vijest“ pobudila nevjerojatno zanimanje, te je emitirana više od 700.000 puta. Spomenula je kako je sam pojam „fake news“ star i nalazimo ga još u 19. st., no posebno se aktualizira u posljednjih godinu i pol. Pojasnila je definicije koje tumače što se smatra lažnom vijesti, a potom ukazala na više primjera posebice onih koji se tiču političkih odnosa na globalnoj razini. Na kraju je odgovarajući na pitanje „kako se oduprijeti lažnim vijestima“ ukazala na vještine i alate kojima se novinari služe, te je naglasila kako je potrebno „prikupljati podatke od pouzdanih i provjerenih izvora, provjeravati činjenice, provjeravati same izvore, iznositi potpune informacije, koristiti provjerene sudionike, odnosno stručnjake i ispitivati relevantnost i svrhu objavljene informacije, je li upitno da nešto objavimo što smo preuzeli negdje drugdje ili saznali iz sumnjivih izvora“.

Nagrade i priznanja laureatima zatim su uručili nadbiskup Devčić i predsjednica HDKN-a.

Nagrada za životno djelo dodijeljena je fra Boni Zvonimiru Šagiju, OFMCap. za dugogodišnji medijski rad u širenju

Radosne vijesti i dijaloga u Crkvi i društvu na tragu Drugoga vatikanskog sabora. Fra Bono je od početaka član Hrvatskoga društva katoličkih novinara, urednik, redoviti suradnik i kolumnist Kane, sa znanstvenoga i teološkog stajališta godinama je promišljao i promicao dijalog između Crkve i medija kao i dijalog unutar Crkve na tragu Drugoga vatikanskog sabora. Zahvaljujući na nagradi, fra Šagi je podsjetio, kako je veći dio njegova djelovanja na ovom području vezan za područje kada nije bilo moguće javno nastupati kao danas. Ohrabrujući osobito mlade koji danas imaju više mogućnosti za djelovanje u javnom prostoru, podsjetio je i na početke Društva.

Dobitnik godišnje nagrade je Marin Miletić za pokretanje i osmišljavanje programa Radio skaut, te upućivanje mladih u rad s medijima. Tim projektom radi na promicanju volonterskog rada, a kod mladih razvija osjećaj za odgovornost u društvu, istaknuto je u objašnjenju uz nagradu. Miletić je u zahvalnoj riječi spomenuo, kako je kroz svoje djelovanje u svjetovnim medijima uvijek sanjao da i skauti imaju svoj radio i televiziju. „Krenuli smo malim koracima. No svi veliki su nekad bili mali, i dokle god je čovjek svjestan svoje malenosti pred Bogom, onda je Bog taj koji je velik i koji dopušta da se i mi maleni razvijemo pred njim. Zahvaljujem dragome Bogu što preko katoličkih skauta širi istinu a ne 'fake news' po cijeloj domovini, a i šire“, rekao je Miletić.

Klara Jakobović, studentica treće godine povijesti i komunikologije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu za rad „Istina će vas osloboditi“ (Iv 8, 32). Fake news i novinarstvo mira“. Kratko je napomenula, kako će joj ova nagrada biti poticaj za daljnji rad i učenje.

Prateći širenje Radosne vijesti putem novih komunikacijskih putova, HDKN je drugu godinu za redom dodijelilo nagradu za mrežnu stranicu s kršćanskim sadržajem, i to stranici Hrvatske redovničke konferencije „www.redovnistvo.hr“. Ta stranica, osim što donosi vijesti iz života redovničkih zajednica, daje i potpuni pregled nazočnosti redovnica i redovnika u Crkvi u Hrvata. Skupina entuzijasta napravila je i korak dalje te razvila aplikaciju za pametne telefone „Susret Zovem Te“ u želji da se mladima približi duhovni poziv, da im se sadržaji koji govore o duhovnom pozivu dadnu na „dlan“ na inovativan i mladenački zanimljiv način koji odgovara njihovim navikama praćenja sadržaja u medijima. Primajući nagradu, glavni urednik stranice Marinko Nikolić podsjetio je kako su redovnici i redovnice još 1997. godine počeli razgovarati o internetu i brzo su napravili vlastitu mrežnu stranicu.

Hrvatsko društvo katoličkih novinara dodijelilo je i priznanja katoličkim glasilima, odnosno redakcijama koje su tijekom svoga postojanja i izlaženja dala izniman prinos razvoju katoličkog novinarstva a ove godine obilježavaju godišnjice. Glasnik sv. Josipa – list štovatelja sv. Josipa dobio je priznanje za 145 godina od utemeljenja, Kršćanska sadašnjost, d.o.o. za 50 godina od utemeljenja, "Vijesti" Informativno glasilo Hrvatske redovničke konferencije za 45 godina izlaženja, „Živa zajednica“ Mjesečnik hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj za 40 godina izlaženja, „Svjetlo riječi“ list za vjeru, društvo i kulturu za 35 godina izlaženja, Informativna katolička agencija za 25 godina postojanja, Emisija HKR-a „Sacro ritam“ za 20 godina postojanja, Radio Marija Srbije za 15 godina emitiranja, "Prilika" Mjesečni magazin Glasa Koncila za 10 godina izlaženja i „Drinske mučenice“ Informativni bilten za promicanje kauze službenica Božjih s. Jule Ivanišević i četiriju susestara za 10 godina izlaženja. Priznanje je dodijeljeno i Udruzi za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić“ o desetoj obljetnici postojanja za

medijsko djelovanje.

Uz članove društva, laureate, medijske djelatnike u svjetovnim medijima, susretu je nazočio i ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina, glavni urednik HKM Siniša Kovačić, izaslanica predsjednice Hrvatske redovničke konferencije s. Ane Marije Antolović, članica u Vijeća provincijalnu glavaricu Hrvatske provincije uršulinki Rimske unije s. Ksenija Leko, pročelnik Tiskovnoga ureda Hrvatske biskupske konferencije Zvonimir Ancić i Tiskovnoga ureda Zagrebačke nadbiskupije vlč. mr. Borna Puškarić, kao i provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Mandića fra Jure Šarčević.

U glazbenom dijelu sudjelovao je Bogoslovski oktet Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu pod vodstvom Ivona Fabijanca.

Održan XIII. dies theologicus

Tema ovogodišnjeg simpozija je bila Rat i mir. Pomirenje i praštanje. 1918. – 1998. – 2018.

Zagreb, 16.5.2018. (IKA) - U organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, u srijedu 16. svibnja u dvorani Vijenac Nadbiskupijskog pastoralnog instituta Zagrebačke nadbiskupije održan je XIII. dies theologicus. Tema ovogodišnjeg simpozija je bila Rat i mir. Pomirenje i praštanje. 1918. – 1998. – 2018. Dva su povoda nametnula izbor ove teme: stota obljetnica završetka Prvoga svjetskoga rata i dvadeseta obljetnica mirne reintegracije okupiranih područja Baranje, istočne Slavonije i zapadnog Srijema u ustavno-pravni poredak Republike Hrvatske. Ovogodišnji Dies theologicus želio je ponuditi platformu na kojoj će se na temelju triju izlaganja raspravljati o mogućnostima i uvjetima pomirenja poslije rata, osobito o ulozi Crkve u tom procesu.

„Povijest pokazuje da završetak rata po sebi ne znači i mir. Pomirenje nije moguće bez praštanja, i u tom smjeru trebali bi ići naponi u svim segmentima društva, od politike i civilnih udruga do religijskih razloga“, rekao je predsjednik programskog odbora doc. dr. sc. Nenad Malović

U našoj domovini postoji stalno obnavljanje neprijateljstva, rekao je u pozdravu rektor Sveučilišta Damir Boras: „Jedna mala grupa ljudi, jaka u medijima, unosi razdor među Hrvate i građane Hrvatske s temama koje trebamo rješavati na kršćanski način, u duhu onih vrijednosti koje se zovu europskima, pogotovo kroz školovanje, kroz obitelj prije školovanja, kroz vrtiće, osnovnu i srednju školu, i onda na fakultetima. To su vrijednosti koje svi zajedno promičemo.“

U prvom dijelu Simpozija predavanje su održali MinRat Prof. Mag. DDr. Heinrich Badura iz Beča na temu "Pokazatelji propasti Zapada" i doc. dr. sc. Tomislav Kovač s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na temu "Religija između nasilja i pomirenja". Potrebno je i ispravno u svibnju 2018. godine postaviti pitanje: dragi Hrvati, tko ste vi na današnji dan? Što znači hrvatski narod danas? Je li taj izraz u svojem doseg otvoren ili zatvoren? Kako glase indikatori, dragi Hrvati i Hrvatice, vašeg povijesno baziranog nacionalnog identiteta? Strukturno promatrajući, na to pitanje je lako odgovoriti. Povijest, svjesnost o domovini, vezanost na Rimokatoličku Crkvu, izražena težnja za neovisnošću, teret prošlosti kao kulturalan i konstitutivan element hrvatskog identiteta vrijedi do danas kao neriješeno pitanje. Jedno pomirujuće oslobođenje graničnih prostora i prekid konflikata prema ljudskim pravima i ostalim zahtjevima međunarodnoga prava ne znači oslobođenje niti individualnog niti kolektivnog duha. Prostor za neshvatljivo ostaje otvoren i ostao je otvoren do

dan, rekao je ddr. Badura.

Dva su oprečna stajališta vezana uz odnos religija i nasilja, objasnio je doc. dr. sc. Tomislav Kovač: Nekako dominantno stajalište u društvu, u medijima, u politici, ima negativan stav prema religijama. Govori se da su religije izvor napetosti, netrpeljivosti, sukoba, ratova i nasilja. U sekularnim društvima često čujemo kako religiju treba izdvojiti iz javnoga i političkoga života i svesti na privatnu sferu. Zajedničko svim tim kritikama je da je religija nepotrebna čovjeku. Drugo stajalište ističe prinos religija razvoju civilizacija, kultura, društava. Ističe se da je religija prije svega izvor mira, ljubavi, solidarnosti, temelj moralnosti i etičnosti. Naglašava se međureligijski dijalog i suradnja. Zanimljivo je također primijetiti kako se posljednjih petnaestak godina posebno pojavila kritika prema monoteističkim religijama, kojima se suprotstavljaju politeističke religije jer su navodno tolerantnije i manje nasilne. Uvjerjenja da je politeizam tolerantniji jer u sebi uključuje pluralnost bogova, pa prema tome i pluralnost istina, brzo pada u vodu povijesnim činjenicama, istaknuo je Kovač. Te su povijesne činjenice činjenice nasilja koje je tijekom povijesti počinjeno radi žrtvovanja bogovima, pojasnio je Kovač i istaknuo da svaka religija ima vlastitu povijest nasilja. Enciklopedija ratova iz 2004. godine donosi popis od 1763 povijesno značajnija rata u posljednjih tri i pol tisuća godina. Urednici enciklopedije su ustanovili da je 173 rata uzrokovano od početka vjerskim razlogom, dakle manje od 7 posto, objasnio je Kovač. 97 posto tih ratova vodilo se iz drugih razloga, a to nažalost pokazuje i povijest prošloga stoljeća. „20. stoljeće koje možemo definirati kao stoljeće sekularnosti, i neviđenoga tehničkoga napretka je ujedno najubojitije i najdestruktivnije stoljeće u povijesti čovječanstva“, rekao je Kovač.

U drugom dijelu Simpozija prof. dr. sc. Anto Vučković s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu održao je predavanje "Zamršeno praštanje i prepreke pomirenju". Postoje preduvjeti za pomirenje, a pomirenja nema bez istine, rekao je. Ono što je nama važno, za naš hrvatski kontekst najbolje do sada definirao pokojni Željko Mardešić, kad je analizirao što se dogodilo s našim ratom, a to je da je to bio rat koji nije dovršio sukobe. Naši ratovi uvijek iznova nastavljaju nedovršene ratove. Taj moment zahtijeva da se dovrše sukobi, istaknuo je Vučković. Kad je netko pogođen patnjom, on ne može ne odgovoriti, ali može birati svoju reakciju, pojasnio je. Dakle, imate dva moguća izlaza: krug osvete i nasilja, gdje žrtva korak po korak postane počiniteljem, ili put praštanja, gdje idem u slobodu", rekao je Vučković i zaključio da tema pomirenja i praštanja vodi prema Golgoti i može crpiti snagu jedino iz tog mjesta. Nakon predavanja uslijedila je rasprava u kojoj su sudjelovali svi predavači.

XIII. dies theologicus zatvorio je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Mario Cifrak.

Proslavljena svetkovina sv. Ivana Nepomuka, zaštitnika Omiša i 400. obljetnice posvete crkve

Omiš, 16.5.2018. (IKA) - Grad Omiš i župa sv. Mihovila proslavili su svetkovinu sv. Ivana Nepomuka, zaštitnika grada Omiša brojnim vjerskim, kulturnim, sportskim i drugim događanjima tijekom svibnja. Središnja proslava bila je na sam svečev blagdan u srijedu 16. svibnja, misno slavlje i procesiju omiškim ulicama predvodio je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić. U koncelebraciji je bilo desetak svećenika predvođenih župnikom don Matom Čulićem. „Sveci, dakle, koje štujemo imaju vrlo konkretnu

socijalnu, humanu, ljudsku i društvenu dimenziju, kako u vjerničkom župnom okruženju, tako i u društvenoj zajednici mjesta, općine, grada i naroda. Prva, naime, crkvena i društvena institucija s kojima čovjek kad se rodi dolazi u dodir jest rodilište, matični ured i župa. I dok su prve dvije institucije prigodnoga obilježja, župa je dinamičnija. Po njoj se čovjek umrežuje u tijelo Crkve s kojom ostaje vezan čitavoga života, u svim radosnim i tužnim zgodama", kazao je mons. Puljić pri početku propovijedi u kojoj je govorio o vrijednostima u obitelji, ali i u široj obitelji župnoj zajednici.

U tom dinamizmu župe i mjesta sveci imaju izrazito pozitivnu društvenu i duhovnu ulogu, nastavio je predsjednik HBK, dodavši da sv. Ivana Nepomuka „nalazimo na mnogim mostovima diljem Europe u reverendi i rocketi kako drži prst na ustima. Kao da sebi i prolaznicima želi naglasiti vrijednost šutnje i dužnost čuvanja povjerene tajne. On je, naime, mučenik ispovjedne tajne i zaštitnik dobrog glasa. Gdje možemo najbrže i najbolje otkriti vrijednost šutnje i učiti šutjeti? U obitelji kao i u vjerničkoj zajednici i manjim skupinama gdje vlada povjerenje i poštovanje. Tamo se, naime, uči štovati i čuvati dobar glas svoje braće i cijeniti povjerenje i zajedništvo", rekao je nadbiskup.

U duhu Lukinih riječi: „Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i u molitvama", zadarski nadbiskup je naglasio da uz te temeljne oznake koje bi trebale resiti naše obiteljske i župne zajednice valja dodati i važnost svijesti o takvom zajedništvu. Jer, to je kamen temeljac obiteljske i župne zajednice. „Čovjek, naime, ne može biti beskućnik. Potrebno mu je gnijezdo za dušu i tijelo, za njega i za njegovu obitelj. Uz onaj obiteljski i društveni dom njemu je potreban i vjerski dom, domaća vjernička obitelj. U tom vidu župa najbolje ispunjava njegove religiozne potrebe. I postaje skloništem, utočištem, uporištem i izvorom zajedništva o kojem govori evanđelist Luka kada opisuje prvu kršćansku zajednicu. Crkvena mudrost ustanovila je, dakle, župu da nam bude oruđe spasenja. A njezinom rastu u kršćanskoj svijesti i odgovornosti pridonose puno njezini sveci zaštitnici", istaknuo je.

U nastavku propovijedi govorio je o elementima župske svijesti, naglasivši da bi se svaki član župne zajednice trebao osjećati suodgovornim u planovima i programima župe, trebao bi podupirati zajedničke aktivnosti i sudjelovati u župskim vijećima i odborima, braniti i zastupati čast i ugled svakog člana i obitelji u župi te ne biti ravnodušan kad se radi o njezinu dobru. „S obzirom na samu župsku svijest socijalni pastoralisti uočavaju četiri skupine župljana: Tu su najprije oni 'svjesni, uvjereni i apostolski raspoloženi članovi župe'. U drugom krugu nalaze se 'prosječni' koji su tu, ali bez osobitoga zalaganja. Ova skupina, nažalost, ponekad popunjava veliki postotak župljana. U trećem krugu nalaze se 'blagdanski župljani' koji rijetko dolaze u crkvu; možda za Božić, Veliku Gospu, sv. Mihovila i sv. Ivana Nepomuka. Oni nisu previše vezani uz župu i njezine aktivnosti. Stoga ih se naziva 'nesigurnima', jer na njih se župna zajednica ne može osloniti. Zadnju skupinu čine 'udaljeni ili rubni kršćani' koji nemaju župne svijesti, jer su na rubovima. Udaljili su se, a često nemaju ni onoga temeljnoga crkvenoga osjećaja pripadnosti", rekao je nadbiskup. Naglasio je da evanđelist Luka slikovito opisuje četiri bitne odlike zajedništva prve Crkve: zajedništvo nauka, molitve, lomljenja kruha i dobara. Na kraju propovijedi mons. Puljić uputio je poruku vjernicima, obiteljima a na poseban način očevima, kazavši: „Ustani, dragi brate, probudi se i moli, zovi, kucaj i traži. Dragi oče, glavaru obitelji, odvaži se okupiti uvečer članove svoje obitelji i ne umaraj se upravljati molitveni vapaj Isusu. Reci mu iskreno, skrušeno i ponizno da je on čežnja tebe i

tvoje obiteljske zajednice. Zamoli ga neka ti pomogne da poput prvih kršćana budeš postojan u zajedništvu apostolskoga nauka i zajedništvu molitve i euharistije. Otvori mu svoje srce i pamet kako bi sve više upoznao i zavolio Krista koji je naš 'Put, Istina i Život'. Proučavaj nauku koji je Krist povjerio Crkvi svojoj. Posebice traži neka ti Gospodin pomogne osobno i zajednički moliti, s potrebama drugih suosjećati, te na nedjeljna euharistijska slavlja redovito dolaziti. Jer, Isus je Emanuel, Bog s nama. On je mir naš i jedini otkupitelj čovjeka. Njegova su vremena i vjekovi! Nema drugoga imena pod kapom nebeskom u kojem se možemo spasiti, osim imena Isusa Krista."

Na kraju misnoga slavlja, koje je pjevanjem animirao Mješoviti župni zbor sv. Mihovila pod ravnanjem Rozarije Mimica, a uz orguljašku pratnju s. Maksencije Midenjak, riječ zahvale uputio je župnik don Mate Čulić. Tom je prigodom župnik uručio odlikovanja za petero članova župnoga zbora koji pjevaju u zboru 50, 60 ili 80 godina.

U sklopu proslave 400. obljetnice posvete župne crkve Sv. Mihovila u Omišu upriličen je od 13. do 15. svibnja u župnoj crkvi prigodni program: koncert Zagrebačkoga katedralnog mješovitog zbora i Župnoga mješovitog zbora Omiš, predavanje akademika Radovana Tomića o temi „Kult sv. Ivana Nepomuka u Omišu" i izlaganje prof. dr. don Slavka Kovačića o temi "Omiške crkve-bratovštine do početka 19. stoljeća".

Imenovanja u Hvarskoj biskupiji

Generalnim vikarom imenovan je mons. Stanko Jerčić

Hvar, 17.5.2018. (IKA) - Hvarski biskup Petar Palić potpisao je dekrete i podijelio službe, koje su, sukladno Zakoniku kanonskog prava, potrebne za funkcioniranje biskupije i biskupijske kurije.

Generalnim vikarom Hvarske biskupije imenovan je mons. Stanko Jerčić, predstojnik Stolnog kaptola i župnik u Jelsi.

Radi specifičnog položaja biskupije i radi pravilnog upravljanja biskupijom, biskupskim vikarom za otok Brač imenovan je don Toni Plenković, župnik u Supetru na otoku Braču.

Za biskupijskog kancelara imenovan je don Ivan Jurin, župni vikar u katedrali i župnik Brusja i Velog Grablja.

Biskup Šaško slavio misu zahvalnicu za sportaše grada Karlovca i sportaše s invaliditetom

Odigrana nogometna utakmica između nogometaša s invaliditetom grada Zagreba i mladih nogometašica karlovačkog ŽNK 4 rijeke

Karlovac, 17.5.2018. (IKA) - Ured za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije - Odjel za pastoral sportaša u četvrtak 17. svibnja osmi put je organizirao misu zahvalnicu u župi Presvetog Srca Isusova za sportaše grada Karlovca u koju su bili uključeni i sportaši s invaliditetom, objavljeno je na mrežnoj stranici Zagrebačke nadbiskupije.

Euharistijskom slavlju prethodila je u OŠ Grabrik nogometna utakmica između nogometaša s invaliditetom grada Zagreba i mladih nogometašica karlovačkog ŽNK 4 rijeke. U dinamičnoj utakmici punoj obrata, selekcija grada Zagreba bila je rezultatski uspješnija s 8:4. Podrška publike s prepune tribine sportske dvorane OŠ Grabrik, među kojima su bili i zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, karlovački dekan preč. Dražen Karačić, dopredsjednik Hrvatskog paraolimpijskog odbora Josip Družaić, predsjednik gradske i županijske krovne sportske asocijacije Želimir Feitl, dogradonačelnica Karlovca Andreja Navijali i drugi, bila je golema. Igram i efikasnošću sudionici su na parketu

pokazali umijeće na kojem bi im mogli pozavidjeti i profesionalni nogometaši. Nakon sportskog susreta svi sudionici krenuli su prema župi Presvetog Srca Isusova na misu.

Svečano misno slavlje predvodio je biskup Šaško uz koncelebraciju mons. Ferdinanda Vražića i župnika Karačića te asistenciju trajnog đakona Marijana Spehnjaka, povjerenika za pastoral sportaša Zagrebačke nadbiskupije.

Na poseban način, kao i prošle godine, kad je u propovijedi govorio i o stolnom tenisu, u homiliji je biskup Šaško povezo sport s vjerom. Podsjetio je pritom na govor pape Franje u Talijanskomu paraolimpijskom odboru, 4. listopada 2014.: „Sport postaje dragocjena prilika da bismo se prepoznali braćom i sestrama na putu, da bismo promicali kulturu uključivanja i odbijali kulturu odbacivanja. Sve to još snažnije dolazi do izražaja u vašemu iskustvu, jer poteškoće koje živite u nekome vidu svoga tijela, sportskim aktivnostima i zdravim natjecanjem preobražava se u poruku ohrabrenja za sve koji žive u sličnim okolnostima kakve su vaše, i postaje poziv da uložimo svu energiju da bismo zajedno učinili nešto lijepo, nadvladavajući zapreke na koje nailazimo oko sebe, a prije svega one koje se nalaze u nama. Vaše je svjedočanstvo, dragi sportaši, veliki znak nade. Ono je dokaz činjenice da u svakoj osobi postoje snage koje ponekad ne možemo ni zamisliti i koje se mogu razviti s pouzdanjem i solidarnošću. To prvi zna naš nebeski Otac... On nas poznaje bolje od bilo koga drugoga i gleda na nas s pouzdanjem, voli nas kakvi jesmo, ali nam daje rasti prema onomu što možemo postati...".

"Papa ističe da uključenost i zajedništvo započinje u micanju zapreka u nama. Papa ističe znak nade i pouzdanja, oslanjanje na ono što nije vidljivo, što pripada sigurnosti vjere. I, na kraju, Papa pokazuje izvorište u Božjoj ljubavi. Zajedništvo/jedinstvo – nada – vjera – ljubav. To su sastavnice koje mi kršćani smijemo prepoznavati u paraolimpijskome znaku, izraženome u tri gibanja i tri boje, u našoj kulturi lako poistovječene s crvenom, bojom svjedočanstva i ljubavi, zelenom bojom nade i plavom bojom pouzdanja koje se jača u raznim kušnjama", rekao je u homiliji biskup Šaško.

"Ovdje u Karlovcu živi ta stvarnost, koja je potvrđena i ovim našim susretom. Svaki čovjek ima neku ograničenost. Prisutnost nekih ljudi među nama poticaj su nam da primijetimo iskustvo upućenosti jednih na druge, na potrebu poniznosti i ljubavi", istaknuo je biskup Šaško.

Susret biskupa Škvorčevića s ministricom Žalac

Razgovarali su o mogućnosti financiranja školskih, socijalnih i kulturnih projekata iz europskih fondova
Zagreb, 17.5.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivice Žuljevića, prepošta Stolnog Kaptola sv. Petra u Požegi posjetio je 17. svibnja ministricu Gabrijelu Žalac u Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije u Zagrebu. Uz ministricu bili su njezini pomoćnici Davor Huška, Dragan Jelić i Katica Mišković. Razgovarali su o mogućnosti financiranja školskih, socijalnih i kulturnih projekata iz europskih fondova. Posebnu pozornost posvetili su pitanju obnove Staroga srednjovjekovnog kaptolskog grada u mjestu Kaptol nedaleko Požege, koji ima nemalo povijesno-kulturno značenje, a u njegove prostore smjestile bi se povijesne knjižnice i povijesni arhivi iz župa Požeške biskupije te na taj način spasila od ugroženosti građa, svjedok našeg identiteta na ovim prostorima.

60. međunarodno vojno hodočašće u Lurd

Lurd, 18.5.2018. (IKA) - U bazilici Svetog Pija X. u Lurdu u petak 18. svibnja u popodnevnim satima svečano je otvoreno 60. međunarodno vojno hodočašće. U prvom dijelu svečanosti u baziliku su u svečanom mimohodu ušla izaslanstva sa stjegovima zemalja zastupljenih na hodočašću, među njima i pripadnici Hrvatske vojske i policije. U hrvatskoj delegaciji, uz vojnog biskupa u RH Juru Bogdana, generalnog vikara don Marka Među, biskupskog vikara za pastoral MUP-a fra Franu Musića OFM, djelatnike Vojnog ordinarijata, otvaranju su nazočili glavni ravnatelj policije Nikola Milina, veleposlanik RH u Francuskoj Filip Vučak, glavna tajnica u MUP-u Sanda Šimić-Petrinjak, državni tajnik u MORH-u Zdravko Jakop, zapovjednik hodočašća i zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigadni general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća i pomoćnik načelnika Upravne policije Ivan Merćep, načelnica Ureda glavnog ravnatelja policije Adrijana Bago, pomoćnik ministra obrane Dinko Tandara, župan Međimurske županije Matija Posavec, hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić.

Tijekom svečanosti otvorenja pročitana je poruka koju je hodočasnici uputio papa Franjo, a koju je potpisao državni tajnik kardinal Pietro Parolin. U poruci se, u duhu gesla hodočašća *Pacem in Terris* (Mir na zemlji), ističe požrtvovna uloga vojnika u doprinosu postizanja mira i pravednog svijeta. Papa je pozvao vojnike da posebno štite i pomažu izbjeglice te da na njih gledaju kao na priliku za izgradnju budućnosti u miru. Na kraju svečanosti, domaćin hodočašća francuski vojni biskup Antoine de Romanet proglasio je hodočašće otvorenim i sa svjetlom donesenim iz Betlehema zapalio svijeću na kojoj su se nalazile zastave zemalja sudionica hodočašća.

Nadbiskup Barišić primio najbolje ekipe vjeronaučne olimpijade

Split, 18.5.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u petak, 18. svibnja, u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu šest vjeronaučnih ekipa koje su na Nadbiskupijskoj vjeronaučnoj olimpijadi održanoj 9. ožujka u Osnovnoj školi „Josip Pupačić“ u Omišu, postigle najbolje rezultate osvojivši prva tri mjesta u kategorijama za osnovnu i srednju školu. Učenike su pratili njihovi mentori i ravnatelji škole.

Među osnovnoškolskim ekipama prvo mjesto osvojila je ekipa Osnovne škole „Zmijavci“ iz Zmijavaca pod vodstvom mentorice Andrijane Bagarić. Drugoplasirani su bili učenici Osnovne škole „1. listopada 1942“ iz Čišle s mentoricom Ljubicom Tabak, a treće mjesto osvojili su natjecatelji Osnovne škole „Ivana Mažuranića“ iz Hana s mentoricom s. Vjerom Gulić. U kategoriji srednjih škola prvo mjesto osvojila je III. gimnazija Split pod vodstvom mentorice Ane Gelo, druga je bila V. gimnazija „Vladimir Nazor“ iz Splita s mentorom Mariom Milovcem, a treće mjesto osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija „Don Frane Bulić“ iz Splita s mentorom don Matom Brečićem.

U međuvremenu je u Poreču od 18. do 20. travnja, održano državno natjecanje iz vjeronauka na kojemu predstavnici Splitsko-makarske ove godine nisu zauzeli prva mjesta. U ime predstojnika nadbiskupijskoga Katehetskog ureda mr. don Josipa Periša, koji nije nazočio susretu, nazočnima se obratio don Gabrijel Kamber. Predstavio je nadbiskupu pobjedničke ekipe s njihovim mentorima i ravnateljima škola te istaknuo kako vjeroučenici iz Splitsko-makarske nadbiskupije već tradicionalno postižu izvrsne rezultate. Zahvalio je svim sudionicima natjecanja na uloženom trudu i

učenju, njihovim mentorima i ravnateljima škola. Na kraju je posebno zahvalio nadbiskupu Barišiću što je prepoznao veliki trud i uspjeh učenika priredivši za njih svečano primanje u prostorijama Ordinarijata.

U ime svih nazočnih nadbiskupu je na lijepom primanju, srdačnom i toplom susretu te poticajnim riječima zahvalila Davorka Deur, ravnateljica OŠ „Josip Pupačić“ iz Omiša, čija je škola bila domaćin nadbiskupijskog natjecanja.

Pozdravljajući članove pobjedničkih ekipa nadbiskup Barišić čestitao je ne samo njima, nego i ravnateljima škola iz kojih dolaze ekipe i njihovim mentorima, ali i njihovim obiteljima bez čije potpore ne bi bilo moguće posvetiti vrijeme učenju. Čestitku je uputio i članovima državnog povjerenstva za organizaciju natjecanja iz Nadbiskupije, a na poseban način ravnateljici Deur na domaćinstvu nadbiskupijske olimpijade. Osvrnuvši se na temu olimpijade „Kršćani na putu dijaloga“ nadbiskup je kazao da smo svi postali „pomalo sebični i isključivi, nemamo širine ni razumijevanja a bez dijaloga nema ni života ni suživota. Vi ste o ovoj temi dijaloga naučili mnogo. Ponosan sam na rezultate koje postizete iz godine u godinu, ali još više me raduje što stečeno znanje ugrađujete u vaše odnose i nastojite biti ljudi dijaloga kako u školi tako i u obitelji. Neka nas sv. Ivan Pavao II. ohrabri da budemo još znakovitiji ljudi dijaloga i širine jer jedino tako možemo graditi svijet boljim i humanijim.“ Nadbiskup je svim učenicima, kao i njihovim mentorima i ravnateljima, darovao prigodne knjige, CD Sudajma fest 2018., preklopticu za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji i kronicu.

U nastavku susreta nadbiskup je sve nazočne proveo kroz nadbiskupsku kuću i nadbiskupijske urede koji u njoj djeluju. Posebno ih je upoznao sa simbolikom središnje Dvorane sv. Ivana Pavla II. u kojoj je priređeno primanje, a u kojoj je taj svetac boravio za vrijeme posjeta Splitu i Solinu 1998. godine. Dvoranu krasi i reljef s likom sv. Ivana Pavla II., rad akademskog kipara Kuzme Kovačića. Učenici su vidjeli i kapelu koja je posvećena sv. Titu, učeniku sv. Pavla i prvom vjerovjesniku u Dalmaciji, a koja svojom arhitekturom i simbolima predstavlja nekoć Salonitansku, a danas Splitsko-makarsku nadbiskupiju. Susret je završio zajedničkim fotografiranjem i domjenkom u vrtu nadbiskupske palače.

Pismo biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine o 10. obljetnici njezina utemeljenja

Đakovo, 18.5.2018. (IKA/TU) - Đakovačko-osječki nadbiskup metropolit Đuro Hranić, požeški biskup Antun Škvorčević te srijemski biskup Đuro Gašparović uputili su svojim vjernicima „Pismo biskupâ Đakovačko-osječke crkvene pokrajine o 10. obljetnici njezina utemeljenja“.

Uspostava Metropolije, kaže se u Pismu, obradovala je mnoge vjernike, jer je tim činom navedenim dijelovima naše domovine priznato regionalno značenje na crkvenoj razini. To je otvorilo nove mogućnosti pastoralnog rada, povezivanje i snažniju suradnju naših biskupija na različitim područjima crkvenog poslanja. Poseban izazov predstavljaju društveno-socijalne prilike u kojima živimo: osjetljiva i slojevita pitanja sve manjeg broja pučanstva, ekonomskog osiromašavanja, iseljavanja, praćena nastojanjem da se u našim krajevima obnove perspektive za život i rad mladih osoba i obitelji. Zaživjele su već različite inicijative, osnovane su nove pastoralne, odgojno-obrazovne i karitativne ustanove te se osnažuje suradnja s važnim institucijama znanstvenoga, kulturnoga i društvenog života. Unatoč teškim iskustvima u prošlosti, nastojimo oko iskrena dijaloga među kršćanskim Crkvama i narodima s kojima dijelimo „radosti i nade,

žalosti i tjeskobe“ vremena u kojem živimo.

Spomen 10. obljetnice Đakovačko-osječke crkvene pokrajine poticaj je da u zajedništvo naših mjesnih Crkava ugradimo još snažnije pastoralno nastojanje naših župnih zajednica, još dublje i cjelovitije prihvaćanje kršćanske duhovnosti i evangelizacijskog poziva. Očitovanje zajedništva naše Metropolije o 10. obljetnici njezina postojanja započeli smo minuloga 16. travnja hodočašćem svećenika iz svih naših biskupija u Staru Gradišku, da bismo iskazali poštovanje i zahvalnost brojnim svećenicima koji su tijekom komunističke vladavine bili zasužnjeni u tamošnjem zatvoru. Ono će se hodočašćima svećenika i vjernika nastaviti u Srijemskoj biskupiji, 4. kolovoza na Tekijama (Petrovaradin), u predvečerje Gospe Snježne, u Požeškoj biskupiji, 31. kolovoza, na svetkovinu Gospe od Suza u Pleternici, te u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, 1. listopada u Đakovu, na svetkovinu Obljetnice posvete katedrale, ističe se u pismu mons. Đure Hranića, đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita, mons. Antuna Škvorčevića, biskupa požeškog te mons. Đure Gašparovića, srijemskog biskupa.

Po odluci nadbiskupa Hranića, a isto će učiniti i biskupi Požeške te Srijemske biskupije, tekst pisama pročitat će se na svetkovinu Duhova, u nedjelju, 20. svibnja na početku svih misa u svim župama i rektorskim crkvama u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji.

„Meditativna večer s fra Bernardinom Sokolom“

Praizvedba dramskog recitala „S Gospom na Hladi užežin mučeničke smrti“ Renate Dobrić

Kaštel Sućurac, 19.5.2018. (IKA) - U Kino dvorani „Sveti Juraj“ u Kaštel Sućurac 19 svibnja u prigodi 130. obljetnice rođenja Sućuranina fra Bernardina Sokola praizveden je dramski recital Renate Dobrić „S Gospom na Hladi užežin mučeničke smrti“ podnaslova „Meditativna večer s fra Bernardinom Sokolom“, u režiji Ksenije Prohaska, dramske nacionalne prvakinja HNK Split, za koji je scenarij napisao dr. sc. fra Bernardin Škunca. U dramskom recitalu koji govorio o fra Bernardinu Sokolu, nevinom mučeniku i njegovim osjećajima uoči same smrti, nastupili su tenor Opere HNK-a Split Špiro Boban u ulozi sućuračkog franjevca, glazbenika i hrvatskog mučenika fra Bernardina Sokola te u ulozi pripovjedača Pere Eranović, glumac HNK Split, koji iznosi fra Bernardinove najskrivnije misli u noći prije smrti, pri čemu se fra Bernardin prisjeća svog djetinjstva u rodnom Kaštel Sućurcu, majke Jerke i Čudotvorne Gospe na Hladi, kojoj se utjecao i molio od kada zna za sebe, baš kao što se utjecao i molio Gospi Badijskoj i Kristu Kralju. Dramski recital „S Gospom na Hladi užežin mučeničke smrti“ autorice Renate Dobrić protkan je obiljem glazbenih brojeva, koje, uz Špira Bobana, koji pjeva fra Bernardinove Angeluse, izvode zbor Župe sv. Jurja mučenika iz Kaštel Sućurca i zbor Školskih sestara sv. Franje s Lovreta u Splitu, uz glasovirsku pratnju Rozarije Samodol. Fra Bernardin (Špiro Boban) u mislima vraća sliku djetinjstva, običaje i svoju želju da umre kao mučenik... Glazbu na klaviru prati poetski recital i podsvjesno fra Bernardinovo (Pero Eranović) razmišljanje. Izlazak članova Zbora i sestara franjevki sa svijećama u ruci na pozornicu vratio je sve nazočne u onaj mučni trenutak kaštelanske povijesti, na 5. prosinca 1943., na poslijepodnevnu misu, u crkvi sv. Jurja, kada je ubijeno 79 Kaštelana u američkom bombardiranju crkve, od koje je ostao samo zvonik. Redateljica Ksenija Prohaska za scenografiju je iskoristila prelijepu kaštelanske motive i tako osmislila suvremenu scenografiju.

Nadbiskup Barišić predvodio misu za volontere Hoda za život

Želio bih da ovaj Hod za život, koji se danas odvija u više hrvatskih gradova, uistinu bude duhovski događaj koji će nas učiniti svjedocima života, istaknuo je nadbiskup Barišić Split, 19.5.2018. (IKA) - „Izvor Hoda za život je u Bogu, izvoru života i životvorcu”, kazao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodeći misu za volontere Hoda za život u subotu, 19. svibnja, u ranim jutarnjim satima, u splitskoj katedrali sv. Dujma.

U svojoj se propovijedi osvrnuo na biblijska čitanja. Djela apostolska govore o apostolu Pavlu kojemu je ugrožen život, netko odlučuje o njegovom životu. Međutim, on se ima na koga pozvati, na Crkvu, autoritet i tako je na svoj način zaštićen. „Od začeca do prirodne smrti imamo brojne situacije gdje je čovjek ugrožen, a pitamo se na koga se može pozvati? Je li se ljudi pozivaju na Gospodara života ili postaju gospodari života i smrti drugih? Nažalost, čovjek je uzeo u svoje ruke da bude gospodar života”, kazao nadbiskup Barišić.

Govoreći o Petrovom pitanju Gospodinu: a što s ovim, koje donosi evanđelist Ivan, nadbiskup je ustvrdio da „nažalost mnogi danas postavljaju to isto pitanje za začeće a još nerođeno dijete. Pitanje: 'A što s ovim?' upućeno za začeće dijeta govori kao da ono ugrožava, smeta. To pitanje ne prestaje s tom fazom do rođenja nego se nastavlja i kasnije u srednjoj dobi. Život je ugrožen u živućima, koliko li je siromaha i nezaposlenih. Koliko li je ugrožen život u završnoj dobi?”, upitao je nadbiskup te nastavio: „Čudno je da je čovjek uzeo u ruke tu odluku. Čovjek sudi život a život je dar a ne posjed.”

Budući da neki, koji se pozivaju na znanost, govore da je ovaj Hod za život nešto nemoderno, nadbiskup je naglasio kako je reći da život počinje rođenjem i plačem, vraćanje u srednji vijek. „Danas brani život od začeca znači biti moderan, suvremen, biti čovjek znanosti. Vidimo da i znanost danas može biti protiv života a ne za život. Zato je Hod za život potreban osobito danas u ozračju svetkovine Duhova. Potrebno je da duhovsko ozračje zahvati srca svih ljudi, da se ruke udruže jer ovo nije samo hod kršćana nego i drugih svjetonazora i ljudi dobre volje. Geslo ovoga može biti da sva ljudska prava započinju začecem i zato je potrebno taj život pratiti u svim fazama a ne ga ugrožavati”, kazao je mons. Barišić zaključivši: „Želim da ohrabreni i osnaženi ovim koordinatama izvora i gospodara života nama budu na neki način orijentacija i putokaz da bismo mogli hodati za životom, odnosno da bismo ga mogli braniti i promovirati, da bi život mogao hoditi u nama. Želio bih da ovaj Hod za život, koji se danas odvija u više hrvatskih gradova, uistinu bude duhovski događaj koji će nas učiniti svjedocima života.”

Svećeničko ređenje u Rijeci

Mario Frlan i Laurent Kružić novi su svećenici Riječke nadbiskupije

Rijeka, 19.5.2018. (IKA) - Mario Frlan i Laurent Kružić novi su svećenici Riječke nadbiskupije. Na svečanoj euharistiji 19. svibnja u riječkoj katedrali sv. Vida zaređio ih je nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić, a u tom važnom činu za svaku katoličku zajednicu sudjelovali su brojni vjernici i obitelji ređenika, svećenici nadbiskupije polaganjem ruku simbolično su izrazili zajedništvo s novim kolegama, a svečanost liturgije obogatilo je Nadbiskupijski zbor. Uz rektora riječkog bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II.” dr. Maria Tomljanovića u liturgiji je sudjelovao i

dr. Stefan Dartmann, DI, rektor papinskog zavoda „Germanicum et Hungaricum” u Rimu, kojega su u prošlosti pohađali brojni svećenici i biskupi Crkve u Hrvatskoj.

„Ova dvojica naše braće, koji su dosad vršili đakonsku službu, postat će večeras polaganjem biskupovih ruku prezbiteri ili svećenici te će kao takvi biti najuži suradnici biskupske službe”, rekao je u propovijedi nadbiskup Devčić. Podsjetio je ređenike da su kao zaređeni svećenici pozvani obnašati trostruku službu: naučavanja, posvećivanja i upravljanja. „Koliko je uzvišena i odgovorna služba za koju ih redimo, potvrđuju sljedeće riječi sv. Ivana Pavla II.: Svećenici su, u Crkvi i za Crkvu, kao neko sakramentalno posadašjenje Isusa Krista, Glave i Pastira; vjerodostojno propovijedaju njegovu riječ, ponavljaju njegove geste oprostjenja i ponude spasenja, nadasve krštenjem, pomirenjem i Euharistijom; kao i on, ispunjeni ljubavlju sve do posvemašnjeg dara samoga sebe skrbe za stado koje ujedinjuju i vode k Ocu po Kristu u Duhu. Jednom riječju prezbiteri postoje i djeluju za navještaj Evanđelja svijetu i za izgradnju Crkve u ime i u osobi Krista Glave i Pastira” (Pastores dabo vobis, 15).

Nadbiskup je ređenike uputio u zadaće svećeničke službe koju preuzimaju ređenjem. Propovijedanje Božje riječi, Euharistija, briga za crkveni prostor i liturgijsko ruho, osobni duhovni život, redovita molitva te otvorenost za sve ljude, čak i one koji su udaljeni od Crkve, neke su od zadaća koje je nadbiskup posvijestio ređenikima. Posebno je istaknuo sinovski odnos prema Mariji, Kristovoj majci i majci svakog svećenika. „Dopustite da vas ona, Majka našeg velikog svećenika, trajno na vašem svećeničkom putu prati i zagovara”, zaključio je nadbiskup propovijed.

Na kraju misnog slavlja svoje zahvale Bogu, obitelji, odgojiteljima u sjemeništu, svećenicima i svima koji su ih pratili na putu do primanja sakramenta svetog reda, uputili su i ređenici. Laurent Kružić istaknuo je kako milosrdni Bog uvijek pokazuje svoju ljubav i milosrđe te pozvao okupljene da mole za njih. Prepun pozitivnih emocija, Mario Frlan posebno je zahvalio svojoj zajednici Omnia Deo - Sve Bogu, koja je pred kanonskim priznanjem. „Za jednog biskupa nema radosnijeg dana nego kad redi nove svećenike”, zaključio je slavlje riječki nadbiskup Ivan Devčić.

18. nadbiskupijski susret osoba s invaliditetom i njihovih obitelji

Na susretu se okupilo gotovo tisuću sudionika iz svih dijelova Đakovačko-osječke nadbiskupije i jedna grupa iz Odžaka

Valpovo, 19.5.2018. (IKA/TU) - Grad Valpovo bio je u subotu 19. svibnja domaćin 18. susreta osoba s invaliditetom i njihovih obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije. Na ovogodišnjem susretu u Valpovu bilo je gotovo tisuću sudionika iz svih dijelova Đakovačko-osječke nadbiskupije i jedna grupa iz Odžaka (Bosna i Hercegovina).

Susret je započeo euharistijskim slavljem u valpovačkoj župnoj crkvi kojeg je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup metropolit Đuro Hranić. Na početku misnog slavlja sve okupljene pozdravio je nadbiskupijski povjerenik za pastoral osoba s invaliditetom vlč. Alojz Kovaček. „Ne želimo biti pasivni promatrači onoga što se događa u društvu, Crkvi i svijetu. Kao osvjedočeni vjernici želimo ponuditi svoje svjedočanstvo vjere onima koji su u svojoj vjeri pozaspali, koji su je izgubili, ili je nisu niti imali! Svjesni smo da naš život, životne muke i poteškoće – bez uskrsnuloga Krista ne bi imale nikakvoga smisla. Zato smo za geslo, kao poruku našeg ovogodišnjeg susreta izabrali Isusove riječi koje je uputio Petru: 'A ti idi za mnom!' Naš

svakidašnji hod za Isusom neka bude svijetli primjer vjere i nade onima koji su se prepustili malodušju i beznađu", rekao je vlč. Kovaček.

Okupljene na susretu nadbiskup Hranić podsjetio je kako su ti nadbiskupijski susreti plod jednog hoda. „Mogli bismo spomenuti jednog apostola, Jeana Vaniera, koji je odlučio osnovati jednu zajednicu osoba s invaliditetom i s njima živjeti. Mislio je da on na taj način čini nešto dobro za osobe s invaliditetom, a onda su on i njegovi pomagači i suradnici otkrili da osobe s invaliditetom daleko više pružaju njima negoli što oni mogu pružiti osobama s invaliditetom. Tako su on i njegovi suradnici počeli okupljati i druge osobe s invaliditetom i tako je nastala zajednica Vjera i svijetlo. Prva zajednica Vjera i svijetlo na području naše nadbiskupije nastala je upravo ovdje u Valpovačkom dekanatu, u obližnjem Belišću, a osnovao ju je o. Ivan Široki. Danas se okupljamo osamnaesti puta na slavu Božju i radost svih sudionika ovog susreta", rekao je u homiliji nadbiskup.

Na kraju euharistijskog slavlja u Valpovu, nadbiskupu i svima nazočnima zahvalio je i valpovački župnik Zvonko Mrak. Nadbiskupijski susret osoba s invaliditetom i članova njihovih obitelji nastavljen je na središnjem valpovačkom trgu gdje su se gostima i prijateljima prigodnim programom predstavili vrijedni članovi Udruge "MI" koji su svi ujedno članovi zajednice Vjera i svijetlo.

Uime Udruge "MI" kao glavnog organizatora ovogodišnjeg susreta, sve goste i prijatelje pozdravila je dr. Zdenka Turalija. Ona je ujedno zahvalila svima koji su pomogli u organizaciji i ostvarenju tog velikog događaja, od donatora i volontera, župe, Grada i drugih ustanova do udruga i brojnih pojedinaca koji su dali svoj nesebični doprinos. Susret osoba s invaliditetom nastavljen je zajedničkim ručkom, a predavanje za roditelje o tome kakva prava i novčane naknade mogu ostvariti djeca s poteškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom održala je dr. Mirta Klapac-Basar.

Svetkovina Duhova u katedrali Sv. Stošije

Suvremeni demokrati ne brane ljudima vjerovati; ali privatno, u prostorima kulta, u obitelji i krugu istomišljenika; ne na ulici, tribinama, školi, radiju ili televiziji

Zadar, 20.5.2018. (IKA) - Na svetkovinu Duhova u nedjelju 20. svibnja, svečano misno slavlje u katedrali Sv. Stošije u Zadru predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić, za vrijeme kojeg je podijelio sakrament potvrde krizmanicima tri gradske župe: katedrale Sv. Stošije, sv. Šime i sv. Šimuna i Jude Tadeja s Bokanjca. Rekavši da će božanski darovi: mudrost, razboritost, znanje, savjet, jakost, pobožnost i strah Božji pomoći krizmanicima da budu sposobni držati Božje zapovijedi i ostati u njegovoj ljubavi, nadbiskup je poželio da ti darovi budu prepoznatljivi u njihovom životu. U propovijedi je govorio o znakovima „po kojima ljudi mogu prepoznati tragove Božjeg Duha u nama i u našem okruženju". Znakovi po kojima se može prepoznati Duh Božji su ljubav za Isusa, čašćenje Majke Marije, molitva, čitanje Svetog pisma, posluš nauku Katoličke Crkve, poštivanje Božjih i crkvenih zakona; sudjelovanje u misi i sakramentalnom životu, posluš roditeljima, učiteljima i starijih, rekao je nadbiskup. „Gospodin nas naziva prijateljima i traži da ljubimo jedni druge i da zapovijedi njegove čuvamo. Po tome će ljudi prepoznati da smo njegovi i da ga poznajemo. Nije dovoljno znati što vjerujemo. Potrebno je pokazati da nam je vjera u životu bitna i da bez Isusa ne možemo", poručio je mons. Puljić, istaknuvši da darovi dolaze po molitvi Bogu. „Molitva je jedan od bitnih i prepoznatljivih znakova Isusovih učenika. Nema plodova

Duha ako se Boga prezire, vrijeđa ili psuje njegove svetinje. Ne možemo očekivati darove njegovog Duha ako zavidimo, svađamo se, ako se ne pokoravamo Božjim zapovijedima, Crkvi i njenim odredbama", upozorio je nadbiskup.

„Povijest ljudi je pokazala kako je puno tame i zla posijano među ljudima, jer se Božju pomoć i njegovo svjetlo nije prihvaćalo, već odbacivalo; i kod nas u Hrvatskoj i u cijeloj Europi koja se udaljuje od Boga i njegovih zapovijedi. Stoljećima je ovaj stari kontinent ugrađivao opeke u svoju kulturu, znanost, zdravstvo i zakonodavstvo uzete iz biblijske riznice duhovnosti, trudio se i nastojao da odgojni sustav i ustav, zakoni i propisi budu u kakvom-takvom skladu s dekalogom Božjih zapovijedi, moralnim vrednotama i kršćanskim zasadama. Danas, međutim, svjedočimo kako je zbog utjecaja ateizma i vjerske ravnodušnosti suvremeno društvo sve više u neskladu s Božjim i kršćanskim propisima. Osjećamo da ateizam nastupa vrlo agresivno prema kršćanskom moralu i stavovima Katoličke Crkve na svim razinama u društvu i medijima", upozorio je mons. Puljić, dodavši kako se u mnogim medijima osjeti otklon od Isusovog programa i prijezir onih koji slijede Krista i njegovo evanđelje. „Predbacuje im se da koč razvoj povijesti i vraćaju nas u Srednji vijek. Ponovno slušamo govor komesara komunizma koji bi religiju stjerali u sakristiju, a Crkvu spriječili da se očituje na društvenom, odgojnom i kulturnom području. Suvremeni demokrati ne brane ljudima vjerovati; ali privatno, u prostorima kulta, u obitelji i krugu istomišljenika; ne na ulici, tribinama, školi, radiju ili televiziji. Tamo, po njihovom sudu, nije primjereno ni dopušteno unositi svoje 'opeke', pogotovo ako su obilježene kršćanskim bojama", upozorio je mons. Puljić.

Nadbiskup je podsjetio da je i u Knjizi Postanka opisano kako su ljudi odlučili podići toranj do neba i izgraditi Babilonsku kulu koja će učiniti Boga suvišnim u njihovom kraju. „Događaj se davno zbilo, ali ima poruku za nas i naše vrijeme. Već pola stoljeća narodi europskog kontinenta raspravljaju o novoj izgradnji društva i novoj europskoj zajednici. O kakvoj to zajednici govore? Na kakvim je temeljima žele graditi? Od kakvog su materijala njezine opeke kojom suvremeni zidari grade današnje nebodere? Prihvaćaju li suvremeni graditelji Europe raznolikosti i posebnosti krajeva, vjere, mentaliteta i naroda", upitao je nadbiskup, istaknuvši da su „naši očevi stoljećima stvarali ovo što imamo" pa su nam važni jasni odgovori na ta pitanja. „Nije nam svejedno hoće li nova Europa prihvatiti sve naše raznolikosti koje smo naslijedili. Domovina koju izgrađujemo prolazna je kategorija. Ona je naše prolazno gnijezdo, prostor u kojem se rađamo, rastemo, starimo i umiremo. No, taj 'prostorni plan' koji ovdje u slobodi stvaramo, mora dati prostora ne samo biljkama, životinjama i ljudima, nego mora predvidjeti mjesto Bogu i njegovim anđelima. Ne smijemo protjerati Boga koji je sve to divno stvorio i po Sinu svome obnovio. I svoga nam Duh ostavio koji će nas uvesti u punu istinu", potaknuo je nadbiskup, dodavši kako je „jedna od tih istina da se u ovom prolaznom svijetu spremamo za vječnost". „To nije nebo koje su graditelji Babilonske kule htjeli osvojiti, nego nebo kamo su apostoli netremice gledali kako Isus pred njihovim očima odlazi na Uzašašće. A dvojica anđela im govore: 'Ljudi Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus će isto tako doći kao što ste ga vidjeli da sada odlazi'. Mi se nalazimo u tom međuprostoru Isusovog odlaska i ponovnog dolaska. On nam je ostavio zapovijed ljubiti Gospodina svim srcem svojim i svim umom svojim. Čuvajmo njegove zapovijedi kako bismo u njemu ostali i snagu Duha Branitelja primili", potaknuo je nadbiskup Puljić.

Misa u sklopu Dana fra Bernardina Sokola

Split, 20.5.2018. (IKA) – U prigodi 130. obljetnice rođenja fra Bernardina Sokola, na Duhove, u nedjelju 20. svibnja u franjevačkoj crkvi na Poljudu, u Splitu, svečano liturgijsko slavlje predvodio je fra Ivan Sesar, generalni definator franjevačkoga reda u ime generalnoga ministra franjevačkoga reda fra Michaela Perrya u koncelebraciji fra Bernardina Škunce, o. Marijana Steinera, fra Ante Bilokapića gvardijana samostana Svete Trojice, Tomislava Hrstića, župnika te fra fra Šimuna Škibole i fra Ante Udovičića.

Na početku euharistijskog slavlja, vikar provincije sv. Jeronima u Zadru, pročitao je pismo fra Michaela A. Perija, generalnog ministra Reda Male braće, u kojemu se zahvalio riječima: „Od srca zahvaljujem na pozivu kojim ste me počastili da s vama franjevcima i hrvatskim kršćanskim pukom, obilježim 130. obljetnicu rođenja fra Bernardina Sokola, poznatog glazbenik i nevino ubijenog fratra Reda Male braće. Zbog svojih ranije preuzetih obveza nisam u mogućnosti danas biti s vama, moje je srce ispunjeno radošću zbog vašeg slavlja i želje da otmete zaboravu sve nevino pobijene fratre na vašim prostorima kao sve druge žrtve nasilja i mržnje... Zahvaljujem i svom osobnom delegatu generalnom definatoru i prokuratoru Reda fra Ivanu Sesaru, koji sudjeluje u slavlju i koji će vam moći prenijeti moje pozdrave i molitve, te me na taj način učiniti svjedokom slavlja i vaše radosti... Svjestan kako smo danas, možda više nego ikad, potrebni ovih kršćanskih, evanđeoskih vrijednosti i franjevačkih ideala". Pozvao je na molitvu za očuvanje vjere u Boga i za izgradnju mira i pravde, na odgoju i dijalogu, u korist slobode i poštovanja ljudske i svega stvorenoga. Djelatno zalaganje oko evanđeoskih i kršćanskih vrednota jest znak da su vjera u Boga koju su vam prenijeli vaši preci i franjevci u vašemu narodu, vjera koja je kroz prošla stoljeća ispunjena dramama, krvlju, odricanjima, ali i radosnim svjedočenjem, još uvijek živi. To je zalag da će vas ista vjera i pobožnost snažiti u dramama današnjeg vremena. Neka vas Gospodin ispuni silom svoga Duha Svetoga kako biste se pouzdali u njega i imali odvažnosti za svjedočenje evanđelja u svim vremenima, a Blažena Djevica Marija, zaručnica Duha Svetoga, kako ju je volio zazivati sveti Franjo neka vam bude zaštita", poručio je u pismu generalni ministar Reda manje braće.

Fra Ivan Sesar je u uvodu u euharistijsko slavlje naglasio: „Svaka euharistija je slavlje radosne zahvalnosti Bogu za njegovu sebedarnu ljubav koju nam je iskazao i tajno iskazuje u svome Sinu, ali i u Duhu Svetomu koga nam je obećao njegov Sin poslati nakon odlaska sa ove zemlje. Današnja svetkovina nam svjedoči da je Duh došao dok su učenici bili sabrani u ustrajnoj molitvi... Upravo tražeći Istinu u ovom svetom slavlju sa zahvalnošću i ponosom sjećamo se i našega fra Bernardina Sokola, franjevca, poznatog glazbenika i odvažnog svjedoka vjere o njegovoj 130. obljetnici rođenja, ujedno se sjećamo i svih drugih žrtava iz našega naroda, među kojima je i veliki broj franjevaca koji su svojom mučeničkom smrću posvjedočili vjernost i ljubav prema Kristu i Crkvi. Onoj istoj Crkvi koja se danas na svetkovinu Duhova spominje svojih početaka."

Fra Ivan je u propovijedi kazao: „Imajući pred očima ono što je zapisano o fra Bernardinu Sokolu, tom odvažnom svjedoku vjere i vjernom sljedbeniku sv. Franje Asiškoga, kojega se upravo danas na dan Pedesetnice sa zahvalnošću i ponosom sjećamo na njegov rođendan, otkrivamo kolike su snažne riječi duhovske Posljednici u kojoj molimo Duha Svetoga da dođe, da nas zrakom svoje milosti posjeti. U toj istoj Posljednici žarko smo zamolili Duha Svetoga da

postane djelotvoran u našem životu jer bez božanstva njegova čovjek je bez ičega, tone sav u crnom zlu... Nadalje je istaknuo da je Duh Sveti u fra Bernardinovu životu postao djelotvoran jer je fra Bernardin bio svjestan kako je bez dara Duha Svetoga čovjek bez ičega. "Zato je provodio vrijeme u molitvi otvarajući se njegovom božanskom djelovanju, dopustivši da oganj ljubavi zapali njegovo srce i da mu podari hrabrost da i u trenutku okrutnog ubojstva ostane vjeran onome kojeg je ljubio iznad svega i za kojeg je bio spreman i život položiti... On je bez ikakve dokazane krivnje, bez suda i sudišta, bez prava na obranu, voljom onih koji očit o nisu bili vođeni Duhom Svetim, nego zarobljeni i zaslijepljeni mržnjom prema križu Kristovu i svemu onom što dolazi od Duha Božjega, 28. rujna 1944. odveden iz samostana na otočiću Badiji i bačen u morske dubine koje i danas kriju istinu o detaljima vezanim za njegovo ubojstvo kao i pretrpljenom mučeništvu prije same smrti. Sva njegova krivnja bila je pripadnost Katoličkoj Crkvi i Franjevačkom redu." Nadalje je naglasio kako je „do dana današnjega previše šutnje o ovom zločinu a zapravo iz te šutnje proizlazi tama o onom tko živi u šutnji. Obilježavanje 130. obljetnice rođenja ovog franjevca nas potiče na razmišljanje o nama i našem jučer, danas i sutra. Ovom obljetnicom otimamo zaboravu one koje ne smijemo zaboraviti, ona nas potiče na neumorno traganje za istinom jer samo nas istina može osloboditi (Iv 8, 32)." U svojoj propovijedi fra Ivan Sesar je rekao i kako su počinitelji ovoga i mnogih drugih zločina držali sebe gospodarima života i smrti. „Mislili su da su i Boga ubili. Ali gospodar nad životom i smrću je Bog Otac koji je uskrisio Isusa Krista... Čitajući ono malo što je zapisano o mučeničkoj smrti ovoga svjedoka vjere, imajući pred očima i sva ona druga mučeništva naših fratara, svećenika, časnih sestara kao i svih nevino stradalih, možemo ustvrditi da, bez Duha Božjega nema života...". „Ako svoje kršćansko poslanje budemo gradili samo na ljudskoj mudrosti i ljudskim sposobnostima, utonut ćemo u još veće zlo. Na tragu toga, dovoljno je osvrnuti se na ono što se danas u svijetu, nažalost i u našoj Domovini, na različitim razinama događaja i mnogo toga će nam biti jasno. A da bi se to promijenilo", kazao je fra Ivan, „nisu nam dovoljna isprazna ljudska mudrovanja, lažna obećanja i neprestane optužbe jedni drugih, nego moramo u sebi, i kao Crkva i kao pojedinci, ponovno izgraditi veće pouzdanje u Duha Svetoga, u njegovu sposobnost da nas po svojim darovima preobrazi i učini hrabrim i odlučnim svjedocima istine... U vremenu dok informatički prostor vrvi ružnim govorima, govorima mržnje i osvete, dok se za površinski podivljali imperijalizam bore mnogi ljudi, dok se odjednom i mi sami nađemo pred činjenicom kako nemamo vremena ni za Boga ni jedni za druge, potrebno je posvjedočiti Duha Tješitelja, Boga koji ima vremena za svakoga od nas. I u svakoj prigodi. Naše je vrijeme željno čistog i plemenitog prostora, blagih govora oslobođenih od mržnje, gramzivosti, uskogrudnosti, zavisti, duhovne zakržljalosti. Potrebno je dopustiti Duhu Tješitelju da probudi nadu tamo gdje su je ljudi pokopali." I na kraju prije nego što je zazvao Duha Svetoga, da dođe našem narodu i cijeloj svojoj Crkvi, naglasio je da „za ovozemaljsku, a napose za vječnu sreću, silno je važno znati koji me duh vodi kroz život?" Zaželjevši na kraju da „ova današnja svetkovina i sjećanje na fra Bernardina dotakne ljepotu franjevašta kao i njegova zadivljujuća odvažnost u svjedočanstvu vjere, fra Ivan je rekao: „Neka nas njegov život, ali i mučenička smrt pouče kako da Evanđelje, ta jedina Istina, postane i ostane naš život, obnovljen i osvježen. Neka nas njegova mučenička smrt pouči: sve ono za što se umire nikada ne odumire!." Prije nego što je zbor „Bijačka vila" otpjevao „Tebe Boga

hvalimo" i himnu „Lijepu naša“, fra Bernardin Škunca, jedan od organizatora, zahvalio se riječima: „Bogu hvala za ovoga svjedoka i svetog mučenika fra Bernardina Sokola“

U sklopu „Dana dr. fra Bernardina Sokola“ bio je organiziran i prijevoz hodočasnika s nekoliko tzv. desantnih brodova Hrvatske ratne mornarice na svečanu misu. Vožnja je trajala oko desetak minuta, a među hodočasnici je bila i dogradonačelnica grada Kaštela Jadranka Matok-Bosančić. Prijevoz brodovima iz Kaštela do Splita organiziran je iz velike želje franjevac iz splitskog Poljuda da se obnove uspomene na nekadašnju stoljetnu povezanost Kaštela s Poljudom, gdje je bila i mala samostanska luka, a što je s oduševljenjem prihvaćeno od strane Zapovjedništva HRM-a u Splitu.

Slavlje je uvećao svojim pjevanjem zbor „Bijačka vila“, pod vodstvom mo Andre Čale, uz orguljašku pratnju Borne Barišića. Misu je prenosio Prvi program Hrvatskoga radija.

Svetkovina Duhova u dubrovačkoj katedrali

Dubrovnik, 20.5.2018. (IKA) - Na svetkovinu Duhova u nedjelju 20. svibnja dubrovački biskup Mate Uzinić predvodio je euharistijsko slavlje u dubrovačkoj katedrali tijekom kojeg je podijelio sakrament potvrde, sakrament kojim se na poseban način prima Duh Sveti, krizmanicima iz katedralne župe i župe sv. Andrije. Šezdeset mladih krizmanica i krizmanika sa svojim kumama i kumovima, roditeljima, braćom i sestrama, rodbinom i prijateljima ispunilo je katedralu te u svečanom i pobožnom ozračuju sudjelovalo na slavlju sakramenata kojima završava njihova kršćanska inicijacija i započinje život odraslih kršćana.

Uz biskupa su koncelebrirali župnik don Stanko Lasić i župni kapelan don David Pahor, a liturgijsko pjevanje predvodili su katedralni zborovi pod vodstvom Marka Šilje. Predstavnik krizmanika na početku je pozdravio biskupa, krizmanici su čitali misna čitanja i molitvu vjernika te na završetku slavlja zahvalili biskupu, roditeljima i kumovima kao i svima koji su ih do ovog trenutka pratili i doveli.

Biskup Uzinić je u propovijedi kazao kako je Isus svojim učenicima na Posljednjoj večeri govorio i o tome što će se dogoditi kada dođe Duh Sveti, Branitelj Istine, o čemu govori evanđelje. Biskup je iz toga izdvojio tri naglaske: Duh Sveti će svjedočiti za Isusa pa će i oni svjedočiti za Isusa; Duh Istine će učenike upućivati u svu Istinu; te da će Duh Sveti proslavljati Isusa, jer će uzimati iz onoga što je Isus činio. Te tri stvari su zapravo jedno jedinstveno poslanje a to je da Duh Sveti, kada dođe, nastavi Isusovo poslanje spasenja čovjeka i čovječanstva i sve stvorene stvarnosti, rekao je biskup.

Isusova obećanja o tome što će se dogoditi kad Duh Sveti dođe započela su se događati na blagdan Pedesetnice, u prostoru dvorane Posljednje večere, u nedjelju kad se kršćani sjećaju Isusova uskrsnuća i okupljaju se na molitvu u povezanosti s Isusovom majkom Marijom. U tom zajedništvu dogodilo se to obećanje „kad dođe Duh Sveti“. Duh Sveti je došao a taj događaj opisuje Luka u Djelima apostolskim vrlo svečanim izričajima povezujući to sa starozavjetnim rađanjem Božjeg naroda kada je on dobio Zakon kao pravilo svog ponašanja. Ovdje se dogodilo rađanje novog naroda, koji nije ograničen na jedan narod i jedan jezik nego je otvoren svim narodima svijeta, i događa se davanje novog zakona koji nije više upisan na kamenim pločama nego u ljudskim srcima. Taj novi zakon je Duh Sveti! On oslobađa ali i povezuje, te šalje biti svjedoci osvješćujući Istinu u proslavi Isusa, nastavljajući njegovo poslanje u svijetu i vremenu, objasnio je biskup.

Dubrovački biskup naglasio je mladim krizmanicima da se Isusovo obećanje „kad dođe Duh Sveti“ treba dogoditi i njima ovaj dan u ovoj njihovoj dvorani Posljednje večere. „Što se treba dogoditi? Treba se dogoditi da i vi, drage krizmanice i krizmanici, progovorite novim jezikom. Jezikom koji vam Duh Sveti govori zboriti, jezikom koji će razumjeti svi koji vas budu susretali i po kojemu će vas prepoznavati kao one koji pripadaju Isus Kristu“, kazao je dubrovački biskup.

Biskup Uzinić zahvalio je roditeljima što su bili otvoreni daru života i obdarili svoju djecu kršćanskim životom, uključili ih u Crkvu i omogućujući im da mogu upoznati Isusa. Zahvalnost je izrazio i vjeroučiteljima, svećenicima, župnoj zajednici, ali i kumovima, preporučujući im da u budućnosti budu na osobit način, nakon dolaska Duha Svetoga, podrška krizmanicima.

Trajna formacija mladih svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 21.5.2018. (IKA/TU) - U ponedjeljak 21. svibnja u Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu održan je susret u sklopu trajne formacije mladih svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije. Tema susreta bila je „Preuzimanje i početak nove/prve župničke službe. Administrativno-ekonomski vidovi“.

Susret je započeo molitvom u kapeli Bezgrešne nakon čega su prvo izlaganje o osobnim iskustvima preuzimanja prvih župničkih službi imala tri svećenika: vlč. Zvonimir Martinović koji je govorio o iskustvima u župi Viškovci, vlč. Tomislav Benaković o iskustvima u Vuki te vlč. Vjekoslav Lulić koji je, kroz vlastito iskustvo, približio prilike u Srijemskoj biskupiji.

Iznijevši prvotne strahove i strepnje pred preuzimanjem prve službe, mladi svećenici su se složili kako su unatoč početnim pitanjima vrlo brzo svladali kako administrativne, tako i pastoralne poteškoće i poslove koji su im u kasnijem djelovanju uvelike pomogli u životu njihovih župa.

Nakon predviđene stanke, susret je nastavio preč. Mato Gašparović s temom „Početak nove (prve) župničke službe. Od primopredajnog zapisnika do praktične uređenosti administrativno-ekonomskog dijela župnoga života“. Ravnatelj UZUK-a je mladim svećenicima detaljno objasnio i približio važnost administrativnih, uredskih spisa od primopredajnih dokumenata sve do različitih dokumenata koje koriste u svakodnevnom djelovanju župne zajednice.

Tema je zaključena raspravom u kojoj su svećenici iznosili razna iskustva vezana za administraciju pojedine župe i njihova osobna iskustva te određene probleme s kojim su se, u većoj ili manjoj mjeri, mogli susretati u pojedinim okolnostima župničke službe.

Misa u povodu Dana Ličko-senjske županije

Nije najbitnije je li netko iz moje stranke, ili možda, ne pripada niti jednoj stranci, važno je da je pošten i kvalitetan, važno je da je zauzet za opće dobro, istaknuo biskup Križić Gospić, 22.5.2018. (IKA) - Proslava Dana Ličko-senjske županije počelo je dan ranije, 22. svibnja, svečanom misom koju je za čelnike i stanovnike Županije, u gospičkoj katedrali predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s tajnikom i kancelarom biskupije preč. Mišelom Grgurićem, ravnateljem Caritasa preč. Lukom Blaževićem i župnikom preč. Marijom Vazgečem. Misu je pjevanjem animirao katedralni zbor pod vodstvom Franje Puškarića. Biskup se u propovijedi osvrnuo na prvo čitanje u kome apostol Jakov kršćanskoj zajednici daje važne pouke s

naglasakom kako kršćanin treba živjeti svoju vjeru u svakodnevnom životu. „Apostol, prije svega, upozorava na neka ljudska programiranja u kojima i ljudi vjernici, praveći programe ne planiraju i ne računaju s Bogom. Nije nikakvo zlo u tome što se rade određeni planovi za budućnost, jer to treba, nego u tome što često čovjek vjernik u tim planovima stavlja Boga po strani. Govorimo ovdje o ljudima vjernicima. Da nevjernici ne računaju s Bogom, to je i normalno, ali kako to da ljudi vjere premalo računaju s Bogom u planiranju svojih poslova, svoje budućnosti, ili budućnosti vlastite obitelji?! Kada čitamo Evanđelja lako ćemo uočiti kako je Isus uvijek molitvom pripremao svoje djelovanje, tj. ono što je planirao učiniti. Pored toga, apostol Jakov podsjeća kako je i sam ljudski život krhak i nesiguran. Život uspoređuje s daškom što se, kako kaže, 'načas pojavi i zatim nestane'. Biblija ljudski život uspoređuje sa cvijetom koji, dotakne li ga jači vjetar, vene i već ga nema. Mi svi znamo da ljudi ne umiru samo zbog bolesti. Postoje nesretni slučajevi u kojima često gube živote posve mladi ljudi. Mnogi stradavaju i kao pješaci u prometu. Sto postotne sigurnosti nema. Sveti Jakov zato kaže: Planirate a 'ne znate što će sutra biti'. Stoga on savjetuje vjernicima da preporuča Bogu svaki novi dan koji započinju. Apostol dalje govori o grijesima propusta. Isus će na Zadnjem sudu reći: 'Bijah gladan i ne dadoste mi jesti, bijah bolestan i ne pohodiste me, bijah gol i ne zaodjenuste me, bijah u tamnici i ne dođoste k meni', itd. Nitko od ovih osuđenih nije osuđen zbog zla koje je počinio, nego zbog dobra koje je propustio učiniti. Stoga, i grijeh propusta nije sitnica. Sve ove upute apostola Jakova koje pred nas stavlja liturgija današnjeg dana, treba primiti srcu, jer nam sve ovo pomaže u izgradnji našeg kršćanskog i vjerničkog identiteta", istaknuo je biskup. Nadalje je istaknuo kako evanđelje donosi zgodu kada najmlađi Isusov učenik Ivan dolazi Isusa informirati da su vidjeli jednoga koji u ime Isusovo izgoni zloduhe. A onda Ivan dodaje: 'Mi smo mu to branili jer ne ide s nama.' Isus reagira na ovakav stav učenika i ne dopušta im takvo ponašanje. Otvoreno im veli da nije bitno što taj čovjek ne ide s njima, važno je da on čini dobro. I to dobro treba podržati. Ovo je važno na svim razinama, pa i na razini političkog djelovanja. Nije najbitnije je li netko iz moje stranke, ili možda, ne pripada niti jednoj stranci, važno je da je pošten i kvalitetan, važno je da je zauzet za opće dobro, istaknuo je biskup, pojašnjajući da je Otac Domovine dr. Ante Starčević, čiji je rođendan Županija izabrala kao svoj dan, u borbi za bolju budućnost svoga hrvatskog naroda, slijedio baš ta načela. Da svi rade zajedno za dobro naroda i da svatko dade najbolje od sebe. Ne moraju svi biti pravaši, odnosno njegovi nasljedovatelji, ali svi trebaju dati maksimalno svoj doprinos da narodu bude bolje, rekao je. Podsjetio je na Starčevićeve riječi: 'Mi ćemo jedan za drugim u zemlju, a program i narod trebaju živjeti. Ja ne držim ni izdaleka do svojih nazora, nego razmišljam kako mogu i kažem iskreno kako znam. Tako trebamo svi raditi. Kada se mišljenja obrežu i izbistre: držimo se onoga koje je najbolje, i najpogodnije za sav narod. Tako ću biti ja s vama i vi sa mnom: svi ćemo biti jedno za dobro domovine'. Istaknuo je da je Starčević napisao i ovo: 'Svaki sin domovine dužan je služiti svome narodu i primiti svako mjesto koje odgovara njegovim sposobnostima, i na kojem može domovini kakvo dobro iskazati'. Protumačio je da dr. Starčeviću glavni cilj nije bio nikakav osobni probitak. Njegov glavni interes bio je interes naroda. Kod njega stalno odzvanja ono što je, kako je rekao, 'najbolje i najpogodnije za sav narod'. Biskup Križić istaknuo je i Starčevićev „veliki vapaj, uvijek aktualan, a danas posebno": 'biti svi jedno za dobro domovine'. To nas sve obvezuje: svakog pojedinca,

sve stranke, a i mjesnu Crkvu, istaknuo je mons. Križić, potaknuvši: „Neka ove želje oca Domovine, sina naše Like, zažive i zasjaju najjače u našoj, odnosno, njegovoj Županiji i bace svoj bljesak na cijelu Domovinu, da budemo 'svi jedno za dobro Domovine'. Neka nam dragi Bog svima u tome pomogne, neka prati svojim blagoslovom sve najodgovornije koji vode našu Županiju da ona raste u svakom dobru i da njezini stanovnici budu sretni ljudi i zahvalni Bogu za sve prirodne ljepote koje ova Županija ima, a koje nam je Bog podario i povjerio da ih čuvamo i njegujemo te neoštećene prenesemo budućim generacijama". Poslije mise održana je komemoracija kod spomen-obilježja poginulim hrvatskim braniteljima i civilnim žrtvama rata te kod biste prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana. Riječi molitve predvodio je također biskup Križić.

Zaključeno 26. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lurd

Zagreb, 22.5.2018. (IKA) – Tradicionalno 26. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lurd (15. - 22. svibnja) gdje su sudjelovali na 60. međunarodnom vojnom hodočašću završilo je u utorak 22. svibnja. Vojni biskup u RH Jure Bogdan predvodio je zahvalnu molitvu i blagoslov hodočasnika u crkvi Uzvišenja sv. Križa u zagrebačkom Sigetu.

Nakon uvodne molitve i svetopisamskog čitanja iz Prve knjige Ljetopisa biskup se kratko obratio hodočasnici. Zahvalio je najprije Bogu i Gospi Lurdskoj na primljenim milostima i što je hodočašće dobro završilo. Zahvalio je svima koji su pridonijeli organizaciji i realizaciji hodočašća, a to je svaki hodočasnik i mnogi drugi pojedinci i ustanove koji su sudjelovali u organizaciji. Posebna zahvalnost upućena je svećenicima koji su duhovno asistirali hodočasnike, zapovjedniku hodočašća generalu Siniši Jurkoviću i njegovome zamjeniku iz ravnateljstva policije Ivanu Merčepu te glavnome koordinatorskom hodočašća generalnome vikaru don Marku Medi. Nakon što su svi otpjevali Te Deum koji su svojim pjevanjem animirali klapa HRM „Sveti Juraj" i policijska klapa „Sv. Mihovil" uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića, biskup je izmolio prigodne blagoslovne molitve hodočasnika koji su se potom razišli.

Peta obljetnica smrti prof. dr. fra Špire Marasovića

Osvrnuvši se na vrijeme boravka u Splitu kojeg je zavolio zbog dobrih ljudi koji su voljeli Crkvu i narod, nadbiskup Puljić rekao je „Došao sam u njega kao Dinamovac, a otišao kao Hajdukovac"

Split, 22.5.2018. (IKA) - „Bio je čovjek zlatne ruke, oštrog oka i pogleda, proročkog stava i nastupa", kazao je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predvođeci u utorak 22. svibnja u Samostanu sv. Frane na Obali u Splitu misno slavlje u povodu pete obljetnice smrti prof. dr. fra Špire Marasovića, Splićanina, franjevca konventualca, intelektualca i pastoralca. U koncelecijaciji su bili pastoralni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić, župnik i gvardijan fra Žarko Relota, katedralni župnik don Tomislav Čubelić, ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa „Zmajević" u Zadru Roland Jelić i ostali svećenici. Tom je prigodom nadbiskup moćima sv. Antuna blagoslovio osam novih vitraja u crkvi Sv. Frane, misi je nazočio i splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opara.

Na početku misnoga slavlja nadbiskup Puljić je kazao da ga uz pokojnog fra Špiru vežu dugo prijateljstvo i suradnja. „U

ono teško vrijeme bio nam je dragi spisatelj, odličan govornik koji nas je poticao te mu kao biskup i profesor zahvaljujem na spremnosti surađivati na djelu spasenja. Ponosan sam što smo ga imali i zato ovom misom želim mu zahvaliti za veliko djelo koje je ostavio napisano i izgovoreno", naglasio je predsjednik HBK. Osvrnuo se na vrijeme svoga boravka u Splitu, tri godine za vrijeme bogoslovije, kazavši da je Split zavolio zbog njegove dinamičnosti, ali i dobrih ljudi, koji su voljeli svoju Crkvu i narod. „Došao sam u njega kao Dinamovac, a otišao kao Hajdukovac", rekao je zadarski nadbiskup, a nazočni vjernici zahvalili su mu dugim i gromoglasnim pljeskom. Prigodnu propovijed održao je don Tomislav Čubelić. U njoj je govorio o fra Špiri, čovjeku i svećeniku, intelektualcu i pastoralcu, osobi „profinjenog izričaja, duboke i jasne misli o vjeri, Crkvi, kulturi, filozofiji i narodu. Prepoznatljiv i za života, a s ove distance još prepoznatljiviji i čini se s ove distance još potrebniji Crkvi i narodu. Usklađen u redovništvu i svećeništvu i eklezijalan do kraja. Kritičan, zdravo kritičan i proročki obdaren. U svim nastupima u pisanoj i govornoj riječi dubok, ali razumljiv što i nije baš lako. Može netko pomisliti je li imao nedostataka i pogrešaka – jest – za to se je ispovijedao i to je bitna stavka Isusa Krista i fra Špirine vjere".

U promišljanju je don Tomislav koristio fra Špirine tekstove o narodu i o demokraciji, o Crkvi i o Isusu Kristu. Između ostaloga podsjetio je na fra Špirine povijesne riječi koje je izgovorio u dvorani „Vijenac" u Zagrebu da su komunisti „ostali u krutom, tekućem ili plinovitom stanju. I samo je politički slijepac mogao vjerovati kako će trebati dugo čekati pa da se u to političko usmjeravanje rečenoga nezadovoljstva uvuče i Crkva. Dakako, to samo potvrđuje kako je usmjeravanje mogućega društvenoga gnjeva i prema Crkvi već sada na djelu. Zar nije istina? Stoga se Crkva ne smije, već zbog same sebe i zbog svojega izvornog poslanja, postaviti kao da je sustav transcendentan. On to nije niti ga zanima vrhunaravno ni osmišljeno niti je motiviran time, a Crkva jest. Ne postoji, naime, ni jedan politički i gospodarski sustav na svijetu koji bi u sebe ugrađivao i brigu oko reevangelizacije svijeta, a reevangelizacija je jedna od prvotnih zadaća suvremene Crkve. Stoga Crkvi u Hrvatskoj, u ovim prijelomnim vremenima, treba vrlo mnogo kreativne mašte, stručnoga znanja i nadasve Duha Božjega. I, dakako, nešto od pozitivnoga iskustva koje je stekla kroz posljednjih desetljeća. Ima, i te kako da ima, ali samo za one među nama koji točno znaju što je Crkva, gdje ona živi i koje je točno vrijeme".

„Dragi fra Špiro, tebi je jasno sada sve. A nama je teže nego dok si bio s ovu stranu života i u narodu i u Crkvi. Zamoli Isusa Krista za snagu istine u hrvatskom narodu i Crkvi. Bez toga mi tonemo, a tebi hvala za snagu riječi vjere i života", zaključio je propovijed don Tomislav.

Na kraju mise nazočnima se obratio gvardijan i župnik Relota, zahvalivši svima a na poseban način predsjedniku HBK što je kao fra Špirin prijatelj došao predvoditi misno slavlje i blagosloviti nove vitraje, djelo istaknutoga umjetnika svjetskog glasa Matka Trebotića koji je htio ostaviti vrijedni spomen u crkvi Sv. Frane. S tim vitrajima, koje je Trebotić nazvao „Svjetlo i poet moga grada sv. Frani na hvalu a Bogu na slavu", crkva je kompletno dizajnerski oslikana i uređena. Na kraju se fra Žarko osvrnuo na pokojnog fra Špiru, kazavši da ga je Bog prije pet godina pozvao k sebi vjerojatno jer je „ispunio svoju zadaću ovdje na zemlji. Kao što je Isus Krist odlazeći s ovoga svijeta ostavio svojim učenicima duhovnu oporuku tako je fra Špiro ostavio nama duhovnu, ali i društveno-eklezijalnu oporuku". Špiro Marasović rođen je 1944. godine u Splitu. Nakon

školanja u Splitu, odlazi u Zagreb gdje završava srednju školu i dvogodišnji filozofski studij. Teologiju je diplomirao u Njemačkoj, u gradu Würzburgu, a nakon toga je magistrirao i doktorirao na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Bio je redoviti profesor i pročelnik katedre moralnog bogoslovlja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu. Bio je aktivan član Komisije HBK "Iustitia et pax". Objavio je velik broj popularnih i znanstvenih radova te nekoliko knjiga. Vrlo popularne kolumne o životu Crkve, koje je fra Špiro pisao za reviju Veritas objavljene su 1988. u knjizi "Uzvodno. Ulomci katoličkog dozivanja". Od radova valja izdvojiti i knjigu "Društvo i Bog", u kojoj se nalaze izabrane teme socijalnog nauka Crkve (Split, 2006.). Uz razne službe u svojoj redovničkoj zajednici, fra Špiro je često vodio duhovne obnove, predavao na raznim tribinama i nadasve bio poznat kao propovjednik.

Crkva u Hrvata

„Raseljavanje i depopulacija bosansko-hercegovačkog društva. Ima li nade?“

Teološka tribina KBF-a u Sarajevu

Sarajevo, 14.5.2018. (IKA/KTA) - U ponedjeljak, 14. svibnja na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Sarajevu održana je teološka tribina pod nazivom „Raseljavanje i depopulacija bosansko-hercegovačkog društva. Ima li nade?“ Tribina je održana u sklopu godišnjeg programa: „Vjera u suvremenom društvu“, koji se realizira uz partnerstvo njemačke fondacije Konrad Adenauer.

Kao prvi predavač je nastupio dr. Nerzuk Ćurak, redoviti profesor na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu. Svojim predavanjem on je postavio pitanje o razlozima aktualnog masovnog odlaska mladih iz BiH, za koje se čini da i nisu posve ekonomske prirode.

Profesor Ćurak govorio je o sistemskim, političkim i ekonomskim razlozima odlaska mladih ljudi iz Bosne i Hercegovine, ali se osvrnuo i na vrijednosne aspekte procesa napuštanja domovine.

Akceptirajući nedostatak političkih i socijalnih uvjeta za izgradnju zbiljskog bosanskohercegovačkog društva, Ćurak se osvrnuo na razloge koji priječe izgradnju multietničkog bosanskohercegovačkog društva s ključnim uvjerenjem da vladajuće političke strukture rade samo na izgradnji paralelnih monoetničkih društava, što generira dubinsko nepovjerenje i strah u našoj zemlji. To je detektirao kao jedan od uzroka odlaska mladih ljudi, koji ne mogu podnijeti vječito vraćanje istog i jednu dugotrajnu statičnu koncepciju društva unutar koje referiranje na rat kao najvažniji događaj ne prestaje i 23 godine nakon okončanja nasilja. Ta militaristička kultura dovela je i do frustrirajuće činjenice-da gotovo dvije i po decenije od kada oružje šuti Bosna i Hercegovina nije uspjela ratnike prevesti u radnike, pa su ključna pitanja naših života još uvijek fokusirana na veterane rata od kojih je najveći broj njih nezadovoljan svojim društvenim položajem.

Uz društvenu statičnost a koju etnonacionalne strukture ohrabruju ili ne čine ništa da se zaustavi to mirovanje u lažnom kretanju, kao važne indikatore jedne narasle volje za odlaskom uvodničar je naveo i hiperbirokratiziranu strukturu države koja ohrabruje korupciju kao način života, nebrigu za čovjeka koji je naprosto izvan radara brige jedne koruptivne vlasti. Kada se na ove indikatore nasloni teška ekonomska situacija koja onemogućuje vertikalni prodor većini ljudi iz zone siromaštva u zonu pristojne ljudske egzistencije, postaje jasnije zašto, u općoj atmosferi defetizma i beznađa, mladi ljudi žele potražiti sreću negdje drugdje. No, vrijeme je za okončanje deprimirajućih naracija i ulaganje kreativne energije poniženog građanstva u stvaranje uvjeta koji će natjerati vladajuće političke strukture da rade i donose zakone koji će zbiljski uticati na mlade da se ne osjećaju izdanima, prekrizanima i prognanima.

Kao drugi predavač nastupio je dr. Mario Bernadić, docent na katedri dogmatske teologije Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu. U izlaganju nastojao se fokusirati na pitanje koliko je odlazak po sebi stvar zrele fundamentalne opcije, a koliko posljedica svakodnevnih neformalnih govorkanja.

Na početku izlaganja dr. Bernadić se pozabavio fenomenom ogovaranja. Premda se isto općenito smatra lošim i nečasnim oblikom ljudskog ponašanja, ono što zabrinjava je to što se prema nekim procjenama (Dunbar) čak dvije trećine međuljudske komunikacije odnosi upravo na ogovaranja,

odnosno, tračeve, i onda ne čudi što su mu neki moderni autori poput Feinberga, Hararija i Dunbara posvetili dosta svoga istraživačkog vremena i interesa.

Ukoliko se ogovaranje definira kao neformalni i negativno-evaluacijski govor o odsutnoj osobi, dr. Bernadić postavlja pitanje možemo li na našem prostoru govoriti i o ogovaranju društva u cjelini? Pod ovim se normalno ne podrazumijeva jedan smisleni govor o realnim društvenim problemima, poput recimo one monstruozne - umalo -četrdesetpostotne stope nezaposlenosti, nego sav onaj svakodnevni defetistički pristup vlastitoj zemlji koja u tom kontekstu na kraju počinje ličiti na beživotnu pustaru iz koje su svi pametni i normalni već odavno pobjegli ili samo što nisu, dok njezinim vrletima i bespućima još uvijek isključivo i jedino tumaraju tamo neki biološki ekstremofili i bajkoviti mutanti. Ako bi to bilo stvarno tako, onda ostaje vrlo teško pitanje zašto je u našoj zemlji u protekloj godini zabilježeno 2,6 milijuna turističkih noćenja, i zbog čega onda ta cifra još dodatno raste svake godine za 16 - 17%? A da stvar bude delikatnija, svi ti koji dolaze kažu da im je ovdje jako fino.

Izgledno je stoga da u ovom društvu manjka one zdrave i konstruktivne kritike. Dok su jedni u svemu tome nerealno pesimistični, drugi su opet nerealno optimistični, a problemi se prije ili kasnije moraju precizno i striktno definirati, a zatim i riješiti. Dr. Bernadić je govorio i o problemu niskog nataliteta koji izgledno po sebi maksimizira i onaj problem odlaska.

Kardinal Puljić pohodio biskupiju Nicopolis ad Istrum u Bugarskoj

U prigodi 370. obljetnice od njezinog uspostavljanja te prisjećanje na djelovanje franjevac Bosne srebrene početkom 17. stoljeća u toj zemlji

Sarajevo, 15.5.2018. (IKA/KTA) - Nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić boravio je od 11. do 14. svibnja u biskupiji Nicopolis ad Istrum u Bugarskoj. Na poziv biskupa te biskupije mons. Petka Christova, u svom četverodnevnom posjetu, kardinal Puljić pohodio je nekoliko važnih središta te biskupije a povod je bila proslava 370. obljetnice od njezinog uspostavljanja te prisjećanje na pastoralno djelovanje franjevac iz provincije Bosne srebrene koji su početkom 17. stoljeća kao misionari djelovali u Bugarskoj.

Po dolasku u Bugarsku, kardinala Puljića su u gradu Plevnu u svom samostanu ugostili trojica franjevca konventualaca poljske provincije koji pastoralno upravljaju župom i svetištem Gospe fatimske u tome gradu.

U subotu, 12. svibnja u toj je župi svečanim Euharistijskim slavljem, kojim je u zajedništvu s biskupom domaćinom mons. Christovom i još desetak svećenika te biskupije predsjedao kardinal Puljić, proslavljen spomendan Gospe fatimske kojoj je svetište i župa posvećena. U prigodnoj homiliji kardinal Puljić je izrazio radost zbog svoga posjeta Crkvi u Bugarskoj te zbog sudjelovanja u proslavi 370. obljetnice postojanja biskupije Nicopolis ad Istrum. "Rado sam prihvatio ovaj poziv i s posebnom ljubavlju izražavam svoju solidarnost i blizinu s ovom mjesnom Crkvom, njezinim pastikom, svim svećenicima i redovnicima, kao i sa svakim vjernikom. Dolazim iz zemlje iz koje su k vama došli franjevci kao misionari. Dobro razumijem što znači živjeti kao manjina s većinom i kako ostvarivati svoja prava i dostojanstvo s pouzdanjem u Boga i u vjernosti svojem

krštenju", istaknuo je te u nastavku podsjetio sve nazočne na događaje vezane uz početke biskupije u kojima su vrlo važnu ulogu odigrali bosanski franjevci.

Istoga dana u popodnevnom satima bio je upriličen posjet povijesnog muzeja grada Plevna u kojem je pohranjen nadgrobni spomenik prvog biskupa biskupije Nicopolis ad Istrum, o. Filipa Stanislavova.

U nedjelju, 13. svibnja kardinal Puljić predsjedao je svečanim euharistijskim slavljem u katedrali sv. Pavla od križa u gradu Ruse, a koncelebrirali su biskup Christov, zatim katedralni župnik o. Walter Gorra te fra Jaroslav Bartiewicz. Kao i prethodnog dana, u prigodnog propovijedi kardinal Puljić govorio je o hrabrom svjedočanstvu vjere bosanskih franjevaca misionara u toj biskupiji koji su kao plod svoga djelovanja iza sebe ostavili četiri samostana, devet župa, 30 svećenika i 20 bogoslova franjevaca. "Ovom svojom prisutnošću vam jamčim da niste sami, nego je cijela Crkva uz vas, jer ste nam dragi i važni kao svjedoci vjere na ovim prostorima. Kroz ovo slavlje, želimo obnoviti hrabru nadu i vjernost Gospodinu, obnoviti jaku crkvu u malom a to je naša obitelj koja je prva škola vjere i morala", poručio je na kraju propovijedi kardinal Puljić.

Nakon mise je uslijedio zajednički ručak u obližnjem restoranu, a potom se kardinal Puljić uputio prema mjestu Nicopolis ad Istrum, gdje je zajedno s konventualcima iz Plevna i generalnim vikarom biskupije Nicopolis vlč. Strahilom Kavalenovom razgledao arheološko nalazište drevnog rimskog grada po kojemu biskupija nosi ime. Po završetku razgledavanja nalazišta kardinal Puljić je zajedno s pratnjom izmolio molitvu za bugarsku crkvu i narod pred kipom Blažene Djevice Marije.

Istoga dana u popodnevnom satima kardinal Puljić posjetio je i grad Belene na sjeveru Bugarske. Tamo ga je u župi sv. Ane s pjesmom i radošću ugostila redovnička zajednica pasionista i 100-tinjak vjernika te župe iz koje potječe blaženi biskup mučenik otac Eugene Bosilkov. U samostanskoj crkvi koju su prvotno izgradili franjevci misionari iz Bosne, kardinal Puljić je nakon kratke osobne molitve pred relikvijom blaženika i nakon molitve krunice s okupljenim narodom uputio župljanima nekoliko riječi ohrabrenja. Tako je poručio da vrlo dobro poznaje što znači biti manjina usred jedne većine ali kako manjina koja hodi s Bogom i ima povjerenja u Njega, postaje zapravo većina. Istaknuo je također kako zajednica koja moli i koja se usrdno obraća Gospi „prima snažan blagoslov od Gospodina“.

Kao zadnju točku svoga posjeta Bugarskoj kardinal Puljić se na kraju obratio i studentima medicine koji dolaze iz Velike Britanije i Indije. Poručio im je kako imaju mogućnost probuditi nadu i graditi budućnost u ovom narodu među kojim se sada nalaze te im na kraju udijelio pojedinačni blagoslov.

Biskup Škvorčević posjetio Hrvate u Starinu u Mađarskoj

Starin, 16.5.2018. (IKA) - Na poziv pečuškog biskupa Györgya Udvardya i župnika Joze Egrija, požeški biskup Antun Škvorčević je na spomendan sv. Ivana Nepomuka, 16. svibnja posjetio hrvatsko mjesto Starin u Pečuškoj biskupiji u povodu sedamdesete obljetnice izgradnje crkve Sv. Ivana Nepomuka. Blagoslovio je najprije obnovljenu kapelu Majke Božje, povezanu sa snažnom molitvenom tradicijom Mlade nedjelje, a potom u crkvi predvodio euharistijsko slavlje. Koncelebrirao je župnik Egri, svećenici iz Hrvatske: Ivica Žuljević, župnik katedralne župe sv. Terezije Avilske u Požegi, Vladimir Škrinjarić, arhiđakon Slavonsko-podravskog arhiđakonata i župnik u Podravskoj Moslavini,

Jozo Antalović, župnik i dekan u Donjem Miholjcu te svećenici Hrvati i Mađari iz okolnih župa. Na početku misnog slavlja jedan župljanin je u stihu pozdravio biskupa Škvorčevića, zahvalivši mu što im je iskazao posebnu čast svojim dolaskom. Potom je pročitano pismo biskupa Udvardya s njegovim pozdravom požeškom biskupu. U pismu je pečuški biskup među ostalim istaknuo: „Zaista mi čini veliku radost što prigodom sedamdesete obljetnice posvećenja crkve Svetog Ivana Nepomuka, uz gostoprimstvo vjernika u Starinu, imam prigodu pozdraviti u Pečuškoj biskupiji požeškog biskupa, Njegovu Ekscelenciju, Antuna Škvorčevića. Zahvaljivati Bogu za ovdašnju zajednicu vjernika ima posebno značenje u trenutku kad se spominjemo crkve izgrađena u teškim okolnostima, ali velikom slogom. Ovaj jubilej podsjeća nas na zajedničku duhovnu i kulturnu baštinu, pravi temelj na kojem možemo graditi i snažiti našu vjeru po milosti darovanoj u susretu s Kristom. Na temelju zajedničkih nam vrijednosti, ostvaruje se suradnja između dviju susjednih biskupija, a današnja svetkovina pruža izuzetnu prigodu za njezino obogaćenje. Zahvalnim srcem mislim na one zajednice vjernika koje su spremne složno djelovati u svrhu njihova očuvanja za buduća pokoljenja. Želim da ova lijepa i radosna prigoda bude blagdan susreta, vjere i obnove. Molim svetog Ivana Nepomuka da po njegovu zagovoru Bog svojim blagoslovom prati put Njegove Ekscelencije, preuzvišenoga gospodina biskupa, kao i svih ovdje nazočnih te i samo današnje slavlje“.

Zahvaljujući na riječima dobrodošlice, napose biskupu Udvardyju, biskup Škvorčević rekao je nazočnima da su kod blagoslova kapele Blažene Djevice Marije već uputili Bogu molitvu na onaj isti hrvatski način kako su to tijekom stoljeća činili njihovi predci u ovom lijepom dijelu mađarske smotvine. Spomenuo je kako je „sv. Ivan Nepomuk svojom svetačkom prisutnošću u Starinu tijekom više stoljeća bio znak one blazine koju je Bog po križu Sina svoga Isusa Krista ostvario za nas, i da su vjernici ovdje po primjeru sv. Ivana prihvaćali Isusa Krista kao svoju najbolju sudbinu“. Dodao je da se rado odazvao pozivu župnika Egrija da zajedno s njima proslavi svetkovinu sv. Ivana Nepomuka i spomene se 70. obljetnice izgradnje ovdašnje crkve njemu u čast te da se ponajprije raduje njima, živoj Crkvi, koji u svojim srcima nose onu istu vjernost Isusu Kristu koju su svjedočili njihovi predci. Pozvao ih je da svjesni te vjerske i nacionalne baštine zahvale Bogu za sva dobročinstva koja je on ostvario u Starinu po zagovoru sv. Ivana Nepomuka.

Polazeći od Božje riječi, naviještene u misnim čitanjima, biskup je u homiliji potaknuo nazočne da naprave svojevrstnu dijagnozu svoga života. Ustvrdio je kako je starozavjetni mudrac Sirah u prvom čitanju zapisao što je sve pretrpio od onih koji su željeli njegovu propast, te naglasio kako bi svatko od nazočnih njegovu popisu nevolja zacijelo mogao pridodati svoje vlastite nevolje. Kazao je da je Sirah napravio najbolji korak s obzirom na to stanje, kad je o njemu u molitvi razgovarao s Bogom i kad mu je povjerio sve zlo koje su mu ljudi nanijeli. Stavio ga je u odnos s onostranošću, nije ostao sam u zlu nego je s Bogom bio pobjednik. Istaknuo je da je tim putem išao i sv. Ivan Nepomuk, te da je on zbog toga aktualan i danas. Podsjetio je kako je on u Isusu Kristu pronašao odgovor na ljudsko stanje ranjenosti zlom. Razumio je da će onoliko biti izliječen od tog stanja, koliko Isusu Kristu dopusti da svojom ljubavlju s križa uđe u njegov život.

Podsjetio je kako se sv. Ivan kao kanonik i generalni vikar zajedno s praškim nadbiskupom Ivanom Jenšatom odupro kralju Vjenceslavu kad je ovaj naumio svoje sebične projekte ostvariti tako da sebi podčini Crkvu te ona služi

njegovim, a ne Božjim interesima. Povrijeđen u svojoj taštini kralj je počeo progoniti sve koji su se usprotivili njegovu projektu, te je u tim progonima podnio mučeništvo i sv. Ivan Nepomuk, bačen u rijeku Vltavu. Biskup je ustvrdio da počinjeno zlo nikada ljudima nije donijelo sreću, nego ih u dubini njihova bića razorilo, učinilo nesretnima, unatoč možebitnom materijalnom bogatstvu i blagostanju. Na temelju primjera sv. Ivana Nepomuka, koji je radije prihvatio umrijeti mučeničkom smrću nego surađivati s kraljem u njegovim zločinima, biskup je poručio nazočnima da ne traže svoju sreću u sebičnim projektima zemaljskih moćnika i različitih ideologija, nego jedino u Isusu Kristu, koji je za njih umro na križu i svojim uskršnućem pobijedio njihovu smrt. Podsjetio je da se njihovi predci, unatoč nevoljama koje su proživljavali na ovim prostorima, nisu prevarili kad su smatrali da je vjera u Isusa Krista po služenju njegove Katoličke Crkve jedna od prvih vrijednosti koju treba njegovati u životu, i kad im je u njihovim nevoljama uporište bila Isusova ljubav s križa u koju su polagali svoje nemoći i nerijetko materijalno siromaštvo, te s njime bili pobjednici.

Pozvao ih je neka se i oni poput sv. Ivana Nepomuka i svojih predaka nikada ne odreknu Isusa Krista, nego uvijek budu posvema Božji. Sv. Ivanu Nepomuku je na kraju uputio molitvu da im svojim zagovorom svima izmoli dar prave i čvrste vjere.

Na koncu misnog slavlja predstavnik župljana, a potom i župnik Egri zahvalili su biskupu za posjet njihovu Starinu i hrvatskoj zajednici te za predvođenje misnog slavlja, a dvije djevojke su mu uručile darove. Biskup je na kraju kazao nazočnima kako je potrebno obnavljati naše crkve i kapele zidane ciglom ili kamenom, ali da je još važnije i potrebnije da oni budu živa Crkva, koji u svom srcu otvaraju prostore Božjoj prisutnosti, izrazivši uvjerenje da su se na ovom slavlju obnovili u svojoj vjernosti Isusu Kristu. Pozvao ih je da to očituju u svom svakodnevnom životu. Na sve nazočne i njihove obitelji, osobito na njihove duhovne rane i životne poteškoće zazvao je Božji blagoslov, te im poželio puno duhovne radosti u programu nakon mise.

Na misnom slavlju su bili predstavnici Konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu te predstavnici Hrvatske državne samouprave u Mađarskoj, među njima i član državnog Parlamenta. Pjevanje je predvodio zbor iz župe Martinci praćen tamburašima.

Novo Mesto: Misa uz sedmi Sabor hrvatske kulture u Sloveniji

Novo Mesto, 19.5.2018. (IKA) - U katedrali u Novom Mestu održano je 19. svibnja svečano euharistijsko slavlje u prigodi 7. Sabora hrvatske kulture u Sloveniji. Misno slavlje predvodio je dr. Tomislav Markić, nacionalni ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, a suslavili su dr. Silvestar Fabijan, katedralni župnik, i salezijanac don Ivan Matijević, voditelj Hrvatske katoličke misije u Novom Mestu. Sve okupljene prije mise pozdravio je biskup Novog Mesta mons. Andrej Glavan, istaknuvši važnost redovitih okupljanja hrvatskih katolika u njegovoj biskupiji.

U propovijedi je ravnatelj Markić u svjetlu svetkovine Duhova govorio o kršćanskom identitetu i Evanđelju koje se utjelovilo u kulture raznih naroda pa tako i hrvatskog. Potaknuo je hrvatske katolike u Sloveniji da njeguju svoju kulturu i baštinu te ne zaborave svoje kršćanske korijene i identitet.

Uz vjernike misije i predstavnike hrvatskih društava iz cijele Slovenije na misi su bili državna tajnica u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova Zdravka Bušić, zastupnik

Hrvatskog sabora i predsjednik saborskog Odbora za Hrvate izvan Republike Hrvatske dr. Božo Ljubić, predstavnik Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Milan Bošnjak te predstavnici Hrvatskog veleposlanstva iz Ljubljane.

Misa u crkvi Svete Bernardice i marijanska procesija u Lurdu

Lurd, 19.5.2018. (IKA) – U sklopu 26. hodočašća Hrvatske vojske i policije u subotu 19. svibnja u jutarnjim satima u crkvi Svete Bernardice u Lurdu održano je svečano euharistijsko slavlje na kojem su sudjelovali hodočasnici iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Misno slavlje predvodio je vojni biskup u RH Jure Bogdan, a koncelebrirali su vojni biskup u BiH Tomo Vukšić, generalni vikari Vojnih ordinarijata u RH i BiH don Marko Medo i mons. Željko Čturić te četrdesetak vojnih i policijskih kapelana iz Hrvatske i BiH.

Kao i prethodnih dana, misi je nazočilo visoko hrvatsko izaslanstvo.

U središtu propovijedi biskupa Bogdana bilo je očinstvo. Tema je to koja se nastavlja na prošlogodišnje razmatranje u bazilici Pija X. kada se promišljalo o obitelji i majčinstvu. Biskup je istaknuo važnost očinske figure koja otkriva veličajnost obiteljskih odnosa. Opisao je tri razdoblja odnosa prema očinskoj figuri. U prvom razdoblju dijete promatra oca kao stup, diveći mu se i nastojeći biti poput njega. U adolescenciji, razdoblju u kojem dijete doživljava fizičko i duhovno sazrijevanje, mladić se uspoređuje s ocem, suprotstavlja mu se i odbija biti kao on. U trećoj fazi, u razdoblju zrelosti, očevo sin postaje roditelj, otac. Biskup Bogdan upozorio je da današnje društvo, u kojem blijedi očinska figura, nalikuje drugom razdoblju. Podsjetio je na misli pape Franje koji poručuje da je današnji svijet izgubio osjećaj očinstva te kako se doima da je današnje društvo bez očeva. Činjenica da očevo, uslijed svakodnevnih obveza, zaboravljaju obitelj i svoju djecu predstavlja veliki problem i ostavlja rane koje vrlo teško zacjeljuju. Sve očeve biskup Bogdan je ohrabrio i poručio da nalaze uzor u očinstvu sv. Josipa. Misno slavlje pjevanjem su animirale klapa HRM "Sv. Juraj" i policijska klapa "Sv. Mihovil".

U večernjim satima održana je marijanska procesija s kipom Gospe Lurdske i velikim križem sa svijećama. Procesiji – Slavlju Svjetla nazočile su vojske svijeta i hodočasnici zemalja sudionica 60. međunarodnog vojnog hodočašća. Procesija je započela molitvom i blagoslovom koje je ispred Spilje ukazanja predvodio francuski vojni biskup Antoine de Romanet.

Procesija hodočasnika s upaljenim svijećama, moleći krunicu na više jezika te predvođena velikim križem uputila se, potom, prema prostoru ispred Bazilike Svete Krunice. Na kraju procesije nalazio se Marijin lik kojeg su nosili pripadnici francuske žandarmerije. Završnu molitvu održao je francuski vojni biskup, dok su vjernici ostali u kontemplaciji.

Međunarodna misa u Bazilici Pija X. u Lurdu

Na misi se okupilo oko 14.000 sudionika 60. međunarodnog hodočašća te visoka izaslanstva zemalja sudionica hodočašća

Lurd, 20.5.2018. (IKA) - Posljednjega dana Međunarodnoga vojnog hodočašća u Lurdu u nedjelju 20. svibnja, na svetkovinu Duhova, slavljen je međunarodna misa u Bazilici Pija X. Svečanu misu predvodio je francuski vojni biskup Antoine de Romanet u zajedništvu s vojnim

biskupima, među kojima su bili i vojni biskup u RH Jure Bogdan te vojni biskup u BiH Tomo Vukšić te brojnim vojni i policijski kapelani.

U homiliji predvoditelj slavija mons. de Romanet govorio je o značenju Duhova, blagdana silaska Duha Svetoga na apostole u Jeruzalemu, 50 dana nakon Kristova Uskrsnuća. Istaknuo je da svetkovina Duhova predstavlja rođenje Isusa Krista za svakoga vjernika, to je dar Božjeg duha koji se daruje kako bi se Bog rodio u srcima i životima svih vjernika. Duh Božji je vatra, život, snaga koja se prima i koja se pretvara te zauvijek obasjava. On je plamen koji grije i koji svijetli.

Na misi se okupilo oko 14.000 sudionika 60. međunarodnog hodočašća te visoka izaslanstva zemalja sudionica hodočašća. U hrvatskom izaslanstvu bili su glavni ravnatelj policije Nikola Milina, veleposlanik RH u Francuskoj Filip Vučak, glavna tajnica u MUP-u Sanda Šimić-Petrinjak, državni tajnik u MORH-u Zdravko Jakop, zapovjednik hodočašća i zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigadni general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća i pomoćnik načelnika Upravne policije Ivan Merćep, načelnica Ureda glavnog ravnatelja policije Adrijana Bago, pomoćnik ministra branitelja Dinko Tandara, župan Međimurske županije Matija Posavec, hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić, izvijestila je mrežna stranica Vojnog ordinarijata.

Nakon svečane mise u Bazilici Pija X., hrvatski i bosansko-hercegovački vojni biskupi, u pratnji visokog hrvatskog izaslanstva, pridružili su se zajedničkom objedu u hrvatskom vojno-policijskom kampu u Lurdu.

Svečano zatvaranje 60. međunarodnog vojnog hodočašća

Lurd, 20.5.2018. (IKA) – Jubilarno 60. međunarodno vojno hodočašće u Lurd svečano je zatvoreno u nedjelju 20. svibnja u popodnevним satima. Završna svečanost održana je na trgu Esplanade u podnožju Bazilike Svete Krunice. Vojni postroji država sudionica sa zastavama posljednji su put prodefilirali i u pratnji vojnih orkestara odsvirali svoje najpoznatije koračnice. Nakon pročitanih molitvi vjernika na stranim jezicima, uslijedila je zajednička molitva Oče naš. Na završetku svečanosti francuski vojni biskup Antoine de Romanet ugasio je svijeću koju je na otvorenju upalio svijetlom donesenim iz Betlehema. Najavljeno je da će se sljedeće međunarodno vojno hodočašće održati od 17. do 19. svibnja 2019.

U nedjelju u večernjim satima, održan je tradicionalni prijem u hotelu Cristina. Tom su prilikom vojni biskup u RH Jure Bogdan i zapovjednik ovogodišnjeg hodočašća brigdani general Siniša Jurković izrazili svoju zahvalnost organizatorima i izrazili želju da se i idućih godina nastavi odlična suradnja. Domjenku su uz visoko hrvatsko izaslanstvo nazočili francuski vojni biskup Antoine de Romanet i predstavnici Međunarodnog vojnog apostolata (AMI): predsjednik AMI-ja vice-admiral Matthieu Borsboom, potpredsjednik AMI-ja kapetan Frank Marcus, tajnik AMI-ja pukovnik Domenico D'Ortenzi i časnica za vezu Nelleke Swinkels – van de Vorst.

Deggingen: Hodočašće u svetišće Ave Maria

Deggingen, 21.5.2018. (IKA) – Na Duhovski ponedjeljak 21. svibnja 43. godinu u nizu u svetišće Ave Maria u Deggingen koje spada u najstarija svetišta biskupije Rottenburg-Stuttgart hodočastili su vjernici iz hrvatskih katoličkih zajednica sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Geislingena i bl. Jakova Zdranina iz Göppingena.

Na poziv župnika fra Ivice Jurišića, OFM svečanu misu i pobožnost Križnoga puta uz brdo do samostana predvodio je župnik u Kufsteinu u Tirolu fra Kristijan Montina, definitor Franjevačke provincije Bosne Srebrene. U koncelebraciji su bili i voditelj HKZ bl. Alojzije Stepinac Aalen i HKZ Srca Isusova Heidenheim a.d. Brenz vlč. Vilim Koretić te voditelj HKZ bl. Alojzija Stepinca Schorndorf i HKZ sv. Nikole Tavelića Schwäbisch Gmünd dr. don Vjekoslav Šaravanja.

Na početku mise župnik i vijećnici su se oprostili od gvardijana samostana fra Felixa Krausa, OFM Cap. i uručili prigodni dar budući da kapucini nakon 90 godina zbog manjka zvanja napuštaju to poznato svetište.

U homiliji je o. Montina govorio o značenju majke kao žene i značenju Duha Svetoga u životu svakog vjernika. Osvrnuo se i na stanje vjere na Zapadu.

Euharistijsko slavlje uljepšali su prvopričesnici pjevanjem, te mladi u narodnim nošnjama koji su sudjelovali u prinosu darova.

Nakon mise druženje je nastavljeno do kasnih popodnevних sati uz agape u samostanskom dvorištu.

Tradicionalno hodočašće Hrvata katolika u Marienthal

Prikupljeni milodari namijenjeni za izgradnju i uređenje svetišta sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju

Marienthal, 21.5.2018. (IKA) - Hrvati katolici iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) i župa (HKŽ) iz Rajnsko-majnskog pastoralnog područja tradicionalno su hodočastili na Duhovski ponedjeljak – blagdan Blažene Djevice Marije Majke Crkve, 21. svibnja u franjevačko svetišće Blažene Djevice Marije od milosti – Gospe žalosne u Marienthal u organizaciji Hrvatske katoličke župe Frankfurt am Main. Zajedno s njima hodočastili su i Hrvati katolici iz HKM Ludwigshafen am Rhein pod vodstvom voditelja misije fra Slavka Antunovića i pastoralne suradnice s. Valerije Šimović.

Svečano misno slavlje ispred crkve u svetišću predvodio je župnik i upravitelj svetišta sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju u Bosni i Hercegovini fra Filip Karadža u zajedništvu sa župnikom HKŽ Frankfurtu i predstavnikom toga pastoralnog područja za svećenike fra Željkom Čurkovićem, voditeljem HKM Wiesbaden dr. fra Mironom Sikirićem i s još devetoricom redovničkih i biskupijskih svećenika. Sve je na početku u ime organizatora – HKŽ Frankfurt pozdravio župnik fra Željko Čurković, a potom i gvardijan franjevačkog samostana u Marienthalu fra Bernold Geyer.

Fra Filip Karadža je u propovijedi podsjetio kako je čovjek biće koje je u svojoj biti povezano s Bogom. Bog i čovjek su neraskidivo povezani, a sloboda od Boga darovana čovjeku najveći je dar koji čovjeka čini bogolikim, ali se u povijesti pokazalo da može biti za čovjeka i koban, ako se zloporabi u samovoljnom postupanju. Iako čovjek odlazi od Boga, Bog ga ne napušta. Božja briga za čovjeka nije nestala čovjekovim nevjerstvom i čovjekovim odlaskom od Boga. Bog ostaje trajno vjeran, premda je čovjek nevjeran. Kao što je Ivan Krstitelj najavio, Bog nam dolazi u ljudsku povijest po svome sinu Isusu Kristu, koji se utjelovljuje da uspostavi grijehom narušeno jedinstvo Boga i čovjeka u slobodi i u ljubavi. Tako nam Bog pokazuje svoju najveću ljubav koja se učovječuje, uzima udjela u našoj zemljanosti. Bog se učovječuje da bi se čovjek pobožanstvenio. U osobi Isusa Krista vidimo pravoga Boga i pravoga čovjeka. Isus je sam objavljeni i objavitelj. Biti sretan, pronaći sreću života, znači pronaći Isusa Krista. Tome mora prehoditi promjena uma i srca – obraćenje. Kršćanski je put ljubavi prema Bogu preko ljubavi prema čovjeku. Crkva je početak kraljevstva Božjega na zemlji, koja je vječno usmjerena prema nebesima. Isus je

svoju Crkvu utemeljio na svojoj mucij, smrti i uskrsnuću. Postao je razapeta ljubav za čovjeka, kazao je. Govoreći o suvremenom svijetu, fra Filip je rekao da se treba upitati što je sa zauzetim katolicima u politici, u gospodarstvu, u socijalu, u školstvu. „Jesmo li sve prepustili drugima i samo nemoćno promatramo što se događa? Ne možemo biti introvertirana Crkva. Moramo izići na ulice, kako kaže papa Franjo. Crkva mora po nama biti vidljiva u svakodnevnom životu. Po našim postupcima i vjerovanjima mora se vidjeti da smo kršćani. Iz našega 'vjerovati' mora uslijediti i naše 'djelovati'. Trebamo evangelizirati svijet i sebe i svoj narod. To ne znači da država treba biti klerikalna ili teokratska, već treba biti prava demokratska i slobodna zajednica utemeljena na prirodno-moralnom zakonu gdje se poštuje osobu i njezino dostojanstvo i gdje se poštuje život od začeca do prirodne smrti. Zato moramo stvarati revoluciju i civilizaciju ljubavi. Mi kršćani u svim vremenima svjesni smo i svoje slabosti, i naših slabosti i naših ranjivosti. Mi smo čuvari neprocjenjivoga blaga, ali ga nosimo u krhkim posudama. Susrećemo se sa skandalima i kod onih ljudi koji su u prvim redovima Crkve i time se slabi njezina navjstiteljska snaga. Zluradi neprijatelji jedva čekaju takve vijesti da bi mogli kazati: ako je slab i grešan navjstitelj, slaba je i nebitna i njegova poruka. Imajmo snage pokajati se za grijeh i zlo, obratiti se, dobiti nov um i novo srce, promijeniti se. Naša je snaga upravo u našoj slabosti, u našoj ranjivosti, ali i u nepomućenosti i snazi naše vjere. Slabi jesmo, ali bez cilja i bez nade nismo. Naša je snaga Isus Krist, naš jedini Gospodin i Spasitelj", istaknuo je fra Filip u propovijedi, potaknuvši okupljene neka radosno žive darove Duha Svetoga i neka se ne boje ma gdje živjeli.

Prikazne darove prinijeli su mladi u hrvatskim narodnim nošnja, a milodari su bili namijenjeni za izgradnju i uređenje svetišta sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju.

Pjevanje na misi uz pratnju na orguljama animirale su s. Pavimira Šimunović i s. Filipa Smoljo iz Hrvatske katoličke župe (HKŽ) Frankfurt am Main. Misnom slavlju pribivalo je i više pastoralnih suradnica i suradnika (redovnica i laika) na čelu s njihovim predstavnikom pastoralnim referentom u HKM Offenbach am Main pastoralnim referentom Zvonkom Orlovićem. Misnom slavlju pribivale su i školske sestre franjevke Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina koje djeluju u Biskupiji Mainz. Na kraju je fra Filipu Karadži i svima okupljenima na hodočašću zahvalio fra Željko Čurković.

Nakon okrjepe bila je molitva i blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Prije misnog slavlja vjernici su imali prigodu za ispovijed i osobne molitve te su mogli sudjelovati u pobožnosti križnoga puta koji je predvodio župnik HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus fra Ante Marković.

Inozemne vijesti

Vapaj za mirom Latinskoga jeruzalemskog patrijarhata
Jerusalem, 15.5.2018. (IKA) – Osuda svakog oblika nasilja, svake cinične uporabe ljudskih života i nerazmjernog nasilja, molitva i post za mir: tako je Latinski jeruzalemski patrijarhat odgovorio na „najnoviju eksploziju mržnje i nasilja koja je Svetu Zemlju još jednom učinilo krvavim poprištem“. U dopisu, koji je agenciji SIR uputio mons. Pierbattista Pizzaballa, apostolski administrator Latinskoga jeruzalemskog patrijarhata, kaže se: "Život tolikih mladih ljudi ponovno je ugašen i stotine obitelji oplakuju svoje najmilije, mrtve ili ranjene. Još jednom smo, kao u nekakvom začaranom krugu, prisiljeni osuditi sve oblike nasilja, svaku ciničnu uporabu ljudskih života i nerazmjernu nasilnost. Ponovno nas okolnosti prisiljavaju tražiti i vapiti za pravdom i mirom!". Nadbiskup poziva cijelu kršćansku zajednicu biskupije „da se ujedini u molitvi za Svetu Zemlju, za mir svih njezinih stanovnika, za mir Jeruzalema, za sve žrtve ovog beskrajnog sukoba" na bdjenju za mir koje će se održati u crkvi St. Etienne (École Biblique) sljedeće subote, uoči Duhova. "Pozivam čitavu biskupiju - župe, redovničke zajednice, udruge i pokrete – da u ovim danima pripreve za svetkovinu Duhova posvete dan molitve i posta za mir u Jeruzalemu te da liturgija na dan Pedesetnice bude popraćena molitvom za mir. Moramo se uistinu moliti Duhu Svetom - zaključuje mons. Pizzaballa – da promijeni naše srce da bolje razumijemo njegovu volju i da nam dadne snage da nastavimo raditi za pravdu i mir!", istaknuo je mons. Pizzaballa.

Vatikan: Predstavljen dokument o nekim aspektima današnjeg ekonomsko-financijskog sustava

Svijet offshore financija kroz raširene kanale izbjegavanja poreza, ako ne čak i utaje i pranja novca stečenog zločinima, korupcijom i na druge nelegalne načine, doprinosi dodatnom osiromašenju normalnog sustava proizvodnje i distribucije dobara i usluga. Očito je da se za takve stvarnosti, a riječ je o pravoj financijskoj mreži koja je alternativna službenom financijskom sustavu, teško može naći opravdanje i sa etičkoga gledišta i sa stajališta globalne učinkovitosti samog gospodarskog sustava

Vatikan, 17.5.2018. (IKA) - Suočeni s razmjerima i snagom današnjih gospodarskih i financijskih sustava, možda ćemo biti u iskušenju da se predamo cinizmu i da mislimo kako svojim siromašnim silama možemo učiniti vrlo malo. U stvarnosti, svatko od nas može puno učiniti, pogotovo ako ne djeluje sam, kaže se u dokumentu Kongregacije za nauk vjere i Dikasterija za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja "Oeconomicae et pecuniarie quaestiones. Razmišljanja za etičko razlučivanje o nekim aspektima današnjeg ekonomsko-financijskog sustava" koji je danas predstavljen u Vatikanu. Dokumentu su predstavili kardinal Peter Kodwo Appiah Turkson, pročelnik Dikasterija za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja, kardinal Luis Francisco Ladaria Ferrer, DI, prefekt Kongregacije za nauk vjere, prof. Leonardo Becchetti s rimskog sveučilišta Tor Vergata, te prof. Lorenzo Caprio s Katoličkog sveučilišta u Milanu.

Više nije moguće zanemariti određene pojave u svijetu, kao što je širenje kolateralnih bankarskih sustava (shadow banking system), koji, iako uključuju u sebi također i vrste posrednika čije se djelovanje ne može izravno okarakterizirati kao nezakonito, zapravo su doveli do gubitka kontrole nad sustavom od strane raznih nacionalnih

nadzornih tijela. Usto su svjesno favorizirali upotrebu tzv. „kreativnog financiranja" u kojem je primarni cilj ulaganja financijskih sredstava prije svega spekulativnog karaktera, ako ne i grabež, a ne služenje stvarnom gospodarstvu, kaže se u novom dokumentu Svete Stolice o ekonomiji i financijama. Postojanje takvih sistema „u sjeni" bio je jedan od glavnih uzroka koji su pridonijeli razvoju i globalnom širenju nedavne ekonomsko-financijske krize koja je 2007. počela u SAD-u. Takva špekulativna namjera, na kojem svijet offshore financija nalazi plodno tlo, koja, premda nudi i druge legitimne usluge, kroz široko rasprostranjene kanale izbjegavanja poreza, ako ne čak i utaje i pranja novca stečenog zločinima, korupcijom i na druge nelegalne načine, doprinosi dodatnom osiromašenju normalnog sustava proizvodnje i distribucije dobara i usluga. Očito je da se za takve stvarnosti, a riječ je o pravoj financijskoj mreži koja je alternativna službenom financijskom sustavu, teško može naći opravdanje i sa etičkoga gledišta i sa stajališta globalne učinkovitosti samog gospodarskog sustava. Sve je to dovelo do toga da se realnom gospodarstvu oduzelo ključne resurse kao i do nastanka ekonomskih sistema utemeljenih na nepravdi. Izračunalo se da bi bio dovoljno uvesti minimalnu stopu na transakcije koje se ostvaruje preko offshore kompanija pa da se riješi veliki dio problema gladi u svijetu, ističe se u dokumentu u kojem se predlaže da se „hrabro poduzme slična inicijativa". U dokumentu se progovara, među ostalim, i o javnom dugu te se primjećuje kako je on često posljedica nesmotrenog ako ne i zlonamjernog upravljanja. Taj dug predstavlja jedan od glavnih prepreka dobrom funkcioniranju i rastu različitih nacionalnih ekonomija, ističe se u tekstu. U dokumentu se poziva na izradu novog modela „ekonomije i financija", uvođenje etičkih odbora u banke, uvođenje „javnog certifikata" za financijske proizvode, iskorjenjivanje nemoralnog ponašanja. Financijske se derivate naziva „tempiranom bombom" te se izražava odlučni „ne" „oblicima oligarhije koji u konačnici štete samoj djelotvornosti ekonomskog sustava.

Papin govor novim veleposlasticima pri Svetoj Stolici

Crkva, uvjeren u odgovornost koju imamo jedni za druge, promiče svaki napor usmjeren na suradnju, bez nasilja i bez podvale, u izgradnji svijeta u duhu pravoga bratstva i mira
Vatikan, 17.5.2018. (IKA) - Mir, pomirenje, prihvat migranata – glavne su teme govora kojim se papa Franjo obratio novim veleposlasticima pri Svetoj Stolici, koje je 17. svibnja primio u audijenciju. Papa ih je, kako navode portal Vatican News, ohrabrio, ali i upozorio da rade za dobro, i to odlukama obilježenima samilošću, dalekovidnošću i hrabrošću.

Pred novim je veleposlasticima iz Tanzanije, Lesota, Pakistana, Mongolije, Danske, Etiopije i Finske, ovjerenjenima pri Svetoj Stolici, Papa odmah na početku govora istaknuo temelj odgovornosti i ulogu međunarodne diplomacije, uvijek usmjerene na promicanje pravednosti i sklada. Ali, nikada se – prema Papinim riječima – ne valja udaljiti od jedinstva ljudske obitelji i dostojanstva svakog njezinog člana.

Zbog toga je Crkva uvjeren da svrha cijele diplomatske aktivnosti treba biti razvoj, i to cjelokupni razvoj svake osobe, muškarca i žene, djeteta i starije osobe, kao i čitavih naroda, u općem okviru dijaloga i suradnje u službi općega

dobra.

Sedamdeset godina nakon prihvaćanja Opće konvencije o ljudskim pravima Ujedinjenih naroda, papa Franjo je podsjetio da je potrebno primijeniti novi duh solidarnosti u odnosu na svu našu braću i sestre, posebice na one koji trpe zbog siromaštva, bolesti i potlačenosti. Nitko ne može zanemarivati našu moralnu odgovornost u suočavanju s globalizacijom ravnodušja, i praviti se da ne vidi tragične slučajeve nepravde koji zahtijevaju brzi humanitarni odgovor – istaknuo je Papa.

Među najhitnijim problemima međunarodne zajednice, s kojima se i novi veleposlanici trebaju suočiti, nalazi se problem izbjeglica i selilaca koji su primorani pobjeći od ratova i od gladi, koji su progonjeni, ili pogođeni siromaštvom i uništavanjem, među ostalim i okoliša, zbog čega su prisiljeni napustiti svoj dom i zemlju. Taj problem ima bitnu etičku dimenziju koja prelazi nacionalne granice i ograničena shvaćanja sigurnosti i vlastitog interesa. Unatoč slojevitosti i osjetljivosti političkih i društvenih pitanja, pojedine zemlje i međunarodna zajednica pozvani su dati svoj najbolji mogući prinos pomirenju i uspostavi mira kroz odluke i politike koje ponajviše obilježavaju samilost, dalekovidnost i hrabrost.

U vrijeme ovih epohalnih promjena, koje od svih kojima je na srcu mirna i sretna budućnost budućih naraštaja zahtijeva mudrost i razlučivanje, Papa traži suradnju svih ljudi kako bi se prekinuli svi ratovi. Moja je želja – kazao je – da vaša nazočnost i djelovanje u diplomatskoj zajednici pri Svetoj Stolici pridonese jačanju duha suradnje i uzajamnoga sudjelovanja, koji su bitni u vidiku djelotvornoga odgovora na današnje radikalne izazove. Crkva pak sa svoje strane, uvjerenjena u odgovornost koju imamo jedni za druge, promiče svaki napor usmjeren na suradnju, bez nasilja i bez podvale, u izgradnji svijeta u duhu pravoga bratstva i mira – rekao je na kraju papa Franjo.

Završeni susreti pape Franje sa čileanskim biskupima

Po završetku posljednjeg susreta Papa biskupima predao pismo u kojem im zahvaljuje na punoj raspoloživosti u prihvaćanju i suradnji u svim promjenama i odlukama koje će se morati implementirati na kratki, srednji i dugi rok, a koje su nužne za uspostavu pravde i crkvenog zajedništva Vatikan, 18.5.2018. (IKA) – U četvrtak 17. svibnja u kasnim popodnevnim satima završen je posljednji od četiri susreta pape Franje sa čileanskim biskupa, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Na kraju ovog „perioda razmišljanja i bratskog susreta“, papa Franjo je predao „svakom pojedinom od svoje braće u episkopatu“ pismo na španjolskom jeziku. U pismu čileanskim biskupima Papa je okarakterizirao susrete u Vatikanu, koji su započeli u utorak 15. svibnja i na kojem su sudjelovala 34 čileanska biskupa, kao „otvoreno razlučivanje“ o „mučnim zbivanjima“ koja su „nanijela štetu crkvenoj zajednici“ i „oslabila rad Crkve u Čileu posljednjih godina“. U svjetlu „bolnih događaja“ vezanih uz zlostavljanja maloljetnika, zloupotrebu vlasti i savjesti, navodi se u Papinom pismu, na susretima se dublje razmišljalo o „ozbiljnosti istih“ i „tragičnim posljedicama“ osobito po žrtve. Papa je izvijestio kako je imao priliku zamoliti „od srca za oprost“ neke od njih, a toj su se molbi „jednodušno“ pridružili i biskupi izrazivši spremnost i odlučnost dati naknadu za naneseu štetu.

Papa u pismu zahvaljuje biskupima na „punoj raspoloživosti koju je svaki pojedinac očitovao u prihvaćanju i suradnji u svim promjenama i odlukama koje ćemo morati implementirati na kratki, srednji i dugi rok, a koje su nužne za uspostavu pravde i crkvenog zajedništva“.

Papa na kraju poziva biskupe da „nastave izgrađivati proročku Crkvu, koja će znati staviti u središte ono što je važno: služenje Gospodinu u gladnome, zatočenome, migrantu, zlostavljanom“.

Čileanski biskupi ponudili ostavke

Biskupi zatražili oprost zbog boli koju su svojim ozbiljnim pogreškama i propustima prouzročili žrtvama spolnog zlostavljanja, Papi, Božjem narodu i svojoj zemlji

Vatikan, 18.5.2018. (IKA) – Po završetku trodnevnih susreta s papom Franjom o svećeničkom spolnom zlostavljanju u Čileu, biskupi su te zemlje 18. svibnja održali tiskovnu konferenciju tijekom koje su priopćili da su Svetom Ocu ponudili ostavke na svoje službe te mu prepuštaju da slobodno donese odluku o svakom od njih, javlja Radio Vatikan.

Zahvalivši papi Franji što ih je očinski saslušao te ponudio bratsko ispravljanje tijekom tri dana razmišljanja i molitve, osvrnuli su se na dokument koji im je osobno uručio Papa. U njemu se upućuje na niz stvari koje su za osudu, a koje su se dogodile u Crkvi u Čileu: neprihvatljiva zloupotreba moći, savjesti, kao i seksualno zlostavljanje.

Čileanski su biskupi prije svega zatražili oprost zbog boli koju su svojim ozbiljnim pogreškama i propustima nanijeli žrtvama svećeničkog spolnog zlostavljanja, Papi, Božjem narodu i svojoj zemlji.

Također su izrazili zahvalnost malteškom nadbiskupu Charlesu Scicluni i ocu Jordiju Bertomeu, koje je Sveti Otac ovlastio da istraže skandal seksualnog zlostavljanja u Čileu, na njihovoj pastoralnoj i osobnoj predanosti, kao i njihovu nastojanju da donesu iscjeljenje rana u čileanskom društvu i u Crkvi.

Biskupi su zahvalili žrtvama na njihovoj ustrajnosti i hrabrosti pred ozbiljnim osobnim, duhovnim, društvenim i obiteljskim teškoćama s kojima su se morali suočiti. Riječ je o teretu koji su često težim činili nerazumijevanje i napadi od strane crkvene zajednice. Zatraživši ponovno oprost, biskupi su ih pozvali da im pomognu kako bi mogli napredovati na putu iscjeljenja.

Opisujući prošle dane iskrenog dijaloga kao prekretnicu u procesu duboke promjene koju vodi papa Franjo, biskupi su napomenuli da u zajedništvu sa Svetim Ocem žele ponovno uspostaviti pravdu i pridonijeti popravljaju prouzročene štete kako bi dali novi poticaj proročkom poslanju Crkve u Čileu u čijem bi središtu uvijek trebao biti Isus Krist. Obvezujući se da će se potpuno posvetiti tom novom putu, biskupi su na kraju izrazili svoju želju da lice Gospodnje ponovno zasja u Crkvi u Čileu te su u poniznosti i nadi pozvali sve da im pomognu u njihovu nastojanju.

Vatikan: Objavljena poruka povodom Ramazana i Ramazanskog bajrama

Prepoznavanjem onoga što nam je zajedničko i pokazujući da poštujemo naše legitimne razlike, možemo postavljati s još većom odlučnošću čvrste temelje za miroljubive odnose, prelazeći sa suparništva i sukoba na učinkovitu suradnju za opće dobro, napose na korist onih kojima je pomoć najpotrebnija. To će nam omogućiti da pružamo vjerodostojno svjedočanstvo ljubavi Svemogućeg Boga prema čitavom ljudskom rodu, ističe se u poruci pod naslovom „Kršćani i muslimani: od suparništva do suradnje“ Vatikan, 18.5.2018. (IKA) – Prigodom mjeseca Ramazana, koji je ove godine započeo oko 16. svibnja, i Ramazanskog bajrama (1439. h. / 2018. a.D.), koji ove godine pada 15. lipnja, Papinsko vijeće za međureligijski dijalog uputilo je

muslimanima cijeloga svijeta poruku pod naslovom „Kršćani i muslimani: od suparništva do suradnje“. Poruku prenosimo u cijelosti:

„Draga braćo i sestre muslimani, u svojoj Providnosti, Svemogućí Bog vam je dao priliku ponovno obdržavati ramazanski post i slaviti Ramazanski bajram (Eid al-Fitr). Papinsko vijeće za međureligijski dijalog cijeni važnost ovoga mjeseca i veliki napor muslimana širom svijeta da poste, mole i dijele darove Svevišnjega sa siromašnima. Svjesni darova koje su plod Ramazana, pridružujemo vam se u zahvaljivanju Milosrdnom Bogu za njegovu dobrohotnost i velikodušnost i upućujemo vam naše najsrdačnije čestitke.

Razmišljanja koja želimo podijeliti s vama ovom prilikom, draga braća i sestre muslimani, tiču se vitalnog aspekta odnosa između kršćana i muslimana: potrebe da se prijeđe sa suparništva na suradnju. Duh suparništva, naime, prečesto je u prošlosti označavao odnose između kršćana i muslimana, negativne posljedice čega su očite: ljubomora, prepirke i napetosti. U nekim su slučajevima one dovodile do nasilnih sukoba, osobito kada je religija bila instrumentalizirana, prije svega zbog osobnih interesa i političkih razloga. Takvo međureligijsko suparništvo pružalo je negativnu sliku o religijama i njihovim sljedbenicima i poticalo stav da religije nisu izvori mira, nego napetosti i nasilja.

Da bi se spriječilo i prevladalo ove negativne posljedice, važno je da mi kršćani i muslimani imamo na umu vjerske i moralne vrijednosti koje dijelimo, priznavajući naše međusobne razlike. Prepoznavanjem onoga što nam je zajedničko i pokazujući da poštujemo naše legitimne razlike, možemo postavljati s još većom odlučnošću čvrste temelje za miroljubive odnose, prelazeći sa suparništva i sukoba na učinkovitu suradnju za opće dobro, napose na korist onih kojima je pomoć najpotrebnija. To će nam omogućiti da pružamo vjerodostojno svjedočanstvo ljubavi Svemogućeg Boga prema čitavom ljudskom rodu.

Svi imamo pravo i dužnost davati svjedočanstvo za Svemogućeg Boga kojem se klanjamo, dijeliti svoja uvjerenja s drugima, poštujući njihovu vjeru i vjerske osjećaje. Da bismo mogli poticati mirne i bratske odnose, radimo zajedno i poštujemo jedni druge. Na taj ćemo način dati slavu Svemogućem i promicati sklad u društvu, koje je sve više etničko, višereligijsko i multikulturno.

Na kraju vam još jednom upućujemo naše najljepše želje za plodni post i radosni Ramazanski bajram i jamčimo vam našu solidarnost u molitvi“, kaže se u poruci koju su potpisali predsjednik i tajnik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog kardinal Jean-Louis Tauran i nadbiskup Miguel Angel Ayuso Guixot, MCCJ.

Papa Kardinalskom zboru pridružio 14 novih kardinala

Konzistorij za imenovanje novih kardinala održat će se 29. lipnja

Vatikan, 20.5.2018. (IKA) – Papa Franjo najavio je 20. svibnja konzistorij za imenovanje novih 14 kardinala. „S radošću najavljujem da će se 29. lipnja održati konzistorij za imenovanje 14 novih kardinala. Njihova provenijencija izražava univerzalnost Crkve koja nastavlja naviještati milosrdnu ljubav svim ljudima na zemlji“, rekao je Papa u svom obraćanju nakon molitve Kraljice neba, te naveo imena novih kardinala: Louis-Raphaël I. Sako, babilonski kaldejski patrijarh; mons. Luis Ladaria, prefekt Kongregacije za nauk vjere; mons. Angelo De Donatis, generalni vikar Rimske biskupije; mons. Giovanni Angelo Becciu, zamjenik za opće poslove Državnog tajništva i posebni delegat u Suverenom Malteškom redu; mons. Konrad Krajewski, apostolski milostinjar; mons. Joseph Coutts, nadbiskup

Karachija; mons. Antonio dos Santos Martos, biskup Leiria-Fatime; mons. Pedro Barreto, nadbiskup Huancaya; mons. Desiré Tsarahazana, nadbiskup Toamasine; mons. Giuseppe Petrocchi, nadbiskup L'Aquile; mons. Tomas Aquinas Manyo Maeda, nadbiskup Osake. Zajedno s njima članovima Kardinalskog zbora Papa je pridružio jednog nadbiskupa, jednog biskupa i jednog redovnika koji su se istaknuli u svojem sluzenju Crkvi. To su mons. Sergio Obeso Rivera, umirovljeni nadbiskup Jalape; mons. Toribio Porco Ticona, umirovljeni prelat Corcoora; te o. Aquilino Bocos Merino, kletarinac.

Papina poruka za Svjetski dan misija 2018.

U dokumentu se Papa usredotočio na četiri točke: život kao poslanje; naviještanje Isusa Krista; prenošenje vjere do nakraj svijeta i svjedočenje ljubavi

Vatikan, 21.5.2018. (IKA) - Uoči svetkovine Pedesetnice ili Duhova objavljena je Papina poruka za ovogodišnji Svjetski dan misija koji se obilježava 21. listopada na temu: „Zajedno s mladima donosimo Evanđelje svima“. Sveti je Otac uputio poruku mladima, no ona je namijenjena svima jer je uvjeren da kršćanska vjera ostaje uvijek mlada kad se otvori poslanju koje nam Krist povjerava, izvjestio je portal Vatican News.

U dokumentu se Papa usredotočio na četiri točke: život kao poslanje; naviještanje Isusa Krista; prenošenje vjere do nakraj svijeta; i, konačno, svjedočenje ljubavi. Promišljajući o životu kao poslanju, Papa je napomenuo da je svaki muškarac i svaka žena poslanje te je svatko od nas pozvan promišljati o sljedećoj činjenici: „Ja sam poslanje na ovoj Zemlji; to je razlog zašto sam na ovome svijetu“ (Evanđelji gaudium, 273).

Potom je usmjerio pažnju na naviještanje Isusa Krista potičući mlade da se ne boje Krista i Njegove Crkve jer u njima pronalazimo blago koje ispunjava naše živote radošću. Ukazavši na primjer muškaraca i žena, kao i mladih, koji su se iz ljubavi prema Evanđelju te prema braći i sestrama velikodušno žrtvovali, Sveti Otac je potom pojasnio da nas Kristov križ uči božanskoj logici samožrtve kao naviještanja Evanđelja za život svijeta. U školi svetih, koji nas otvaraju širokim Božjim obzorima, pozivam vas da se nikad ne prestanete pitati: „Što bi Krist učinio na mom mjestu?“ – napisao je papa Franjo.

Govoreći pak o prenošenju vjere do nakraj svijeta, Papa je objasnio da se ono događa po zaraznosti ljubavi, gdje radost i zanos postaju izraz novopronađenog smisla i ispunjenja u životu. Širenje vjere „po privlačnosti“ zahtijeva srce koje je otvoreno i prošireno ljubavlju, a to širenje stvara susret, svjedočanstvo, naviještanje. Stvara također zajedništvo u djelatnoj ljubavi sa svima onima koji su daleko od vjere, koji su ravnodušni, pa čak i neprijateljski nastrojeni prema njoj.

Ljudske, kulturne i vjerske sredine, kojima su još uvijek strani Isusovo Evanđelje i sakramentalna prisutnost Crkve, predstavljaju krajnje periferije, krajeve svijeta na koje su Isusovi učenici poslani sa sigurnošću da je Gospodin uvijek s njima – napisao je Sveti Otac objašnjavajući da je to ono što nazivamo *missio ad gentes*. Najopustošenije su periferije one gdje je čovječanstvo, makar mu treba Krist, ravnodušno prema vjeri ili čak očituje mržnju prema punini života u Bogu. Svako materijalno i duhovno siromaštvo, svaki oblik diskriminacije protiv naše braće i sestara uvijek je posljedica odbacivanja Boga i njegove ljubavi – istaknuo je papa Franjo.

Napomenuo je da sveprožimajući digitalni svijet, s jedne strane, dokida granice, poništava udaljenosti i smanjuje razlike, te sve izgleda nadohvat ruke; s druge pak strane, zato što nedostaje iskreno darivanje naših života, možemo

imati bezbroj kontakata, a opet nikad ne imati istinsko zajedništvo života. Sudjelovati u misiji do nakraj Zemlje zahtijeva samodarivanje u poslanju koje nam je darovao Bog postavivši nas na ovaj svijet. Usuđujem se reći – nastavio je Sveti Otac – da je za mlade koji žele slijediti Krista ključno pronaći i ustrajati u svom pozivu

Promišljajući pak o svjedočenju ljubavi, zahvalio je svim crkvenim stvarnostima koje mladima omogućuju osobni susret sa živim Kristom u Njegovoj Crkvi: župama, udrugama, pokretima, redovničkim zajednicama i različitim izrazima misionarske službe. Upravo su putem misionarskog volonterskog rada toliki mladi pronašli način služenja najmanjoj našoj braći i sestrama promičući ljudsko dostojanstvo te svjedočeći radost ljubavi i bivanja kršćanima. Papa je napisao da su ti hvalevrijedni oblici privremene misionarske službe plodonosni početak i putem razlučivanja zvanja mogu pomoći da se mladi odluče potpuno darovati kao misionari.

Objasnio je zatim da nitko nije toliko siromašan, a da nije u stanju dati ono što ima, no prije svega ono što jest. U tom je kontekstu Sveti Otac uputio na ono što je rekao mladim Čileancima za vrijeme svog apostolskog pohoda toj zemlji: „Nikad nemoj misliti da nemaš ništa za ponuditi ili da nikom nisi potreban. Mnogima si potreban. Neka svatko od vas razmisli o ovome u svom srcu: mnogi me ljudi trebaju!”

Potpuni oprost u prigodi Svjetskoga susreta obitelji u Dublinu

I oni koji će putem medija pratiti Svjetski susret obitelji, koji će se, u Papinoj nazočnosti, održati u kolovozu ove godine u Dublinu, moći će dobiti djelomični ili potpuni oprost

Vatikan, 23.5.2018. (IKA) - Papa Franjo je odredio da se može dobiti potpuni oprost u prigodi IX. međunarodnog susreta obitelji, koji će se održati od 21. do 26. kolovoza, u Dublinu, u Irskoj, objavila je Apostolska pokorničarna (Penitenzieria Apostolica), dekretom izdanim na liturgijski spomen Blažene Djevice Marije Majke Crkve 21. svibnja, javlja Radio Vatikan.

Potpuni se oprost može dati – objašnjava se u dokumentu – pod uobičajenim uvjetima (uz sakramentalnu ispovijed, pričest i molitve na nakanu Svetoga Oca) vjernicima koji će, duha odvojenoga od bilo kakvoga grijeha, sudjelovati na nekom obredu tijekom susreta ili na njegovu svečanom završetku. Oni kojima nije moguće sudjelovati na događaju, moći će primiti oprost pod istim uvjetima ako će, duhovno sjedinjeni s vjernicima u Dublinu, u obitelji izmoliti Oče naš, Vjeronanje i druge molitve, posebice kada će Papine riječi prenositi televizija i radio.

U dekretu se potom napominje da se vjernicima može dati djelomični oprost, svaki put kada će skrušena srca, u određeno vrijeme, moliti za dobro obitelji.

Za sada se za sudjelovanje na susretu u Dublinu prijavilo oko 22 000 osoba koje dolaze iz 103 zemlje – objavio je Dikasterij za laike, obitelj i život. S 28% prijavljenih osoba mlađih od 18 godina, taj se susret pokazuje kao susret s najvećim postotkom mladih.

Što se tiče organizacijskih pitanja, obuku već pohađa 3 500 dragovoljaca; skuplja se na tisuće zahtjeva za molitve, dok ikona susreta u Dublinu i dalje kruži irskim biskupijama. I na kraju, stotine međunarodnih zajednica klauzurnih redovnica najavile su da će moliti za sve sudionike na susretu – napominju iz Dikasterija

U središtu će susreta biti upute iz apostolske pobudnice pape Franje 'Amoris laetitia', a valja podsjetiti i kako je Papa na općim audijencijama održao 33 kateheze o obitelji, ističući njezinu važnost u Crkvi i u društvu. Obitelj je to utemeljena

na braku između muškarca i žene, čija se komplementarnost snažno ističe u odnosu na ideološke kolonizacije, kao što je rodna teorija, ta – kako ju je nazvao papa Franjo – „pogreška ljudskoga uma”. Papa ne misli na neku apstraktnu obitelj, nego na konkretne obitelji, s njihovom radostima i teškoćama. I osobito potiče na posebnu pozornost prema ranjenim i takozvanim neregularnim obiteljima.

Prilog dokumenti

Krštenje – zaodjenuti Kristom (Gal 3, 26-27)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 16. svibnja 2018. – Apel Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas zaključujemo ciklus kateheza o krštenju. Duhovni plodovi toga sakramenta, koji su nevidljivi očima ali djeluju u srcu onoga koji je postao novo stvorenje, izraženi su predajom bijele haljine i upaljene svijeće.

Nakon kupelji preporođenja, koje je kadro stvoriti novog čovjeka po Bogu u pravoj svetosti (usp. Ef 5, 24), činilo se prirodnim, već od prvih stoljeća, zaodjenuti novokrštenika u novu, blistavo bijelu odjeću, nalik sjaju života postignutog u Kristu i Duhu Svetom. Bijela haljina, dok na simboličan način izražava ono što se dogodilo u sakramentu, naviješta stanje preobraženih u Božju slavu.

Što zapravo znači zaodjenuti se Kristom podsjeća nas sveti Pavao objašnjavajući koje su kreposti koje krštenik mora njegovati: „Zaodjenite se dakle – kao izabranici Božji, sveti i ljubljani – u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva" (Kol 3, 12-14).

I obredna predaja plamena zapaljenog na uskrsnoj svijeći, doziva u pamet učinak krštenja: „Primate svjetlo Kristovo", kaže svećenik. Te riječi podsjećaju da nismo mi svjetlo, već je svjetlo Isus Krist (Iv 1, 9; 12, 46), koji je, uskrsnuvši od mrtvih, pobijedio tmine zla. Mi smo pozvani primiti njegov sjaj! Kao što plamen uskrsne svijeće daje svjetlo pojedinim svijećama, tako ljubav Gospodina uskrsloga užije plamen u srcima krštenika, ispunjavajući ih svjetlom i toplinom. I zbog toga se već od prvih stoljeća krštenje nazivalo „prosvjetljenjem" a onaj koji je kršten „prosvjetljenim".

Ovo je naime kršćanski poziv: „hoditi uvijek kao djeca svjetla, ustrajavajući u vjeri" (usp. Red krštenja, br. 226, Iv 12, 36). Ako je riječ o djeci, zadaća je roditelja, zajedno s kumovima i kumama, brinuti se da hrane plamen krsne milosti, pomažući im da ustraju u vjeri (usp. Red krštenja, br. 73). „Kršćanska naime pouka, koja djeci po pravu pripada, ne ide ni za čim drugim nego da im malo-pomalo dovede do toga da spoznaju Božji naum u Kristu te sami jednom usvoje onu vjeru u kojoj su kršteni" (isto, Prethodne napomene, 3).

Živa Kristova prisutnost, koju treba čuvati, braniti i širiti u nama, svjetiljka je koja obasjava naše korake, svjetlo koje usmjerava naše izbore, plamen koji grije srca dok idemo ususret Gospodinu, osposobljavajući nas da pomazemo onima koji putuju s nama, sve do neraskidivog zajedništva s njim. Tada, kaže se u Otkrivenju, „noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijekove vjekova" (usp. 22, 5). Slavlje krštenja se zaključuje molitvom Očenaš, svojstvenoj zajednici Božje djece. Naime, djeca ponovno rođena na krštenju primit će puninu dara Duha u potvrdi i sudjelovat će u euharistiji, učeći što znači obraćati se Bogu nazivajući ga „Oče".

Na završetku ovih kateheza o krštenju ponavljam svakom od vas poziv koji sam ovako izrazio u apostolskoj pobudnici Gaudete et exsultate: „Neka milost tvoga krštenja donese ploda na putu svetosti. Neka sve bude otvoreno Bogu i zato biraj njega, uvijek iznova biraj Boga. Nemoj se obeshabriti jer Duh Sveti ti daje snagu da to možeš učiniti, a svetost je, u konačnici, plod Duha Svetoga u tvome životu (usp. Gal 5,

22-23)" (br. 15).

Apel Svetoga Oca

Veoma sam zabrinut zbog zaoštavanja napetosti u Svetoj zemlji i na Bliskom istoku kao i zbog spirale nasilja koja sve više udaljava od puta mira, dijaloga i pregovora.

Izražavam svoju veliku bol zbog mrtvih i ranjenih i svoju blizinu u molitvi i ljubavi svima koji pate. Još jednom ponavljam da pribjegavanje nasilju nikada ne vodi miru. Rat doziva rat, nasilje doziva nasilje.

Pozivam sve uključene strane i međunarodnu zajednicu da se ponovno založe kako bi prevladali dijalog, pravda i mir.

Obratimo se u molitvi Mariji, Kraljici mira. „Zdravo Marijo..."

Neka nam se Bog smiluje!

Duh Sveti je izvor svetosti

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba na svetkovinu Duhova, nedjelja 20. svibnja 2018. - Najava konzistorija za imenovanje novih kardinala

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji blagdan Duhova vrhunac je uskrsnog vremena, u čijem je središtu Isusovu smrt i uskrsnuće. Ova svetkovina nam doziva u pamet i daje nam ponovno doživjeti izlivanje Duha Svetoga na apostole i druge učenike, okupljene u molitvi s Djevicom Marijom u dvorani Posljednje večere (usp. Dj 2, 1-11). Toga je dana započela povijest kršćanske svetosti, jer je Duh Sveti izvor svetosti, koja nije povlastica nekolicine, već su na nju svi pozvani.

Po krštenju, naime, svi smo pozvani biti dionici samog Kristova božanskog života i, potvrdom, postati njegovi svjedoci u svijetu. „Duh Sveti izliva svetost u izobilju u Božji vjerni narod" (apostolska pobudnica Gaudete et exsultate, 6). „Bog je htio posvetiti i spasiti ljude ne pojedinačno, bez ikakve veze između njih, nego je htio od njih učiniti narod koji bi ga uistinu priznavao i služio mu u svetosti" (Dogm. konst. Lumen gentium, 9).

Već je po drevnim prorocima Gospodin navijestio narodu taj svoj naum. Ezekiel: „Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe. [...] bit ćete moj narod, a ja ću biti vaš Bog"(36, 27-28). Prorok Joel: „izlit ću duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri [...] Čak ću i na sluge i sluškinje izliti duha svojeg u dane one [...] Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti" (3, 1-2.5). A sva se ta proroštva ostvaruju u Isusu Kristu, „posredniku i jamcu vječnog izlivanja Duha" (Rimski misal, predgovor svetkovine Uzašašća). A danas je blagdan izlivanja Duha.

Od tog dana Pedesetnice pa sve do kraja vremena ova svetost, čija je punina Krist, daruje se svima onima koji se otvaraju djelovanju Duha Svetoga i nastoje biti mu poučljivi. Duh nam daje iskusiti punu radost. Dolaskom u nas, Duh Sveti poražava suhoću, otvara srca nadi i potiče i potpomaže unutarnje sazrijevanje u odnosu s Bogom i bližnjim. To nam govori sveti Pavao: „Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost" (Gal 5, 22). Sve to čini Duha u nama. Zato danas slavimo ovo bogatstvo koje nam daje Otac.

Zamolimo Djevicu Mariju da i danas izmoli Crkvi novu Pedesetnicu, obnovljenu mladost koja nam daje radost življenja i svjedočenja evanđelja i „ulije u nas snažnu želju da budemo sveti na veću slavu Božju" (Gaudete et exsultate, 177)

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre,

Pedesetnica nas srcem vodi u Jeruzalem. Sinoć sam bio u duhu sjedinjen sa sudionicima molitvenog bdjenja za mir koje je održano u tome gradu, svetom za Židove, kršćane i muslimane. I danas nastavljamo moliti Duha Svetoga da potakne volju i geste dijaloga i pomirenja u Svetoj zemlji i na čitavom Bliskom istoku.

Želim se posebno spomenuti ljubljene Venezuele. Molim Svetog Duha da čitavom venecuelskom narodu – svima, ljudima na vlasti i narodu – dadne mudrost da idu putom mira i jedinstva. Također molim za zatvorenike koji su jučer umrli.

Događaj Duhova označava rađanje sveopće misije Crkve. Zbog toga će danas biti objavljena poruka za sljedeći Svjetski misijski dan. Rado podsjećam da se jučer navršilo 175 godina od rođenja Djela svetog djetinjstva, u kojem su djeca, molitvom i malim svakodnevnim gestama ljubavi i služenja, protagonisti misije. Zahvaljujem i potičem svu djecu koja sudjeluju u širenju evanđelja u svijetu. Hvala vam!

[...]

Draga braćo i sestre,

S radošću najavljujem da će se 29. lipnja održati konzistorij za imenovanje 14 novih kardinala. Njihova provenijencija izražava univerzalnost Crkve koja nastavlja naviještati milosrdnu ljubav svim ljudima na zemlji.

Uključivanje novih kardinala u Rimsku biskupiju, k tome, očituje neraskidivu vezu između Petrove stolice i partikularnih Crkava diljem svijeta.

Evo imena novih kardinala: Njegovo Blaženstvo Louis-Raphaël I Sako, babilonski kaldejski patrijarh; mons. Luis Ladaria, prefekt Kongregacije za nauk vjere; mons. Angelo De Donatis, generalni vikar Rimske biskupije; mons. Giovanni Angelo Becciu, zamjenik za opće poslove Državnog tajništva i posebni delegat u Suverenom Malteškom redu; mons. Konrad Krajewski, apostolski milostinjar; mons. Joseph Coutts, nadbiskup Karachija; mons. Antonio dos Santos Martos, biskup Leiria-Fátima; mons. Pedro Barreto, nadbiskup Huancaya; mons. Desiré Tsarahazana, nadbiskup Toamasine; mons. Giuseppe Petrocchi, nadbiskup L'Aquile; mons. Tomas Aquinas Manyo Maeda, nadbiskup Osake.

Zajedno s njima članovima Kardinalskog zbora pridružit ću jednog nadbiskupa, jednog biskupa i jednog redovnika koji su se istaknuli u svojem služenju Crkvi. To su mons. Sergio Obeso Rivera, umirovljeni nadbiskup Jalape; mons. Toribio Porco Ticona, umirovljeni prelat Corocora; te o. Aquilino Bocos Merino, klaretinac.

Molimo za nove kardinale da mi, potvrđujući svoje prijanjanje uz Krista, milosrdnog i vjernog Velikog svećenika (usp. Heb 2, 17), pomažu u mojoj službi rimskog biskupa za dobro čitavog svetog vjerničkog Božjeg naroda.